ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Діалог

Аліменти за договором

СТОР. 9

Репортер

Їсти подано... одинадцять разів на день

СТОР. 12

Бокс

«Снаряд» розірвався за секунди до гонгу

СТОР. 24

№ 51 (4801) ВІВТОРОК, 23 БЕРЕЗНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Почалося? Чи підстав для хвилювання немає

До 25 числа пенсії обіцяють виплатити всім

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Загальний дефіцит головної пенсійної скарбнички країни до кінця першого кварталу цього року становитиме майже 30 млрд. гривень. Очікувати істотних вливань у Пенсійний фонд не доводиться. Більшість підприємств ще торік заплатили значну частину податків наперед. Про це «Голос України» писав у номері за 17 березня. І ось наприкінці минулого тижня літні співгромадяни змушені були пити валідол і валеріанку, не одержавши пенсії у зазначений день.

Киянка Ірина Петрівна в цьому місяці ще не одержала пенсію. Щомісяця, 18 числа, на картку одного із приватних банків їй перераховують гроші. Але в березні вийшла осічка: і в зазначений день, і наступного екран банкомата не порадував пенсіонерку новим надходженням. При цьому з кожною трансакцією, коли господарка банківської картки перевіряла свій рахунок, банкомат знімав за таку послугу по 1 гривні 20 копійок.

СТОР. 6

Сьогодні — Всеукраїнський день працівників культури та аматорів народного мистецтва

Вітання Голови Верховної Ради України

Сердечно вітаю вас із професійним святом — Всеукраїнським днем працівників культури та аматорів народного мистецтва.

Культура, її багатовікові мистецькі традиції є найбільш яскравим свідченням цивілізаційної унікальності народу, особливим виразником національної ідеї, оберегом історичної пам'яті та своєрідною візитною карткою країни.

Витончений і первозданно-простий світ, в якому закодовано і стародавнє, і сучасне, традиції і особливості менталітету — неповторні зразки образотворчого й ужиткового мистецтва, обрядова культура, пісенна творчість, невичерпна скарбниця талантів — наш національний скарб, що формує багатий творчий, культурний потенціал країни.

Формування цілісного культурного простору та активна представленість національного надбання у світі належать до пріоритетних напрямів політики держави.

Почесна місія працівників культури і народних майстрів — зберігати і примножувати духовні надбання українського народу, формувати культурний імідж України у світі.

Бажаю всім невичерпної енергії, творчого натхнення, миру, добра, оптимізму і благополуччя.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

ПОДІЇ

«Голос України» — ветеранам

Напередодні 65-річчя з дня Великої Перемоги над фашистськими загарбниками «Голос України» проводить акцію. Її мета — передплатити парламентський часопис кожній ветеранській організації району, міста, області, кожному фронтовику.

Редакція газети просить відгукнутися на цей благородний почин організації, підприємства, установи, спонсорів, а також тих, хто поважає ратний подвиг своїх батьків і дідів.

Шановні добродії, не будьте байдужі до тих, завдяки кому ми маємо мирне небо над головою. Лідери профспілкових та партійних організацій, союзів, спілок, зробіть цей недорогий подарунок ветеранам. Не забуваймо гасло «Ніхто не забутий, ніщо не забуто!».

Редакція, у свою чергу, розповість про тих, хто відгукнувся на заклик і зробив добру справу. Отож «Голос України» — у кожну ветеранську організацію.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 22-Й СТОР.

Відзначаємо Всесвітній метеорологічний день

Метеорологи в боротьбі за клімат

Це свято започатковано 1961 року, коли набула чинності конвенція, якою було засновано Всесвітню метеорологічну організацію (ВМО), покликану координувати роботу гідрометеорологів всіх країн. Сьогодні робота цих фахівців особливо важлива — адже вони не тільки щодня прогнозують погоду, а й стежать за змінами клімату, досліджують вплив людини на екосистеми планети. І якщо в прогнозуванні погоди метеорологи припускаються помилок, то в дослідженнях «глобального потепління» вони переконливо довели, що причиною багатьох катаклізмів останніх десятиліть є, на жаль, діяльність людини.

Гроші потрібні за умови, що їх буде використано з розумом

Україна готується знову приймати місію МВФ. Уряд країни заявив про наміри отримати черговий транш від фонду у розмірі 5 млрд. доларів на погашення дефіциту бюджету. Тим часом вітчизняні експерти ламають собі голови над тим, чи потрібні нам нові кредити, і що робити зі старими боргами. Нагадаємо, днями Прем'єр-міністр країни Микола Азаров повідомив, що державний борг України становить 93,5 % ВВП. СТОР. 11

КОРОТКО

■ Міністерство з надзвичайних ситуацій та захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи попереджає про підйом рівня води в річках басейнів Сян і Дністер у межах Львівської та Івано-Франківської областей на 0,5—1 м над поточними позначками.

■ Пам'ятник Тарасові Шевченку з'явиться у столиці Чорногорії, а чорногорському поету Петру Негошу — в Києві **(Укрінформ).**

■ У Києві під час візиту штабу командування операції ЄС у боротьбі з морським піратством "Аталанта" в Службі безпеки України обговорено практичні питання залучення сил спецпризначення СБУ до участі в операції.

23—25 березня Україна прийме участь у конференції РЄ з питань співробітництва у боротьбі із кіберзлочинністю

Нацрада повинна бути незалежним конституційним органом

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко повідомив, що у квітні парламент має оголосити конкурс на заміщення вакансій чотирьох членів Національної ради з питань телебачення та радіомовлення, що призначаються за квотою парламенту.

Нагадаємо, Національна рада з питань телебачення та радіомовлення складається з восьми осіб. З них чотири — призначаються Верховною Радою і чотири — Президентом. Термін їхніх повноважень — п'ять років. Національна рада є повноважною при призначенні не менше шести її членів.

Нині у всіх призначених Верховною Радою членів Національної ради закінчився визначений законом п'ятирічний термін перебування на посаді. М. Томенко наголошує, що у зв'язку із вищезазначеним, враховуючи те, що законом передбачено припинення повноважень членів Національної ради, актуальним є питання прийняття відповідної постанови, а також призначення нових представників згідно з порядком призначення членів Національної ради Верховною Радою.

Говорячи про розгляд можливих кандидатур у Верховній Раді, М. Томенко зауважив, що «четвірка» від парламенту не повинна бути «четвіркою» від конкретних комерційних каналів чи партій. Це повинні бути авторитетні в медіа-спільноті фахівці», вважає заступник Голови Верховної Ради. На його думку, парламент повинен якнайшвидше навести лад у цьому питанні для того, «щоб Нацрада знову стала конституційним незалежним органом, а не структурою при адміністрації Президента або при одному з комерційних каналів», **повідомляє прес-служба Миколи Томенка.**

У НОМЕР

Візит до країни кельтської культури

Сьогодні розпочнеться офіційний візит Голови Верховної Ради України Володимира Литвина до Ірландії. Програмою передбачено зустрічі з прем'єр-міністром північної країни Браєном Коуеном та з міністром закордонних справ Міхолом Мартіном.

Голова Верховної Ради зустрінеться з Головою Сенату Парламенту Ірландії Петом Мойланом, Головою Палати представників Парламенту Ірландії Шемусом Кірком, відповідальним секретарем Східноєвропейської групи Чарлі О'Коннором. У планах також спілкування з головами комітетів в європейських справах Бернардом Дурканом та з європейського законодавства Джоном Перрі та з членами об'єднаних комітетів з європейських справ та з європейського законодавства, і з керівником Спільного комітету у закордонних справах Майклом Вудсом.

У рамках офіційного візиту відбудуться переговори В. Литвина з головою партії «Фіне Гейл» Ендою Кенні та із заступником голови Лейбористської партії Майклом Д. Хіггінсом.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Малюки виживатимуть завдяки новітній апаратурі

Народний депутат Валерій Дубіль **(на знімку)** укотре порадував чернігівських медиків. Цього разу він передав Чернігівській обласній дитячій лікарні комплекс медичного обладнання, що дасть можливість виходжувати недоношених дітей. Медзаклад отримав три апарати штучної вентиляції легенів, два інкубатори, три пульсоксиметри, п'ять кисневих систем та відкритий реанімаційний столик. Завдяки цьому лікарі зможуть доглядати за новонародженими масою від 500 грамів, стежити за всіма факторами і показниками здоров'я.

— У листопаді ми відвідали обласну дитячу лікарню, з'ясували, які проблеми та нагальні потреби тут є, — сказав В. Дубіль, передаючи апаратуру медзакладу. — Сьогодні ми виконали обіцянку, і в рамках програми «Здоров'я нації» надали необхідне обладнання. Переконаний, що і надалі треба робити все можливе для поліпшення медичного обслуговування дітей. Як народний депутат, який відповідає за Чернігів, старатимуся і далі плідно працювати у цьому напрямі.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

У Вінницького аграрного — новий ректор і нова спеціалізація

Народний депутат IV і V скликань, професор, доктор економічних наук Григорій Калетнік обраний ректором Вінницького національного аграрного університету.

Шляхом таємного голосування його кандидатуру підтримали 210 із 216 делегатів конференції трудового колективу. З липня 2009-го Г. Калетнік виконував обов'язки керівника колективу. Одне із завдань, яке йому вже вдалося вирішити, — університет отримав статус національного. У програмі розвитку навчального закладу на період до 2017 року передбачено перетворити заклад на центр аграрної науки і освіти, що розвивається за принципами міжнародного дослідницького закладу. Статус дослідницького дасть можливість випускникам отримувати дипломи європейського зразка, які визнаватимуть у зарубіжних країнах.

У планах також відкриття нових спеціальностей, створення навчальних і науково-дослідних інститутів, один з яких буде спеціалізованим у питаннях розвитку біотехнологій. Сам цей напрям — дослідження і впровадження у виробництво новітніх біотехнологій, зокрема, альтернативних видів палива — стане головним у науковій діяльності вузу. Г. Калетнік над цією проблемою працює уже майже 15 років.

Проблему житла новий ректор планує вирішувати так, як це роблять в університетах США, з якими підтримує зв'язки Вінницький аграрний. Там на території університету споруджують гуртожитки підвищеного комфорту не тільки для студентів, а й для викладачів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниччина.

Час реформ настав

Сьогодні парламент, у тому числі й опозиція, налаштований на те, щоб підтримувати і проводити економічні реформи. Про це заявила голова Комітету Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики Наталя Королевська перед врученням статуетки в номінації «Підприємець року» у загальнонаціональній програмі «Людина року-2009».

Чи не найголовніше завдання, за її словами, — це модернізація економіки, починаючи від створення сприятливого інвестиційного клімату й умов для технологічних перетворень. «Багато які з аналогічних нам країн змогли провести технологічні революції. На жаль, ми за 18 років не спромоглися цього зробити. Зараз є всі можливості ефективно реалізувати потрібні для країни проекти, час ще не втрачено. Але його обмаль», — зазначила вона.

Глава профільного комітету вважає, що 2010 рік має стати «роком дій». І тільки в цьому разі країна матиме серйозні економічні перспективи. Бютівці, за її словами, уже підготували всі пакети реформ і віддали на розгляд у профільні комітети. «Ми наполягатимемо на тому, щоб розглядати ці документи», — наголосила Н. Королевська й додала, що минулий рік для економіки й бізнес-клімату був чи не найскладнішим в історії України. «Гадаю, що підприємці, котрі досягли успіху цього року, відважні люди. Адже вони не тільки знайшли сили для боротьби з кризою, а й змогли здолати кризу», — зазначила голова профільного комітету.

Сьогодні, за її словами, є всі підстави говорити, що криза вже позаду, а в бізнесменів є можливість, бажання й амбіції йти вперед.

Вл. інф.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На голці зовнішніх запозичень втратимо незалежність

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Продовження кредитування української економіки за рахунок МВФ та Світового банку — це шлях в нікуди, який призведе до втрати незалежності. Про це заявив голова **Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони** Анатолій Гриценко під час засідання «круглого столу» на тему: «Головні загрози економічній безпеці України». «Україна вже втратила свою незалежність, у першу чергу — в економічному плані, — вважає політик. — Коли країна сидить на голці зовнішніх запозичень до такого ступеня, що наші рішення не є суверенними, але ми змушені на них погоджуватися, це не самостійна економічна політика»,

Ще однією ситуацією, яка веде в нікуди, А. Гриценко назвав ідею міжнародного аудиту діяльності попереднього уряду. «Цим ми ще раз визнаємо відсутність своєї незалежності», — зазначив депутат і запропонував обмежитися внутрішнім аудитом.

Водночас парламентарій бачить і певні плюси: складна економічна ситуація стимулюватиме владу до проведення реформ. Проте мінусом стане відсутність незалежності при прийнятті важливих економічних рішень.

Головною проблемою для України та її національної безпеки голова комітету вважає «присутність бізнесу у владі». «Перші рішення підтверджують, що відділити бізнес від влади буде неможливо, — сказав А. Гриценко. — Створення комітету з економічних реформ це ще раз підтверджує. Хороша ідея, але туди увійшли люди, які представляють номенклатуру, там немає вчених і експертів». Іншою серйозною проблемою політик назвав суперечності між завищеними соціальними очікуваннями після виборів та реальними можливостями влади. Складною, прогнозує А. Гриценко, буде і реакція парламенту щодо питань, спрямованих на глибинні зміни в соціальній сфері, енергетиці, ЖКГ.

Схожу думку висловив і глава Всеукраїнського співтовариства вчених-економістів Олександр Кендюхов: «Україна перебуває на межі втрати економічної незалежності. Корабель української економіки впевнено йде на дно». Яскравим проявом цього, з його слів, є відсутність продовольчої безпеки — сьогодні вигідніше завозити картоплю з Африки, а сало — з Бразилії.

У свою чергу член Ради підприємців при Кабінеті Міністрів Віктор Лисицький також вважає згубною економічну політику, коли Україна живе виключно за рахунок зовнішніх запозичень. «Ніхто і ніколи нам не дасть гроші на Заході для створення в Україні конкурентних переваг. Тому Україні треба бути самостійнішою у виборі економічної траєкторії», — наголосив експерт.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Атестування за єдиними правилами

Проблеми атестації наукових та науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації обговорювали члени Комітету з питань науки і освіти на черговому засіданні.

Наголошувалось, що процес атестації наукових та науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації й досі неврегульовано. Законодавчо невизначеними залишаються статус, права, повноваження, завдання та принципи роботи основних суб'єктів атестаційного процесу. Окрім того, часта зміна процедури і порядку атестації на здобуття наукових ступенів та вчених звань ставить претендентів у нерівні умови.

Голова комітету Володимир Полохало підкреслив: «...Питання щодо атестації наукових та науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації, які пропонується врегулювати цим законопроектом, уже давно перебувають під пильним поглядом громадськості».

Народні депутати рекомендували Верховній Раді прийняти законопроект за основу, оскільки він визначає правові, організаційні та фінансові засади функціонування і розвитку державної системи атестації, а також основні принципи діяльності, статус, функції, повноваження Вищої атестаційної комісії України.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ЦВК України зареєструвала 22 народних депутатів замість тих, хто достроково склав депутатські повноваження.
На знімку: народні депутати Олександр Козуб, Володимир Личук, Анатолій Горбатюк, Владислав Забарський, Максим Луцький (зліва направо).

Три місяці для київських «нероб»

У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ

У суботу Прем'єр-міністр Микола Азаров провів нараду з керівництвом «постблокадного» Києва та дав йому три місяці на виправлення ситуації. Щоправда, до проблем, на яких зупинився прем'єр, а саме: катастрофічний стан доріг і тротуарів, зношеність ліфтового господарства, вивезення сміття, освітлення вулиць, безпека на вулицях, безперебійне електро- та водопостачання, функціонування міських колекторів, стан комунального транспорту, підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги без покращення їх якості, можна додати десятки інших, не менш важливих. Наприклад, хіба можна оминути масове розкрадання комунального майна чи сотень гектарів столичної землі або рейдерське захоплення книгарень, бібліотек чи видавництв? Зрештою, належну оцінку роботі київської міської влади нещодавно дала й Верховна Рада.

Тому «питання ставиться жорстко: або поліпшуйте свою роботу, або добровільно пишіть заяви. Уряд готовий вам допомогти, але відповідальність за стан міста повинні нести особисто міський голова Леонід Черновецький та глави райдержадміністрацій», — зазначив М. Азаров та наголосив, що для цього відводиться максимум три місяці. А щоб столичні чиновники не розслаблялися, за виправленням помилок наглядатиме віце-прем'єр із питань регіональної політики Віктор Тихонов. Та й сам прем'єр має намір особисто відслідковувати стан справ і контролювати, як столична влада вирішує проблеми Києва. Окрім того, міністри фінансів та економіки разом із віце-прем'єром Сергієм Тігіпком мають розглянути проект держбюджету на 2010 рік через призму підготовки до Євро-2012 та в контексті виконання Києвом столичних функцій. У зв'язку із цим нагадаємо, що під час виборчої кампанії Віктор Янукович обіцяв «повернути столиці незаконно вилучені урядом Тимошенко 7,5 мільярда гривень та збільшити державне фінансування розвитку Києва мінімум вдвічі». Також В. Янукович гарантував, що в разі обрання його Президентом з держбюджету «буде профінансовано будівництво метрополітену на Троєщину, Теремки і Виноградар, буде виділено кошти на реконструкцію найважливіших транспортних розв'язок, ремонт житлового фонду та київських доріг» та ін. Висновки про виконання цих обіцянок зможемо зробити після внесення проекту держбюджету на 2010 рік. Однак зараз перед прем'єром стоїть завдання оптимізації, тобто скорочення бюджетних видатків. І одним з перших кроків такої оптимізації має стати скорочення роздутих штатів Київської міськдержадміністрації. Зокрема, звернувши увагу на необхідність вирішення проблеми управління столичним господарством, М. Азаров наголосив на необхідності скорочення великої кількості «зайвих посад» перших заступників і заступників київського міського голови. «Скоротіть кількість нероб, чітко поставте перед кожним управлінням завдання. Залиште лише два перших заступники. Скоротіть кількість заступників, раціонально і чітко визначте відповідальність кожного заступника за певну ділянку роботи», — закликав він Л. Черновецького.

Отже, що чекає київських чиновників «максимум через три місяці» та що передбачатимуть обіцяні М. Азаровим жорсткі заходи? Тим паче, що вже сьогодні з урахуванням проблем, що накопичилися у столиці, зрозуміло, що їх не вдасться розв'язати не те що протягом трьох місяців, але, дай Боже, щоб хоча б протягом трьох років у столиці було створене «достойне середовище для проживання громадян». Враховуючи це, можна прогнозувати чималі кадрові зміни на владному олімпі Києва. І якщо про проведення ще одних дочасних виборів київської влади не йтиметься, то серед заступників Л. Черновецького таки мають з'явитися нові кадри. Також не можна виключати ухвалення законопроекту про розмежування повноважень Київського міського голови та глави Київської міськдержадміністрації з наступним звільненням Л. Черновецького з останньої посади. І хоч такий підхід не відповідає рішенню Конституційного Суду, який встановив, що на посаду голови КМДА призначається особа, обрана Київським міським головою, останні приклади законотворення не дозволяють нам відкидати таку можливість.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Керівників областей залучать до підготовки бюджету

***Президент Віктор Янукович доручив Прем'єр-міністру Миколі Азарову підготувати програму невідкладних заходів для виходу з кризи. Про це вони домовилися вчора під час зустрічі в Адміністрації Президента. Очікується, її розглядатимуть за участю народних депутатів, фахівців, експертів та представників громадськості на урядовому засіданні,* повідомляє прес-служба Президента.**

Микола Азаров доповів главі держави перший варіант проекту бюджету поточного року, а також основні параметри, на які уряд планує вийти у ході розробки цього документа. Глава держави нагадав, що нових керівників регіонів вже можна залучати до бюджетного процесу, «щоб вони бачили, на що можуть розраховувати».

РОТАЦІЇ

Голова засукав рукави

До роботи приступив новий голова Рівненської ОДА **Василь БЕРТАШ (на знімку).** На цю посаду його своїм Указом №386/2010 від 18.03.2010 р. призначив Президент України Віктор Янукович. Минулої п'ятниці нового керівника області представив віце-прем'єр України Сергій Тігіпко.

Хоча, зрештою, Василя Берташа і без того добре знають в області — він усе своє життя пов'язав із цим краєм. Народився і зростав у багатодітній сім'ї в маленькому селі Лісове Рокитнівського району, навчався на інженера-будівельника у Рівному в тодішньому Українському інституті інженерів водного господарства, багато років працював у будівельній галузі. У 2002—2005 роках був першим заступником голови Рівненської ОДА — за цей час разом з тодішніми колегами втілив у життя чимало хороших проектів, пов'язаних із відродженням НУ «Острозька академія», побудувавши тут котеджне містечко для викладачів вузу, а також таке ж комфортабельне містечко у Рівненському госпіталі для інвалідів Великої Вітчизняної війни. Активно втілювався у ті роки і проект щодо благоустрою та відродження малих міст, у результаті чого чимало районних центрів набули охайнішого вигляду.

Не поривав зв'язків з Рівненщиною, захищав інтереси земляків Василь Берташ і тоді, коли був народним депутатом України п'ятого скликання за списком Партії регіонів. До речі, саме він стояв біля витоків структурної розбудови цієї політичної сили в області, а з 2001 року очолює Рівненську обласну організацію ПР.

В. Берташ — заслужений будівельник України, доктор філософії у галузі державного управління, нагороджений орденом «За заслуги» ІІІ ступеня, Почесною грамотою Кабінету Міністрів. Цікаво, що він — єдиний в області нагороджений міжнародним орденом «Дитячої усмішки», претендентів на який визначають діти.

Василь Берташ любить цей Поліський край, знає його проблеми, як і проблеми мешканців. На нього, який має у регіоні імідж людини небагатослівної, але людини діла, й розраховують жителі Рівненщини. Сподіваються, що з приходом В. Берташа на цю відповідальну посаду в області розпочнуться зміни на краще: і в економіці, і в соціальній сфері.

Зрештою, у своєму першому виступі перед активом області вже у статусі голови РОДА Василь Берташ серед першочергових своїх завдань назвав подолання кризи; формування обласного бюджету; захист власності, що унеможливить рейдерські захоплення підприємств, фірм тощо, а також поверне довіру інвесторів, які охоче вкладатимуть свій капітал в економіку краю; розглянути проблеми підприємств, аби допомогти їм налагодити стабільну роботу, від чого підуть надходження до бюджету, а відтак, можна буде вирішити чимало соціально-економічних проблем області.

Новий керівник вважає за доцільне терміново створити раду розвитку регіону з числа науковців, бізнесменів, успішних господарників, одне слово, професіоналів, які запропонували б до втілення цікаві ідеї, законодавчі ініціативи, актуальні для регіону. Серед довгострокових завдань, на думку керівника, — розроблення та прийняття плану соціально-економічного розвитку регіону на наступні десять років за участю фахівців, депутатського корпусу. — Та найголовніше завдання — повернути довіру людей до влади. Це стане можливим, коли буде подолана корупція у правоохоронних органах, судах, медицині, освіті, — підсумував голова Рівненської ОДА Василь Берташ.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Ефект бумеранга

У Миколаївській області можуть бути не тільки кадрові зміни, а й гучні кримінальні справи

Спільна робота з депутатським корпусом буде конструктивною і плідною. Про це заявив новий голова Миколаївської облдержадміністрації **Микола КРУГЛОВ (на знімку)** на прес-конференції.

Судячи з духу зустрічі й настрою керівника регіону, Миколаївську область невдовзі очікують не тільки кадрові зміни, а й гучні кримінальні справи. Більше того, Микола Петрович без тіні сумніву заявив, що разом з ним сільськими районами піднімуть керівники СБУ та УВС для того, щоб припинити порочну практику відписок.

Шукати політику в цьому не треба, попередив Микола Круглов, це ефект бумеранга. Хто з керівників як працював, як відповідав, як вимагав від своїх підлеглих, той те й одержить.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаївська область.

Державний механізм має працювати на людину

***Глава адміністрації Президента Сергій Льовочкін представив нового керівника Закарпатської облдержадміністрації* Олександра ЛЕДИДУ (на знімку).**

Представник центру подякував Олегові Гаваші за роботу на посаді голови ОДА. Після цього відразу окреслив коло завдань, які поставив перед новим керівником області Президент Віктор Янукович:

— Це подолання системної кризи, яка відчувається в кожному регіоні, в кишенях кожного громадянина, — наголосив він. — Відновлення керованості, спільна робота з урядом над бюджетом. Кожен регіон має долучитися до цієї роботи, щоб нормально функціонувала фінансова система. Маємо передбачити видатки, що будуть пріоритетними цього року, аби нормально діяла система життєдіяльності області, — сказав очільник адміністрації Президента.

Окрім того, глава держави чекає від нових керівників областей вжиття заходів для попередження можливої повені, що актуально для Закарпаття. А також — активізації боротьби з корупцією.

— Усі знають причини цієї «хвороби», знають, що робити, але ніхто, на жаль, нічого не робить, — зазначив Сергій Льовочкін. — Президент чекає від вас конкретних дій, щоб подолати це ганебне явище.

Голова облдержадміністрації Олександр Ледида наголосив, що добре знає проблеми й можливості краю, людей, які живуть на Закарпатті — мудрих, виважених і працьовитих. Тож нова команда готова взятися за вирішення конкретних і невідкладних завдань. Серед пріоритетів — робота над поверненням до вільних економічних зон. А це інвестиції, нові робочі місця, надходження до бюджету. Тим паче що Президент дав доручення розпочати підготовку відповідного законопроекту.

Василь НИТКА.

Ужгород.

У НОМЕР

➤ *СЕВАСТОПОЛЬ*

Мітингували одночасно «за» і «проти» кадрів

Минулої суботи близько чотирьохсот севастопольців мітингували на площі ім. П. Нахімова. Недосвідченим у політиці обивателям розібратися у тонкощах вимог мітингувальників було важко. З одного боку, активісти під переважаючими над різнобарвною політичною символікою прапорами Партії регіонів вітали рішення Віктора Януковича призначити міністром освіти та науки Дмитра Табачника. Що однозначно свідчить про підтримку мітингувальниками кадрової політики нового Президента. З іншого боку, вимагали від глави держави негайно звільнити від обійманої посади голову Севастопольської міськдержадміністрації Сергія Куніцина.

Приводом для того, щоб спробувати покваптити Президента у прийнятті кадрових рішень, стало, мабуть, скасування робочої поїздки до Севастополя Президента наприкінці минулого тижня.

Нагадаємо: очікувалося, що у ході недавнього відвідування Криму В. Янукович мав приїхати до Севастополя і представити нового керівника СМДА. За неофіційною інформацією, головне крісло тут повинен був зайняти голова міськради — одночасно лідер міської організації Партії регіонів — Валерій Саратов.

У ЗМІ встигли повідомити, що в день візиту буде обмежений рух автотранспорту центральними вулицями. Уздовж основних магістралей міста оперативно з'явилися білборди та сіті-лайти з текстом «Севастопольці вітають Президента України Віктора Януковича». З'ясувалося, що поспішали й витрачалися (за повідомленнями в Інтернеті, за наочну агітацію заплатили близько двохсот тисяч гривень) передчасно — Президент представив нових кримських керівників у Сімферополі. Кадрові перестановки у Севастополі відбулися тільки у міліції, прокуратурі та міському управлінні СБУ. Того само дня міністр оборони Михайло Єжель представив підлеглим нового командувача ВМСУ віце-адмірала Віктора Максимова.

На цьому, власне кажучи, зміни на севастопольському владному олімпі і обмежилися. А Севастополь Віктор Янукович у своїй промові у Сімферополі згадав у зв'язку з майбутнім 9 Травня спільним парадом українських і російських військових моряків.

Суботній мітинг деякі міські журналісти й політичні експерти вважали «ведмежою послугою» Валерію Саратову, надано його прихильниками: загальновідомо, що Віктор Янукович любить партійну дисципліну й не любить, коли на нього намагаються чинити тиск. Особливо — під час прийняття кадрових рішень. Нехай навіть, коли такий тиск набуває мітингових форм. До слова, учасники мітингу й не приховували, що організований захід був з використанням «партійного ресурсу» Партії регіонів: голови деяких райрад особисто контролювали відправлення спецрейсів автобусів з мітингувальниками на центральну міську площу.

Микола МАГДИЧ.

Колектив Апарату Верховної Ради України висловлює глибокі співчуття керівнику Управління кадрів Володимиру Андрійовичу Мартинюку з приводу тяжкої втрати — **смерті брата Анатолія Андрійовича МАРТИНЮКА.**

Щиро сумуємо і розділяємо Ваш біль. Втрата рідної людини є непоправною, а скорбота — невичерпною. Нехай Ваша душа буде зігріта незгасимою любов'ю рідної людини, а світла пам'ять про Вашого брата вічно живе в серцях Ваших близьких.

У ці сумні дні прийміть, шановний Володимире Андрійовичу, побажання мужності і стійкості Вам і Вашим рідним.

Верховний Суд позбавлено права переглядати рішення касаційної інстанції у господарських і адміністративних справах. Конституційний Суд України висловився цілком зрозуміло

Коментар одного з керівників Верховного Суду України, розповсюджений ЗМІ, про нібито допустимість перегляду Верховним Судом рішень Вищого господарського суду України, винесених останнім у порядку касації, можна назвати відвертою дезінформацією й безвідповідальним крючкотворством.

У своєму Рішенні № 8-рп від 11 березня 2010 року Конституційний Суд України досить чітко висловив свою позицію: Конституція дозволяє лише один раз оскаржити судове рішення в касаційному порядку. За тими типами судочинства, де діють вищі спеціалізовані суди (а це господарське й адміністративне), касаційною інстанцією є винятково Вищий господарський і Вищий адміністративний суди відповідно. Верховний Суд України, будучи найвищим судом загальної юрисдикції, повністю позбавлений повноважень касаційної інстанції у господарських і адміністративних справах.

У пункті 3.4. свого рішення Конституційний Суд України спеціально вказав, що повноваження Верховного Суду щодо перегляду судових рішень вищих спеціалізованих судів, передбачені розділом XII-2 Господарського процесуального кодексу України, главою 3 розділу IV Кодексу адміністративного судочинства і статтями 39 і 47 Закону України «Про судоустрій», є повноваженнями суду касаційної інстанції і суперечать статті 6 Європейської Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод, повністю несумісні з вимогами цього міжнародного договору.

Саме тому норми процесуальних кодексів, на які сьогодні посилається Верховний Суд, не можуть застосовуватися. Адже зазначена Європейська Конвенція — не просто міжнародний договір, а міжнародний договір особливої категорії, згоду на обов'язковість якого для України дано Верховною Радою України у формі чинного Закону України №475/97 від 17.07.1997 р.

Що стосується адміністративних справ і адміністративного судочинства, то всі суди України, включаючи Верховний, зобов'язані керуватися, насамперед, процесуальним законом: частиною шостою статті 9 Кодексу адміністративного судочинства України: якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого дана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що встановлено законом, то застосовуються правила міжнародного договору. При цьому виходити з визначення частини другої статті 235 КАС України, підтвердженого Конституційним Судом у пункті 3.4. свого Рішення № 8-рп/2010: усі процесуальні повноваження, надані Верховному Суду главою 3 КАС України, є підвидом **касаційного провадження**. Вищезгаданим Рішенням Конституційного Суду № 8-рп/2010 установлено, що реалізація Верховним Судом будь-яких повноважень касаційної інстанції суперечить як Конституції, так і міжнародному договору саме тієї категорії, на яку посилається частина шоста статті 9 КАС України. Це означає, що, починаючи з **17 березня 2010 року — дня, що настає за днем оприлюднення загальнообов'язкового й остаточного Рішення Конституційного Суду, весь розділ 3 Кодексу адміністративного судочинства в Україні не застосовується**. З цього дня взагалі ніяких нових скарг і заяв у адміністративних справах Верховний Суд не має права ні приймати, ні розглядати, а зобов'язаний повертати заявникам. **Усі рішення, винесені Вищим адміністративним судом, починаючи з 12 березня 2010 року**, дня, що настає за днем винесення Конституційним Судом вищезгаданого Рішення № 8-рп/2010, **не можуть бути оскаржені в жодній вищій інстанції, у тому числі й у Верховному Суді**.

Що стосується господарських справ, знову-таки, всі суди України, включаючи Верховний Суд, зобов'язані виходити з норм відповідного процесуального закону — Господарського процесуального кодексу України. Тут, точно так само, стаття 111-14 ГПК України визначила, а Конституційний Суд України в пункті 3.4. свого Рішення № 8-рп/2010 підтвердив, що всі процесуальні повноваження Верховного Суду стосовно господарських справ здійснюються **в порядку касації**. І знову, згаданим Рішенням Конституційного Суду № 8-рп/2010 установлено, що реалізація Верховним Судом будь-яких повноважень касаційної інстанції суперечить Конституції і статті 6 Європейської Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод — міжнародному договору, згода на обов'язковість якого дана у формі закону України. З цього приводу частина третя статті 4 Господарського процесуального кодексу України пропонує: якщо в міжнародних договорах України, згода на обов'язковість яких дана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачено законодавством України, то застосовуються правила міжнародного договору. Нарешті, сам Верховний Суд України, у власному Роз'ясненні застосування Конституції України при здійсненні правосуддя, затвердженому Постановою №9 від 01.11.1996 року (ст. 4), з цього приводу висловився цілком однозначно: виходячи зі статті 9 Конституції, суд не може застосовувати закон, що регулює правовідносини інакше, ніж міжнародний договір. Отже: від дня, що настає за днем оприлюднення загальнообов'язкового й остаточного Рішення Конституційного Суду, яким установлено таке протиріччя, тобто з 17 березня 2010 року, весь розділ XII-2 Господарського процесуального кодексу України більше не застосовується. **З цього дня ніяких нових скарг і заяв у господарських справах Верховний Суд не має права ні приймати, ні розглядати, а зобов'язаний повертати їх заявникам.** Усі **рішення, винесені Вищим господарським судом як касаційною інстанцією, починаючи з 12 березня 2010 року**, дня, що настає за днем винесення згаданого Рішення Конституційного Суду, **не можуть бути оскаржені в жодній вищій інстанції, у тому числі й у Верховному Суді**.

У своєму коментарі до Рішення Конституційного Суду України № 8-рп/2010 один із керівників Верховного Суду України, пославшись на Закон України «Про виконання рішень і застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23.02.2006 р. №3477-IV, заявив, що протиріччями розділу XII-2 ГПК України і Європейської Конвенції з прав людини має займатися Урядовий уповноважений у справах Європейського суду з прав людини, в порядку підготовки законопроектів про зміну в ГПК України, до прийняття яких парламентом розділ XII-2 ГПК України нібито продовжить діяти, а Верховний Суд — переглядати рішення Вищого господарського суду.

Тим самим, чиновник з Верховного Суду лукаво підмінив поняття. Адже юридичний факт непримиренного протиріччя розділу XII-2 ГПК України та глави 3 розділу IV КАС України в цьому випадку встановлений не Урядовим уповноваженим, і не Європейським судом, а Конституційним Судом України, у своєму загальнообов'язковому рішенні, що набрало законної чинності. А відповідно до статті 17 Закону України «Про виконання рішень і застосування практики Європейського суду з прав людини», на який намагається послатися названий чиновник, ця Європейська Конвенція застосовується під час розгляду справ **усіма судами України (включаючи Верховний) як джерело права**. Названий чиновник також порушив практику власного, Верховного Суду, чітко викладену в Постанові Верховного Суду України №9 від 01.11.1996 року.

Рішення Конституційного Суду № 8-рп/2010 від 11 березня 2010 року має дуже важливе значення, бо остаточно звільнило всіх громадян і всіх господарюючих суб'єктів України від «четвертої інстанції» у перегляді справ, що, через недоговореня низки норм Конституції, 13 років ускладнювало господарську діяльність і державне управління в Україні.

Дезінформація, що виходить з Верховного Суду, очевидно, яка має на меті перешкодити виконанню цього прогресивного рішення Конституційного Суду України, у цьому випадку, є тривожним сигналом, що вимагає відповідного реагування органів влади і громадянського суспільства нашої країни. Адже йдеться про допустимість судового оскарження та скасування судових рішень за двома із чотирьох типів судочинства, що існують в Україні. Чиновник Верховного Суду намагається ввести в оману сотні тисяч підприємств і громадян України, створити умови для жахливої помилки, яка для сторін судових розглядів може обернутися багатомільйонними збитками, компенсувати які доведеться з Державного бюджету України. Це не просто безвідповідально. Це — неприпустимо.

Сергій КІВАЛОВ,

народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя.

Львів'яни кажуть про потребу диктатури закону

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Про зміни в політичному житті на Львівщині ще рано розповідати. Водночас не можна сказати, що львівський політикум завмер в очікуванні майбутніх призначень і тихо прислухається, які імена вигукне всевладний Київ. Тут нуртує внутрішнє життя, де кожен визначається з тактикою і манерою поведінки. З одного боку, начебто найпростіше тим, хто чітко визначив для себе стан опозиції до влади. Але без «дулі в кишені». А «дулею» стає власний бізнес, який штовхає людину на його захист, тобто на співпрацю з владою.

Інтуїтивний рух від вогню

Наразі йдеться не про те, буде чи не буде Партія регіонів тиснути на тих, хто серйозно займається бізнесом, а про цілком інтуїтивний рух «забрати руку від вогню». Адже на Львівщині, як і в кожному регіоні України, чимало людей із депутатським посвідченням мають власний і немалий бізнес. І вже доводиться потилицю чухати. Ніде правди діти, тепер чимало людей чатуватимуть, хто ж «здасться» перший, і думатимуть, як обличчя при цьому зберегти...

На перший погляд, нині найлегше тим, хто відверто підтримував Партію регіонів. Однак таких з-поміж топ-політиків на Львівщині на пальцях однієї руки можна полічити. Галичани знають хіба що народного депутата Петра Писарчука та депутата обласної ради Леоніда Мельника. Не змогли, не вдалося регіоналам виховати, виростити на цих теренах талановитого, харизматичного публічного політика. І тепер доведеться мучитися з призначеннями. Адже з кадровим потенціалом в області стосовно цього — величезна проблема.

Два бачення національного інтересу

Національно-демократичні сили, що сформувалися на Львівщині, намагалися протягом значного часу визначати напрям розвитку України.

Національно-демократичні сили вважала, що необхідно прийти до влади, а далі свою позицію поширити на цілу Україну. І коли Ющенко став Президентом, створилися умови реалізації цієї концепції повною мірою. Проте не сприймалася позиція іншої частини України. Вважалося, що всі мають думати саме так, до того ж без жодного спротиву. Адже два визначальні міста (Львів і Київ) так постановили. Усвідомлення того, що це є не зовсім демократичним, не було.

Але ось прийшов до влади Віктор Янукович, і тепер є побоювання, що Донецьк нав'яже Києву бачення політичної нації. І знову це бачення буде панівним, і як тоді не бралася до уваги інша точка зору, так і тепер не буде враховуватися позиція Західної України.

Нині не лише політологи, а й значно ширше коло людей вважають: якщо Партія регіонів не махатиме шаблею і врахує духовні потреби переважної частини галичан, владній вертикалі на цих теренах буде значно легше працювати.

Звернули на себе увагу Європи

У дні, коли владний маховик немов завмер перед своїм прискореним рухом, львівський політичний бомонд намагався себе проявити яскравіше, ніби підкреслити: перемога Віктора Януковича — це ще не вся Україна, і не варто забувати про «особливу думку» Львова. І рішення Президента Віктора Ющенка перед «завісою» про присвоєння Степанові Бандері звання Героя України їм допомогло. 26 лютого депутати Європарламенту відреагували на цей президентський крок 20-м пунктом своєї Резолюції щодо ситуації в Україні і розцінили це перешкодою до вступу в Євроспільноту, а також висловили сподівання, що новий Президент перегляне рішення про надання Бандері звання Героя України.

Невдовзі обласні депутати, а потім і депутати Львівської міськради звернулися до Європарламенту з проханням цей пункт зняти. У кожному з двох листів наводилися факти біографії Степана Бандери й наголошувалося на значенні цієї особистості для формування української нації та національно-визвольного руху в Україні.

Напевно, розуміючи, що чекати реакції Європарламенту на ці листи годі, львівські депутати пішли далі — з упевненістю, що до двадцятого пункту доклала особливих зусиль Польща. Тому вирішили, що тимчасова контрольна комісія депутатів підготує до наступної сесії Львівської облради висновок для проекту рішення про звернення до сільських, міських, районних голів щодо дотримання законодавства під час встановлення польською стороною на території України пам'ятних знаків із військовою символікою та антидержавним змістом написів. До речі, начальник управління охорони культурної спадщини ЛОДА Василь Івановський повідомив: знаки, про які йдеться, встановлені самовільно і не перебувають під охороною держави, отже, управління не має до їхньої інвентаризації жодного стосунку.

Відтак обов'язок скласти список цих пам'яток поклали на депутата Остапа Козака. За його словами, таких знаків є близько двох десятків, і їх встановлювали без погодження з органами місцевого самоврядування. Досить часто ці несанкціоновані пам'ятки містять написи, що ображають українців. До Львівської облради надходять скарги на образливі написи і від представників влади, і окремих громадян. Тому депутати звертатимуться до СБУ і прокуратури, щоб ті вживали більш дієвих заходів щодо дотримання законності. Якщо правоохоронні органи нададуть інформацію про те, що пам'ятки встановлено незаконно, Львівська облрада домагатиметься їх демонтажу.

Однак на таку відповідь львівський депутатський корпус міг би з повною впевненістю розраховувати в часи попереднього керівництва СБУ. Після останніх змін очільників, вочевидь, чекати на це доведеться довго.

Неминучий вітер змін

За твердженням соціолога і президента українського фонду «Громадська думка» Володимира Підгорнова, 82 відсотки львів'ян кажуть про потребу диктатури закону. Якщо також зважити на той факт, що, за різними опитуваннями, більшість населення України схильна сприйняти будь-якого Президента, обраного законним чином, то можна стверджувати, що Львівщина обрання Віктора Януковича сприйняла як факт, що відбувся, і не пішла на протестні акції. Якби такі настрої десь і були, то партії, діяльність яких сьогодні вимагає підживлення, моментально це використали б. Як, скажімо, використали кілька політичних організацій виступ депутата від «Свободи» Ірини Фаріон у дитячому садочку №67 Львова, коли в рамках акції «Утверджуймо державну мову!» депутатка «виховувала» діточок, на її думку, у кращих традиціях українського націоналізму. На сайті інтернет-видання «Вголос» потім кожен бажаючий міг перечитати та переглянути той запис: «Оленко, ніколи не будь Альонею, бо якщо ти станеш Альонею, то треба пакувати валізи і виїздити до Московії... Бо якщо вона Маша, то це форма не наша, і нехай вона їде, де ті Маші живуть...». І т. д. і т. п. Не дивно, що зав'язалася дискусія. ВО «Свобода» обстоювала свою членкиню, а proросійські організації збирали конференції і надсилали листи до Львівської міськради, облдержадміністрації, загальноукраїнським громадським організаціям, що відстоюють права національних меншин, а також до Ради Європи.

Широка громадськість коментувала це майже одностайно негативно, стверджуючи, що національно-демократичним силам навряд чи хто більше зашкодив останнім часом, аніж Ірина Фаріон.

У політології дуже важливим є не тільки факт програшу чи виграшу, а й результати першого туру голосування. Адже саме тоді люди висловлюють свою позицію, яка стає справжнім барометром політичних настроїв. На Львівщині перший тур показав, що рівень підтримки трьох кандидатів — Арсенія Яценюка, Сергія Тігіпка та Анатолія Гриценка — становив 21—22 відсотки. Якщо до цього додати кількість тих, хто голосував проти всіх, матимемо приблизно 25 відсотків людей, які не приймають політику старої генерації. Для них, попри безумовну важливість питань мови та історії, на перший план виходять стан економіки, доріг, можливості для розвитку малого і середнього бізнесу, соціальний захист, свобода слова. І кількість таких людей зростатиме, і дедалі складніше буде користуватися простими політичними маркерами.

Ірина ЄГОРОВА.

Львівська область.

Львівщина обрання Віктора Януковича сприйняла як факт, що відбувся

Спринтерський ривок на довгій дистанції

АНАЛІЗ. ПРОГНОЗ

Команда Віктора Януковича після подолання першого бар'єра — формування нової парламентської коаліції — почала розставляти кадри на місцях. Водночас, як уже писав «Голос України» в попередньому номері, епіцентр політичної боротьби після президентських виборів знову зміщується у Верховну Раду. На кону — парламентські комітети й посада першого заступника глави парламенту. І не тільки. Є й інші нюанси, які можуть визначати перебіг політичного протистояння у найближчі місяці.

В очікуванні висновку Конституційного Суду

Поки що єдиний орган конституційної юрисдикції почав вивчати подання понад 60 народних депутатів від Партії регіонів стосовно відповідності змін до закону про Регламент Основному Закону країни. Деякі оглядачі очікують: рішення буде прийнято до 11 квітня, коли має відбутися візит Президента Віктора Януковича до США. Проте ніхто не береться його прогнозувати.

Так, міністр юстиції Олександр Лавринович заявив, що навіть якщо висновок КС буде невтішним для нинішніх коаліціянтів, то все одно закон зворотної сили не має. Хоча зовсім нещодавно лідер фракції Партії регіонів і водночас голова профільного парламентського комітету Олександр Єфремов після того, як був нарешті прийнятий закон про Регламент, стверджував, що це правило не має відношення до попередньої коаліції, і вимагав підтвердити її легітимність підписами народних депутатів.

Водночас регіонали сподіваються на те, що нинішню коаліцію таки узаконять. Адже в ній намітилося протистояння. Зокрема, між ПР і комуністами. Так, народний депутат Спірідон Кілінкаров після представлення нового голови Луганської ОДА вимагав для своїх колег посади заступника, інакше «будемо вважати, що нашої коаліції не існує». Апетити КПУ, зазначають оглядачі, вже починають зашкалювати і на центральному рівні. Позитивний висновок Конституційного Суду стосовно змін до закону про Регламент дасть змогу їх дещо вгамувати. Бо в такому разі комуністів у нинішній коаліції можуть замінити рекрути із БЮТ і «Нашої України — Народної самооборони», які знайдуть для себе виправдання у законному формуванні коаліції «Стабільність і реформи».

У цьому випадку регіонали можуть навіть принести в жертву міністра освіти й науки Дмитра Табачника, що дозволить їм дещо заспокоїти громадськість, яка вже провела ряд акцій проти новацій керівника освітньої галузі.

Апетити опозиції

«Голос України» вже писав про ту ситуацію, яка склалася в середовищі опозиції. Зокрема, між БЮТ і значною частиною «НУ—НС». Юлія Тимошенко прагне підпорядкувати національно-демократичні сили собі. Однак «Наша Україна — Народна самооборона» сьогодні не вельми хоче дружити з колишнім прем'єром. Так, народні депутати Микола Мартиненко і Анатолій Матвієнко зареєстрували законопроект про внесення змін до Регламенту. Пропонується, зокрема, вилучити положення про те, що в парламенті може існувати лише одна опозиція і один «тіньовий» уряд. Нагадаємо: таке формулювання з'явилося у результаті домовленостей між БЮТ і Партією регіонів ще перед завершенням президентських виборів.

Однак БЮТ, попри протистояння в опозиційному середовищі, вже означив свої «апетити» на керівні парламентські крісла. Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко вважає, що до опозиції мають відійти комітети з питань бюджету, свободи слова, Регламенту, депутатської етики й організації роботи Верховної Ради. Окрім того, опозиціонери вимагають для себе посади першого заступника глави парламенту і голови Рахункової палати. У вересні 2008 року БЮТ і Партія регіонів змогли домовитися і розподілити посади заступників Голови Верховної Ради. Нагадаю: у крісло першого заступника сів регіонал Олександр Лавринович, а просто заступником став Микола Томенко.

Як буде — наразі невідомо. За деякими даними, на посаду Першого заступника Голови Верховної Ради претендує комуніст Адам Мартинюк. І, схоже, не проти такого рішення і регіонали. Однак проблема полягає у тому, що в голосуванні мають узяти участь не менше 300 народних обранців. Тобто БЮТ і «НУ—НС» його можуть елементарно заблокувати. Не дивно, що лідер фракції ПР Олександр Єфремов пропонує спершу провести рейтингове голосування стосовно кількох кандидатур. І лише після цього обирати першого заступника глави парламенту.

На його думку, не можна перекроювати і склад парламентських комітетів. Вони повинні лише поповнитися за рахунок тих народних обранців, які замінили тих, хто пішов працювати в структури виконавчої влади. З другого боку, комітети з питань бюджету й Регламенту та депутатської етики мають своїх керівників. Звільнилося лише крісло голови Комітету з питань свободи слова.

Отже, перерозподіл посад, якщо врахувати невизначеність в опозиційному середовищі, загрожує паралічем для єдиного законодавчого органу. Що вкрай небезпечно і для Кабінету Міністрів, який ударними темпами готує проект державного бюджету на поточний рік. Адже від успішного затвердження державного кошторису залежить не тільки довіра інвесторів, міжнародних фінансових інституцій, а й виконання передвиборної програми Президента Віктора Януковича.

Відлуння минулих років

Однак, схоже, регіонали не хочуть ні забути, ні вибачити своїм опонентам тих репресій, яких вони зазнали п'ять років тому. Дехто з них навіть побував у слідчих ізоляторах. Дехто з можновладців після Майдану покинув країну та оселився в Росії. Нині вони не приховують, що хочуть повернутися в країну. Не дивно, що в повітрі запахло не тільки політичним реваншем.

Перший дзвінок — чутки про відсторонення Галини Климович від керівництва групою, яка розслідує отруєння Віктора Ющенка. «Голос України» уже повідомляв деякі подробиці її конфлікту із заступником Генерального прокурора Віталієм Щоткіним. Нині колегам стали відомі ще деякі подробиці цього протистояння: Галина Климович викликала на допит нових віце-прем'єрів Андрія Клюєва, Володимира Сівковича та міністра юстиції Олександра Лавриновича. Водночас знову з'явилася думка про те, що слідство ведеться надто однобоко, а після того, як Климович буде усунена від керівництва групою, розглянуть й інші версії. Зокрема, про те, що ніякого отруєння насправді не було.

Водночас в інтерв'ю «Главкому», яке передрукував сайт «Обком», народний депутат від Партії регіонів Ян Табачник заявив, що проти Віктора Ющенка має бути порушено 5—6 кримінальних справ. Він наголосив: «Ющенко повинен ще отримати своє. Я входжу до Комітету по боротьбі з корупцією, і можу сказати, що Ющенко за свій президентський термін декілька разів порушував Конституцію. За великим рахунком, проти нього має бути порушено мінімум 5—6 кримінальних справ. Те ж саме — проти Тимошенко». Зокрема, на думку Яна Табачника, треба розібратися, на яких підставах був розпущений парламент у 2007 році? Чому порушувалася Конституція?

Для цього, стверджує народний обранець, нині викликані міжнародні експерти. За його словами, якщо експерти скажуть, що були порушення економічного права, після цього й можна буде говорити».

Свої побоювання стосовно ймовірного кримінального переслідування опонентів висловив і колишній перший віце-прем'єр Олександр Турчинов в інтерв'ю одному з тижневиків. Він висловив думку, що для цього й потрібна парасоля міжнародних організацій.

Отож не дивно, що в недалекому майбутньому країну може очікувати відкриття ряду резонансних справ проти колишніх керівників держави. Переможці, таким чином, передусім прагнуть обезголовити опозицію і убезпечити своє правління від потрясінь, зокрема, акцій громадської непокори. Особливо з огляду на те, що потрібно приймати непопулярні рішення економічного характеру, які можуть боляче вдарити по благополуччю багатьох українців. З другого боку, в такий спосіб можна буде випустити пару в разі негативного соціально-економічного розвитку України.

Однак забігати наперед вельми далеко не будемо. Життя покаже, наскільки точним був наш прогноз.

Володимир КОРОЛЮК.

Корупційну сутність «тендерного» закону побачив лише один із народних обранців

Глава держави повернув для повторного розгляду в парламенті закон про здійснення державних закупівель. В обгрунтуванні свого рішення Президент зазначає: «Пропонованим законом, про який деться, підходи та концепція врегулювання зазначених питань не забезпечать досягнення задекларованої мети, не впорядкують відповідних процедур і не зроблять їх прозорішими.

Натомість вони можуть призвести до спотворення конкуренції, застосування корупційних схем під час здійснення відповідних процедур, подальшого штучного ускладнення відносин у цій сфері, додаткових витрат бюджетних коштів. Окремі положення закону викликають зауваження та застереження через невідповідність їх Конституції України, недосконалість з точки зору економічної доцільності, неузгодженість з іншими законодавчими актами». Загалом зауваження Президента розмістилися на 23 сторінках друкованого тексту.

Варто нагадати громадськості, що першим і єдиним (!) серед народних депутатів України, хто закликав не голосувати за «тендерний» закон у парламенті 11 лютого, був Олег Ляшко. Цитуємо за стенограмою: «Коли ви говорите про відсутність закону — це велика проблема. Але потрібен не той закон, який знову призведе до корупції у тендерних процедурах... Громадяни країни повинні знати, що знову прийдемо до того, що дитячі садки, будинки інвалідів, інтернати платитимуть гроші за повітря, оплачуватимуть невідомо які послуги. Треба цей закон повернути на доопрацювання і викинути звідти всі корупційні схеми».

На жаль, більшість колег по парламенту не дослухалися до аргументів Олега Ляшка. Дивним чином на ситуацію відреагували й деякі «незаангажовані» інтернет-видання. Одне з них навіть звинуватило Олега Ляшка в тому, що прийняття «тендерного» закону нібито перекриває йому можливості для отримання «відкатів». Як бачимо, доморощені знавці «справжнього» стану справ за тридцять срібняків здатні все поставити з ніг на голову.

Та, крім Олега Ляшка, у цій ситуації дуже швидко розібралися Світовий банк і Єврокомісія. Ці поважні установи пропонували Президенту України ветувати закон про держзакупівлі, оскільки він «значно поступається добросовісній міжнародній практиці в цій галузі». Тобто міжнародні фахівці дуже делікатно, але твердо вказали на корупційну сутність нового «тендерного» закону.

Віктор Янукович дослухався. Тепер слово за Верховною Радою.

Пріоритет — земля і бюджет

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У роботі **Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики і земельних відносин** очікуються зміни, адже відбулося переформатування коаліції, що, звісно, позначиться на планах роботи вищого законодавчого органу. Так само зміниться й керівництво комітету, адже його голова Микола Присяжнюк обійняв посаду міністра аграрної політики.

Але незалежно від того, хто очолить комітет, питання подальшого законодавчого урегулювання земельних відносин та робота над аграрною частиною державного бюджету залишається на порядку денному. На цьому наголошує секретар Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Роман Ткач. За його словами, і Партія регіонів, і БЮТ, і Блок Литвина готові зараз над цими питаннями працювати.

— Зареєстровано новий-старий проект закону про Державний земельний кадастр, — каже Роман Ткач. — Він буде перший з документів, які ми розглядатимемо на комітеті. В принципі, зауважень ні від кого немає — вже виписали так, як хотіли. Готові до розгляду в сесійній залі кілька законопроектів «Про ринок земель». Тому насамперед треба працювати по цих двох законах — про державний кадастр і ринок земель.

Ще один «земельний» крок — адміністративний. Потрібно навести лад, що у нас відбувається з кадрами землевпорядними — в області, районі, в селах. Бо одна з постанов Кабміну передбачала кадрові пертурбації — десь переводили землевпорядників з району в село. Треба з'ясувати ситуацію, подивитися їхнє матеріальне, організаційне забезпечення.

Знаємо, що декілька разів були спроби Держкомзему провести інвентаризацію земель. І навіть звучали такі, скажімо, слова, що її майже завершено. Тож і подивімося реально!

І робити перші кроки до запровадження ринку землі. Вибори вже закінчилися. Як щось не поміняється, наступні парламентські — 2012 року. Два роки — більш ніж достатньо, щоб законодавчо врегулювати питання обігу землі. Зрозуміло, без запровадження ринку землі реформ на селі не буде. Це одне із джерел додаткового фінансування в село. Хоча треба наголосити: ухвалення не означає, що сьогодні приймемо закон, а завтра продаватимемо землю. Прийняття законів — це лише перший етап. Адже треба окреслити правила гри, відпрацювати їх, можливо, на рівні району.

Це, певне, чи не вперше, коли прийматимуться такі закони, а час їх введення — за два роки. Адже до 2012 року діє мораторій на купівлю-продаж земель для ведення товарного сільгоспвиробництва. То треба цим скористатися. Нехай на практиці спробували б реалізувати ті положення, відпрацювали на рівні окремих сіл. Можна було б навіть експеримент провести, десь там у південних багатоземельних регіонах і на заході, де землі мало.

Закон хоч і не введено, але положення відпрацьовувати можна. Бо **коли кажуть, що ринок — це продаж землі, я категорично проти такого тлумачення. Продаж — останнє питання**...

Бюджет теж передусім. Але цей бюджет не буде класичним. Бо класичний — він принаймні у грудні попереднього року приймається. Навіть якщо, як заявив Прем'єр-міністр, проект бюджету буде до Верховної Ради подано 11 квітня, дата прийняття державного бюджету — десь середина травня. Додайте місяць — у енному селі бюджет схвалять у червні. Вважайте, половина нинішнього року мине. Це вже просто бюджет виживання. Навіть якщо якісь кошти будуть передбачені на розвиток, такий бюджет практично нереально виконати, липень-жовтень ще йдуть сільгоспроботи — і аграрний рік практично завершується.

Є надії, що закладено непогані основи під врожай цього року. Сподіваюся, що оті прогнози песимістичні, що десь щось вимерзло, загине від підтоплення, не здійсняться, бо загалом весна нормально йде. Якщо уряд передусім повернеться до весняно-польових робіт, думаю, будемо із врожаєм.

Записала Галина КВІТКА.

Україна почала антидемпінгове розслідування імпорту пневматичних гумових нових шин для легкових автомобілів з Білорусі, *повідомляє Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі (МКМТ)*

Діяльність системи юстиції в Україні в 2009 році профінансована лише на третину, *заявив міністр юстиції України Олександр ЛАВРИНОВИЧ*

ТЕМА

Нова-стара ідея про створення газотранспортного консорціуму

Що нова влада, то інші заяви про експлуатацію ГТС: і Президент Віктор Янукович, і нинішні очільники уряду вже заявили про необхідність створення тристороннього газотранспортного консорціуму за участю України, Росії, ЄС, що передбачає передавання нашої «труби» в концесію.

А сьогодні в Москві про це серед іншого вестиме переговори українська делегація, як і щодо зниження ціни на вуглеводні, сподіваючись зробити договір з «Газпромом» рівноправним.

Дані Вікіпедії: українська ГТС — найбільша в Євразії (після російської). Це — основний шлях транспортування газу з РФ до країн ЄС. Річна пропускна спроможність системи — 142 млрд. куб. м. Завантажена не повністю: торік через неї пройшло 75 млрд. куб. м вуглеводнів. І не лише через коливання попиту: за 40 років роботи труба частково зносилася, а коштів на модернізацію у нас немає. Саме тому 2002-го Москва та Київ домовилися заснувати консорціум для модернізації ГТС і управління нею. 2003 року до них приєдналася ФРН. Але ідею не втілили в життя: влада, яка прийшла 2004-го, була проти допуску РФ до системи.

Останні газові війни засвідчили, що проблему необхідно розв'язувати в той чи інший спосіб, але негайно. Адже це стало вже питанням не тільки російсько-українських відносин, а й багатосторонніх, від чого потерпають ще й країни—члени ЄС. Оскільки інвестиції в модернізацію ГТС оцінюються у 2,5—3 млрд. дол., яких Україна не має, а «Нафтогаз» практично банкрут, то створення консорціуму як ніколи стає реальним. І не треба лякати суспільство: передача в концесію не означає позбавлення держави права власності.

Поки що достеменно невідомо, на яких саме умовах створюватиметься консорціум, але джерела, близькі до уряду, повідомляють: «Газпрому», «Нафтогазу» та споживачам ЄС буде запропоновано по 33,3% участі в консорціумі. Що імовірно дасть змогу збільшити кількість транзиту російського газу, а також зробить ГТС привабливішою для європоживачів. Адже інвестувавши гроші в модернізацію, вони будуть зацікавлені у її успішній роботі. Для нас — пряма вигода: «Газпром» платитиме не лише за транзит вуглеводнів, а й за користування «трубою». Що знизить ціни для України та дозволить не підвищувати їх для внутрішніх споживачів.

Проте ключовий момент створення міжнародного консорціуму — цілковита прозорість його діяльності та безперервний контроль за рухом кожного кубометра газу, який досі нахабно розкрадався. Україна була для світу безконтрольною чорною дірою: тутешні споживачі газу — підприємства не ведуть справи напряму з «Нафтогазом», а змушені втридорога платити посередникам — фірмам і фірмочкам в областях, які відсмоктують з «труби» жирні гроші, встановлюючи власні ціни на паливо. Тож вони розуміють, що разом з консорціумом втратять величезний куш. Тому й зчинили лемент: створення його — це складна справа, де переможець лише один — Москва, яка прагне все заграбастати. А також, що він — начебто подарунок Януковича «східним хлопцям», які захотіли дешевого російського газу і т. д., і т. п.

Але чи не час уже виходити з позицій вигоди ГТС для суспільства?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Почалося? Чи підстав для хвилювання немає

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Жінка запанікувала. Подумала: ось і почалися соціальні невиплати, про які попереджали політологи та експерти перед виборами. Ірина Петрівна зателефонувала до відділення районного Пенсійного фонду. Її дзвінку там не зраділи. Стомлений і роздратований голос на тому кінці дроту повідомив: пенсії профінансували, звертайтеся в банк. У банку пояснили, що гроші з держказначейства на їхній рахунок не надходили.

Киянка звернулася за роз'ясненнями на «гарячу» телефонну лінію ПФ України. Там її заспокоїли. Мовляв, це ще не затримка виплат. Чекайте. За законом усі пенсіонери одержать те, що їм належить, до 25 березня.

Це магічне число фігурує практично у всіх підбадьорюючих відповідях про виплату пенсій, які дають чиновники в регіонах. Щоправда, причини ситуації, що склалася, на місцях коментують неохоче й по-різному.

Так, заступник начальника Головного управління Пенсійного фонду в Одеській області Тетяна Яворська заявила, що кошти на банківські пенсійні рахунки й відділення зв'язку ДП ПЗ «Укрпошта» для виплати населенню переводять вчасно. От лише поповнення Пенсійного фонду йде не так, як хотілося б. Гальмують його підприємства-боржники. Приміром, завод «Біостимулятор» заборгував понад 8 мільйонів гривень. Проблеми з перерахуванням коштів до Пенсійного фонду мають практично всі комунальні підприємства. Нині у виконавчій службі перебувають документи на стягнення 12 мільйонів гривень, а в суди передано позовні заяви на утримання з підприємств-боржників 16 мільйонів, **передає наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Про повний розрахунок з пенсіонерами банки Луганщини відзвітували ще 19 березня. А пошта затримує доставку пенсій на два-три дні. У поштовому відділенні №55 міста Луганська, наприклад, таку затримку передусім пояснюють нестачею листонош. В обласному ПФ стверджують: фінансування виплат здійснюється пропорційно, згідно з календарними графіками. Їх зриву за останній час не було, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТІПОВА.**

— В Івано-Франківській області затримок з виплатою пенсій наразі немає, — запевнив «Голос України» начальник Головного управління ПФ в області Петро Данилюк. — У березні з необхідних 350 мільйонів гривень вже виплачено 189 мільйонів гривень. Найкраще йдуть справи у великих містах. Так, в Івано-Франківську вже виплачено 57 відсотків пенсій, у Калуші — 62, тоді як у Верховинському, Коломийському районах — на рівні 50, а в Долинському — 49 відсотків.

Цю нерівність Петро Васильович пояснює тим, що у містах пенсійні надходження спрямовуються в банки і людина може того самого дня отримати гроші через банкомати. А ось у сільській місцевості, де пенсії йдуть через поштові відділення, процес доставки триває довше.

— До 25 березня ми повністю забезпечимо фінансування пенсій. Для хвилювань підстав немає, — запевняє начальник управління.

Однак пенсіонери все-таки хвилюються. Жителька с. Бабче Богородчанського району Марія К. теж занепокоєна тим, що згідно з повідомленням, яке раніше кожному пенсіонерові надсилав ПФ, мала отримати пенсію ще п'ять днів тому, але листоноша розносить її тим, хто у списку стоїть раніше. У розмові з пенсіонерами Коломийського району знову-таки з'ясувалося, що виплата затримується уже на тиждень, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

Ситуація напружена, але не критична, так вважає начальник Головного управління ПФ у Житомирській області Олександр Чорній. Він запевнив, що до 25 березня всі отримають належні їм суми. А нарікання на затримку, що їх висловлюють деякі пенсіонери, пояснив просто: люди переконані, що гроші їм мають виплачувати щомісяця в один і той же день. Насправді період виплати розбитий на три відрізки, протягом яких належні їм кошти отримують різні категорії пенсіонерів. Місячна потреба в коштах для виплат пенсій у регіоні становить 401 мільйон гривень. Власні надходження страхових внесків — лише 140 мільйонів. Область дотаційна, тобто залежить від того, коли гроші перерахують з Києва, **повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.**

За словами голови ветеранської організації села Балаклія Смілянського району Черкащини Лідії Синільник, виплату пенсії затримано на тиждень. Вона каже, що пенсіонери, які не мають підтримки дітей, дуже це відчувають.

У Чорнобаївському, Чигиринському, Драбівському та інших районах також на шість-сім днів затримано виплати. Загалом в області заборгованості з пенсій немає, запевняє заступник начальника Головного управління ПФ у Черкаській області Анна Вовкогон. За її словами, незначне запізнення з виплат пов'язане з тимчасовим недофінансуванням Пенсійного фонду, **повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

Слідство «вивітрить» діоксин?

Ще минулого тижня в пресі з'явилася інформація про нові повороти у справі розслідування отруєння колишнього кандидата в президенти Віктора Ющенка. Якщо точніше, то навіть не повороти, а справжній культбіт: Галину Климович, куратора «діоксинового» слідства, відсторонили від обов'язків керівника спецгрупи.

Причина начебто проста: норовиста Климович відмовилася «транспортувати» матеріали справи зі свого кабінету на вулиці Борисоглібській для ознайомлення керівникові Головного слідчого управління ГПУ Віталію Щоткіну, який, за рішенням Олександра Медведька, тепер наглядає за розкриттям трьох резонансних справ — уже згадуваним отруєнням Ющенка, вбивством Георгія Гонгадзе і обставинами загибелі В'ячеслава Чорновола.

Як відомо, раніше ця місія належала заступникові Генпрокурора Миколі Голомші. Однак відразу після зміни верховної влади змінилася ситуація і на вулиці Різницькій, що підтверджується, зокрема, й розпорядженнями пана Медведька. Як розповіли оглядачеві «Голосу України» поінформовані джерела в самому відомстві, Галину Климович бентежили не потенційні «ДТП», які могли б статися під час перевезення майже 300-томної кримінальної справи з однієї столичної вулиці на іншу: вона не хотіла ризикувати можливим випливом «таємниць слідства» в центральному офісі. Це свого часу розумів і Микола Голомша, який не вважав за приниження приїздити до кабінету підлеглої, аби ознайомитися з матеріалами у її присутності. Таким чином унеможливлювалося ксерокопіювання протоколів — важлива профілактика зайвої цікавості деяких представників ГПУ. Віталій Щоткін повторити приклад колеги не захотів: гора мала прийти до Магомета...

Сам Микола Ярославович колись розповідав авторові цих рядків, як доручений йому нагляд за розслідуванням резонансних справ позначився на стані його особистого здоров'я. Невідомі зловмисники (звичайно, «випадкові», з вулиці, адже кабінет Генпрокурора — це «прохідний двір», у який легко потрапити кожному, хто побажає!? — **Авт.**) кілька разів щедро підживлювали підлогу в його службовому приміщенні ртуттю та іншими «вітамінними» елементами таблиці Менделеєва. Турбота Генпрокурора про виявлення загадкових поливальників здебільшого проявлялася зміною кабінету для заступника. Втім, це втішало мало, процес «хімізації» набрав інтенсивних обертів... Виникає, до речі, побіжне запитання: що можуть розслідувати в ГПУ, якщо замах на одного з її керівників не став справою честі для тутешніх «пікертонів»?

Не дивно, що Галину Климович охороняли: Віктор Ющенко навіть наділив її броньованим автомобілем. Сама вона, розповідають, проводила розслідування, не зважаючи на чини і портфелі тих, кого вважала за потрібне викликати на допит. Сам Віктор Федорович був «удостоєний високої честі», яку, щоправда, знехтував: добрий десяток повісток так і не пробив імунітет депутатського мандата. І навіть після його «конвертування» в посвідчення Президента «настирна» Климович «умудрилася» потурбувати членів нової урядової команди «запрошеннями» на відверту розмову до свого кабінету. Довго так тривати не могло...

Утім, це не останні новини в «поглибленні і розширенні» розслідування отруєння. За чутками в пресі, можливо, й Віталія Щоткіна спіткають кар'єрні перетрубації: до кураторства відомчим слідством можуть повернути ще одного заступника Генпрокурора — Рената Кузьміна. Саме того, який разом з парламентським фахівцем-пошуковцем діоксинових слідів, а нині «смотрящим» за силовими структурами — Володимиром Сівковичем превентивно, до завершення офіційного розслідування справи, стверджував, що отруту підмішали не в вечерю Віктора Андрійовича, а в його... аналізи. Поза сумнівом, з таким кураторством слідство піде іншим — компетентним і, головне, повністю незалежним — шляхом. Методи і кабінети зміняться. Суть залишиться: від кого і чого незалежним?

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ФОТОФАКТ

Із двадцяти красунь Рівненщини титул королеви виборола Дарина Сачук, яка представлятиме область у національному конкурсі «Міс Україна».

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Село Бандери має власний веб-сайт

Родинне село провідника ОУН Героя України Степана Бандери Старий Угринів (Івано-Франківська обл.) вийшло у світову павутину.

Тут офіційно презентовано веб-сайт «Бандера-Угринів». Сторінка містить контактну інформацію туристично-інформаційного центру «Батьківщина Бандери», відомості про життя та діяльність угринівської громади і сіл-побратимів. Окрема сторінка присвячена презентації інвестиційної привабливості малої батьківщини Героя України Степана Бандери, детально висвітлюється історія краю, подані матеріали про історико-меморіальний музей провідника ОУН та Угринівський музей імені родини Марчаків. Проект реалізували громадська організація «Бандерівське земляцтво», управління туризму Івано-Франківської ОДА та Західноукраїнський ресурсний центр, Староугринівська сільська рада та Калузький бізнес-центр. Творці сайта сподіваються, що він гуртуватиме всіх, хто не байдужий до національних цінностей та історичної спадщини.

Дарина НАЗАРЧУК.

Передача в концесію не означає позбавлення держави права власності

У грецькій залі уряд складатиме держбюджет на 2010 рік

БАЛАНС ТИЖНЯ

* Президент країни Віктор Янукович ветував закон про держзакупівлі — про першу чарку не колом.

* У столичне метро прийшли вагони вітчизняного виробництва — про те, що рухає і рухається.

* За оцінками МВФ, дефіцит держбюджету України становить 11,5 відсотка від обсягу ВВП — про похмуру аналогію.

Не чекали?

Очевидно вето Президента країни на закон «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти», про що повідомила заступник глави його адміністрації Ганна Герман, є чи не найбільшою несподіванкою тижня. Але, як на мене, її не можна розцінювати, як першу чарку не колом.

Нові правила держзакупівель, що встановлені законодавцями в лютому, важко назвати запобіжними до всіляких корупційних проявів. Достатньо нагадати, що закон, приміром, передбачав створення спеціального органу, який мав право не просто зупинити тендерні процедури, а й оскаржувати їх. Найпікантніше, що формувався такий орган наполовину з народних обранців і з благословення парламентських комітетів. Просто кажучи, за партійним принципом, попри те, що позиціонувався як незалежний. У деяких своїх положеннях закон набирав непересічної ваги, поширюючи конкурсний підхід закупівлі товарів, робіт і послуг на передвиборні кампанії, що технічно могло зірвати проведення місцевих виборів. А в деяких — дивним чином обмежував тендерну процедуру на держзакупівлю. Щойно цей законодавчий документ потрапив до рук експертів ЄС, вони одразу вказали Президенту країни й на «неєвропейськість», і «лукавість» довгоочікуваних змін. Порадили накласти вето — Віктор Янукович прислухався. Звісно, не тому, що слухняний. А, схоже на те, щоб залишити за урядом право контролювати держзакупівлі. Нагадаю, ціна питання — 50—80 мільярдів гривень на рік, якщо брати до уваги конкурсні й позаконкурсні закупівлі минулого року. Якщо так і є, то найпохмуріші передбачення починають справджуватися — новий уряд починає перебирати естафету ручного управління коштами платників податків від своїх попередників. Тому, власне, перша чарка пішла півколом.

Дочекалися!

Якість чинного механізму держзакупівель звітного тижня проілюстрували вагони для Київського метрополітену. Дотепер у підземці бігав один вагон Крюківського вагонзаводу, а тепер, судячи з усього, їх буде кілька. Ця приємна новина одразу нагадала тендер річної давності на лізингові послуги з постачання 100 вагонів нового покоління у столичне метро. Його виграла російська компанія, хоча технологічним вимогам відповідали метровагони й Крюківського заводу, який також брав участь у конкурсі. Вартість угоди, як повідомлялося, сягнула 1,391 мільярда гривень із терміном постачання 2009—2014 роки, але більше запам'яталася підозра екс-прем'єра Юлії Тимошенко в тому, що конкурс провели нечисто, адже перевагу віддали компанії, якій на той час було лише кілька місяців від роду. За її словами, тоді результати конкурсу скасували, але, виявилося, ненадовго. Вона пішла — російські вагони поїхали.

Серед тижня наочно переконався, як дві сотні людей, у тому числі близько 40 сидячих, нехтують і походженням, і сучасним начинням метровагона. Може, було так тісно, душно й незручно, бо цей вагон до того простояв кілька років у депо? Тоді те, що він нового покоління, — міф. Будьте певні. Від того, що споживачеві подають як нове покоління, російський ринок уже відмовляється. А якщо технологічно й у ціновому діапазоні український вагон не поступається їхньому, чому в столичній міськдержадміністрації віддали перевагу російській компанії? Антивандального покриття підлоги й сидінь або посиленої шумоізоляції у тисняві я також не помітив.

Столичний метрополітен має поповнити парк сотнею нових вагонів, з яких тільки 25 українського виробництва. Як пояснює начальник КП «Київський метрополітен» Петро Мірошников, вагони російського виробництва затримували лізингові неплатежі. Але українського — також неплатежі, до того ж другу весну поспіль! Чи не тому, що замовник вагонів — столична влада — сидить без грошей? Вищезгаданий конкурс ініціювали саме тоді, коли уряд перелаштовував процедуру держзакупівель на власний копил, тому ймовірний закулісний вплив на конкурсну комісію довести не легше, ніж благотворний вплив вентиляції на пасажирів метро. Можна, якщо досягти більшої прозорості механізму держзакупівель, але тоді треба визнати, що конкурсна комісія у складі заступників міського голови й від громадськості — його сина — це не прояв ручного управління коштами платників податків.

Тоді — не зараз?

Тиждень пройшов під знаком кадрової чистки та ревізії раніше прийнятих урядових рішень. По-партійному — рішуче й подіховому — прагматично. Верхи взялися за радикальну реконструкцію управлінської вертикалі, пообіцявши подбати і про горизонталь.

По горизонталі виявили дефіцит Пенсійного фонду в 29,8 мільярда гривень, за місячної потреби доходів у 24,6 мільярда гривень. Це означає, що закривати цю дірку уряду треба негайно. За оцінками Світового банку, видатки Пенсійного фонду становлять 17 відсотків ВВП. До слова, якщо 1990 року мінімальна пенсія була меншою від максимальної у вісім разів, то зараз — у десятки разів! Тож на зміни по горизонталі треба очікувати вже тому, що вони життєво необхідні. Для початку, скажімо, уряд може скоротити видатки за рахунок скасування доплат та преміальних працівникам бюджетної сфери або підняти ставку відрахувань до Пенсійного фонду для користувачів стільникового зв'язку. Гадаю, що подібні новації ми побачимо в урядовому проекті держбюджету. До слова, я припускаю, що з огляду на створення опозиційного уряду, вже в квітні країна матиме одразу кілька альтернативних проектів державного кошторису. Хтозна, чи покращить це остаточну його редакцію, але, дуже ймовірно, в черговий раз роздмухає вогнище політичного протистояння. Адже покривати дефіцит держбюджету доведеться за рахунок непопулярних рішень, які в Греції, м'яко скажемо, не сприйняли широкі кола громадськості.

Сергій ВЛАД.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Заплативши податок, я спокійна

Головний податковий інспектор Бориспільської об'єднаної податкової інспекції Олена Титаренко (ліворуч) і жителька села Щасливе Світлана Бугай під час заповнення декларації.

Значну частину бюджету країни становить податок з доходів громадян. Кампанія з декларування доходів за 2009 рік закінчується 1 квітня 2010 року.

За даними Державної податкової адміністрації в Київській області, жителі Київщини з початку року подали близько п'яти тисяч декларацій. За ними у державну скарбницю донараховано більше 2,5 мільйона гривень.

— Я отримала за дарчою частину квартири, — каже Світлана Бугай, жителька села Щасливе Бориспільського району Київської області. — Хотіла їхати в райцентр здати декларацію, а тут дізнаюся, що приїжджає спеціальна виїзна бригада з податкової інспекції. Мені допомогли правильно все заповнити. Тепер сплачу податок і буду спокійна. Чим відповідальніше ми ставитимемося до своїх обов'язків, тим багатшою буде наша Україна.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

РЕГІОНИ

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Радіоточки знову запрацюють?

Трохи менше половини населених пунктів Тернопільщини мають справні радіоточки, у 541 селі радіо мовчить. На перше січня 2010 року в області налічувалося 78345 основних радіоточок. За перші два місяці їх кількість зменшилася ще на півтори тисячі. Особливо небезпечним є те, що проводове радіо не працює у багатьох придністровських селах, які час від часу опиняються у зоні підтоплення. Не всюди приймають тут і передачі обласного телебачення. На випадок лиха за допомогою про оповіщення доведеться звертатися до сусідніх Івано-Франківської та Чернівецької областей. Тернопільська обласна влада вирішила відновлювати проводове радіомовлення власними силами. В облдержадміністрації розроблено програму, якою передбачено з обласного та районних бюджетів виділити на збереження і розвиток мережі проводового радіомовлення, поліпшення якості обслуговування споживачів понад 2,6 мільйона гривень. З цією метою використають також кошти з небюджетних джерел.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Щоб не повернутися за грати

Підготувати ув'язнених до звільнення, допомогти відновити втрачені документи, ознайомити з сучасним законодавством та надати психологічну підтримку під час адаптації до вільного життя, у подоланні страхів, налагодженні стосунків у сім'ї — таке завдання ставить перед собою громадська організація «Альтернатива», що реалізовуватиме проект "Маршрут допомоги». Щодня на Хмельниччині звільняється до півсотні осіб, які відбували покарання в чотирьох виправних колоніях. А загалом у них перебуває близько чотирьох тисяч людей, і більшість із них потребує такої підтримки та супроводу, щоби знову не повернутись за грати. До участі в проекті буде залучено ще кілька громадських та державних структур.

Ірина КОЗАК.

ЛУГАНСЬК

Банкіри допомогли обдурити англійських бізнесменів

Службовці луганського відділення одного з комерційних банків надали можливість власникові приватної комерційної фірми зняти зі свого рахунку шість мільйонів гривень і, на перший погляд, нічого кримінального не вчинили. Підробку виявили луганські правоохоронці. Виявилося, що гроші надійшли в банк як передоплата від англійських бізнес-партнерів за постачання великої партії нерафінованої соняшникової олії місцевого виробництва. Але використати дані кошти можна було тільки у випадку документального підтвердження факту повного постачання товару. Однак, як показала перевірка, ніякої олії англійські бізнесмени від луганських шахраїв не отримували. Злочин, в результаті якого іноземному партнерові було завдано значний збиток, став можливим з причини змови недобросовісних бізнесменів і банківських службовців. Щодо співробітників банку прокуратурою Луганської області було порушено кримінальну справу.

Алла АНТІПОВА.

Чехія скасувала вимогу, згідно з якою громадяни України для отримання візи мали пред'явити медичну довідку про відсутність у них інфекційних захворювань, йдеться на сайті Посольства Чехії в Україні

У Москві на 64-му році життя померла заслужена артистка РРФСР, народна артистка РРФСР, відома співачка Валентина ТОЛКУНОВА

У НОМЕР

І на цивільних об'єктах потрібні миротворці

У Кам'янці-Подільському, в Навчальному центрі підготовки інженерних військ Збройних Сил України, завершилася фахова підготовка військовослужбовців-контрактників. Улітку вони відбудуть на зміну представникам нинішнього національного контингенту 56-го окремого вертолітного загону місії ООН у Ліберії.

«До поїздки в Ліберію готуються досвідчені воїни Збройних Сил України, за плечима котрих декілька миротворчих місій», — зазначає керівник центру, підполковник Володимир Мироненко. Зокрема для сапера-електрика військової частини з Житомирщини старшого сержанта служби за контрактом Василя Боліщука майбутня місія стане уже четвертою. Він був миротворцем у Сьєрра-Леоне, Косово та Ліберії. Цього разу виконуватиме обов'язки начальника електростанції.

Як показує досвід, українські електростанції надійно працюють в африканських умовах. «Вони можуть дати фору навіть багатьом зарубіжним аналогам», — зізнається старший сержант Боліщук.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На «Євробаченні» переможе Азербайджан?

Від України на щорічний пісенний телевізійний конкурс «Євробачення» в Осло поїде маловідома широкій публіці 23-літня співачка з ніжним ім'ям Альоша. Альона Качур (так згідно з паспортом звати цю вокалістку) в суботу перемогла на відбірковому конкурсі серед 20 кандидатів.

Співачка народилася в Запоріжжі. Альошею її звали ще з дитинства, оскільки дівчинка росла із двома старшими братами, та й дружбу водила більше з хлопцями. Училася в Київському національному університеті культури і мистецтв на факультеті естрадного вокалу. У 2008 році Альоша підписала контракт із продюсерським центром Catapult Music. В Америці вийшов її дебютний англомовний альбом. У грудні 2009 року на пісню «Сніг» зняли відеокліп.

Нагадаємо, відбірному концерту в Києві передував гучний скандал через те, що колишнє керівництво Національного телеканалу України (НТКУ) без відкритого конкурсу ще 29 грудня ухвалило, що до Норвегії поїде не більш відомий за Альошу співак Василь Лазарович. Нові керівники НТКУ вирішили відновити справедливість, однак вибухнув новий скандал: деякі експерти заявили, що пісня Альоші — плагіат шлягеру рок-співачки Лінди Пері від 1996 року. Крім того, композиція, з якою перемогла українка, як стверджують фахівці, не відповідає правилам конкурсу: вона була випущена раніше 31 жовтня 2009 року, а саме у квітні 2008-го. Тоді її виставили на продаж на сайті amazon.de. І вже вчора стало відомо, що пісню нашій виконавиці замінять. Утім, хоч би що вона проспівала, нам не буде соромно, оскільки Альоша — співачка, що володіє унікальним голосом з діапазоном у чотири октави.

Ну а доки українці розбиралися з тим, кого відправити до Норвегії, з'ясувалося, що Азербайджан уже вибився в лідери букмекерських ставок у Великій Британії на перемогу в конкурсі «Євробачення».

Зазначимо, що Азербайджан на конкурсі представить Сафура Алізаде. Крім неї, найімовірнішими кандидатами на перемогу в пісенному конкурсі британські букмекери називають Ізраїль і ... Норвегію.

Україна в списку британських букмекерських контор займає поки що 14 місце, Росія — 24-те.

Яна СТАДІЛЬНА.

Тих, хто не впорається із кризою, виженуть із зони євро?

У Європі має бути розроблено механізм виключення із зони євро країн, які постійно не виконують загальні вимоги.

Про це заявила в бундестазі канцлер Німеччини Ангела Меркель, нагадавши, що раніше німецький міністр фінансів пропонував створити для таких країн Європейський валютний фонд. Поки Греція, що переживає серйозні труднощі, не зверталася по фінансову допомогу до ЄС, але країни єврозони домовилися, що нададуть таку допомогу, якщо буде потреба, у формі двосторонніх позик. Зараз у Греції введено режим жорсткої економії з метою скоротити дефіцит держбюджету з 12,7 до 8,7% цього року. Ці заходи грецького уряду заслужили похвалу в Євросоюзі, але вже викликали соціальні заворушення в Греції. В Афінах не припиняються маніфестації протесту проти цього плану, які часто закінчуються сутичками демонстрантів з поліцією.

Коментарі Ангели Меркель пролунали у відповідь на заяви глави Єврокомісії Жозе Мануеля Баррозу про те, що необхідні термінові заходи, які дозволили б Греції знизити рівень боргу. «Я закликаю всіх членів єврозони якомога швидше узгодити цю систему. Ми більше не можемо затягувати нинішню ситуацію», — попередив Баррозу, наголосивши, що рішення про екстрені заходи має бути ухвалене на саміті, який відбудеться 25—26 березня в Брюсселі. Однак висловлювання Меркель означають, що «грецька тема» навряд чи буде основною на майбутньому саміті, **повідомляє «Євроньюз».**

ФОТОФАКТ

Піщані бури атакують Пекін, жовті клуби пилу покривають центр Пекіна, пересуватися по якому без маски неможливо.

Фото СИНЬХУА\Укрінформ.

Ізраїль депортує в Україну терористку

Влада Ізраїлю оголосила про депортацію в Україну Ірени Поліщук, засудженої за сприяння тероризму. Як передає «Німецька хвиля», ця українська громадянка в 2002 році допомогла в організації теракту, у результаті якого дві людини загинули, 40 одержали поранення.

31-річна Ірена Поліщук вийшла заміж за свого палестинського чоловіка Ібрагіма в Україні й згодом переїхала жити до Віфлеєму. В Ізраїлі вона жила нелегально, з підробленим паспортом, і не ставала на облік в українському консульстві. Ірена Поліщук та її чоловік були затримані на другий день після кривавого теракту, який відбувся в місті Рішон Ле-Ціоні в травні 2002 року.

Як з'ясувало слідство, подружжя на власній машині доставило терориста-смертника на місце теракту. Після арешту Ірена Поліщук визнала свою провину, а ізраїльський суд засудив її до 20-річного тюремного ув'язнення. Її чоловіка засудили до шести довічних строків і ще 45 років.

Сама Ірена Поліщук уже відсиділа майже 7 років зі свого строку й тепер, **як повідомляє офіційне палестинське інформагентство «МААН»,** влада Ізраїлю оголосила про підготовку її депортації в Україну.

Влада Палестинської автономії намагалася оскаржити це рішення, підкреслюючи, що українка має двох неповнолітніх доньок, одну з яких виховують батьки Ірени в Україні. Втім, цю апеляцію, а також подання від самої Ірени з проханням скасувати її висилання в Україну було відхилено.

Палестинський міністр у справах ув'язнених Ісса Караке заявив, що рішення про депортацію української громадянки на батьківщину — «небезпечне і тиранічне» та порушує міжнародне законодавство й базові принципи прав людини.

У правозахисній організації «Аддамір», яка допомагає ув'язненим палестинським жінкам, кажуть, що їхні адвокати вивчають подробиці депортаційної постанови.

Будівництва не припинять!

Прем'єр-міністр Ізраїлю Біньямін Нетаньяху заявив, що його уряд не відмовиться від запланованого будівництва в Східному Єрусалимі. Цю заяву прем'єр зробив на засіданні кабінету міністрів напередодні зустрічі зі спецпосланником США Джорджем Мітчеллом, котрий прибув до Ізраїлю для поновлення непрямих палестино-ізраїльських переговорів, повідомляє «Голос Америки».

Оголошення про будівництво 1600 одиниць житла в єврейському поселенні Східного Єрусалима ускладнило перспективи таких контактів і спричинило тертя у відносинах з адміністрацією США. Ізраїль не дослухався до заклику Вашингтона скасувати плани розширення житла в Східному Єрусалимі. Палестинці сповістили, що в цьому разі не повернуться до переговорів.

Нагадаємо, раніше повідомлялося, що учасники «квартету» міжнародних посередників по Близькому Сходу засудили Ізраїль за рішення розпочати будівництво житла для євреїв у Східному Єрусалимі. Генсек ООН, який у неділю прибув до сектору Газа з «візитом солідарності», також назвав незаконними дії Ізраїлю.

ФОТОФАКТ

Фото Наталія БУКВІЧ (Укрінформ).

Сьому річницю початку американської воєнної операції в Іраку у Вашингтоні відзначили масовими акціями протесту: біля десяти тисяч людей вийшли на центральні вулиці міста, щоб висловити свою незгоду з політикою діючої адміністрації.

Договір Вашингтона і Москви підпишуть не в Києві

Договір про скорочення стратегічних наступальних озброєнь буде підписано у Празі, а не в Києві, як це передбачалося раніше. Таке рішення ухвалили президент Росії Дмитро Медведєв і держсекретар США Хілларі Клінтон. У Москві кажуть, що проти Києва виступили американці. Мовляв, вони не дуже розуміють, яка влада тепер в Україні.

Новий договір зі СНО має замінити договір зі СНО-1, підписаний СРСР і США в Москві в липні 1991 року. До закінчення своєї дії (грудень 2009 року) договір СНО-1 серед іншого забороняв сторонам виробництво, випробування й розгортання балістичних ракет повітряного запуску й підводних пускових установок балістичних і крилатих ракет.

Ініціатива підписати новий договір зі СНО у Києві походила від президента Віктора Януковича — офіційну пропозицію своєму російському колезі Медведєву він зробив під час візиту до Москви 5 березня.

У МЗС РФ стверджують, що документ буде підписано до запланованої на 12 квітня вашингтонської конференції з ядерної безпеки, в якій планує взяти участь і Дмитро Медведєв.

У Банкоку підсилили заходи безпеки

У Банкоку, де вже більше десяти днів тривають багатотисячні акції протесту так званих «червонорубашечників», введені підвищені заходи безпеки, **повідомляє телеканал Euronews.**

У ніч на 22 березня лідер демонстрантів, що перебуває у вигнанні, колишній прем'єр-міністр Таїланду Таксін Чінават закликав своїх прихильників продовжити акції протесту. Влада підсилила охорону урядових будинків та інших об'єктів. Зокрема, офіцерів на чергуванні зобов'язали мати при собі зброю. Раніше уряд обіцяв, що проти демонстрантів не будуть застосовані силові дії, якщо вони залишаться в рамках закону. Для забезпечення порядку в столицю Таїланду ввели 50 тисяч військовослужбовців і поліцейських.

МЗС України рекомендує нашим громадянам бути обережними у центральних районах Банкоку.

Хоч би що вона проспівала, нам не буде соромно, оскільки Альоша — співачка, що володіє унікальним голосом

Почесний громадянин чи мешканець?

Чи правомірне існування звання «Почесний громадянин міста»? Адже чи можна громадянинові України надавати ще й громадянство якогось міста? Якщо ж місто — в іншій державі, це має означати, що людина отримує ще й громадянство іншої держави?.. На мою думку, логічнішим видається звання «Почесний мешканець міста».

Григорій ШВЕД.

Комсомольськ Полтавської області.

Відповідає перший заступник міністра юстиції Євген КОРНІЙЧУК:

— Щодо звання «Почесний громадянин міста» вважаємо за необхідне зазначити, що на сьогодні існує практика затвердження міськими радами положень про звання почесного громадянина відповідного міста (наприклад, Положення про звання «Почесний громадянин міста Києва», затверджене рішенням Київської міськради від 1 червня 2000 р. № 141/862, Положення про звання «Почесний громадянин міста Хмельницького», затверджене рішенням Хмельницької міськради від 17 березня 1999 р. № 26, Положення про присвоєння звання «Почесний громадянин міста Одеси», затверджене рішенням Одеської міської ради від 21 грудня 2007 р. № 2064 тощо).

За теорією держави і права «громадянин» — фізична особа, правовий статус якої обумовлений її належністю до громадянства певної держави.

Громадянство — це постійний правовий зв'язок між фізичною особою і державою, який дістає вияв у їхніх взаємних правах, обов'язках та відповідальності.

Згідно зі статтею 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства визначаються законом. Так, пунктом 1 статті 2 Закону «Про громадянство України» встановлено, що законодавство України про громадянство ґрунтується, зокрема, на принципі єдиного громадянства — громадянства держави Україна, що виключає можливість існування громадянства адміністративно-територіальних одиниць України.

Звання «Почесний громадянин міста» присвоюється громадянам України, іноземним громадянам та особам без громадянства за вагомий особистий внесок у соціально-економічний розвиток відповідного міста, збагачення національної культурної та духовної спадщини, за благодійну, гуманістичну та громадську діяльність.

Слід зазначити, що аналогічний підхід до визначення суб'єктів нагородження збережено і в Положенні про почесні звання України, затвердженому указом Президента України (№ 476 від 29 червня 2001 р.), згідно з пунктами 1 та 3 якого почесні звання є державними нагородами України, що присвоюються за особисті заслуги перед Українською державою громадянам, які працюють у відповідній галузі економічної або соціально-культурної сфери, як правило, не менше десяти років, мають високі трудові досягнення і професійну майстерність. Почесні звання можуть бути присвоєні громадянам України, іноземцям та особам без громадянства.

Вищенаведене дає підстави стверджувати, що термін «громадянин» в назві звання «Почесний громадянин міста» застосовується як узагальнене поняття для позначення будь-якої фізичної особи, якій може бути присвоєне це звання, а не для відображення правового зв'язку між фізичною особою та певним містом.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Пенсія для мами

Я багатодітна мати, маю нагороду «Мати-героїня», на утриманні — шестеро дітей шкільного віку, сім'я складається з восьми осіб. Мій трудовий стаж — більше 20 років. У мене запитання: чула, нібито існує закон про пільгову пенсію для багатодітних мам, п'ятеро дітей яких досягли восьми років. Чи правда це? Як її оформити?

Запитання ставлю тому, що в органах соціального захисту і в місцевих органах Пенсійного фонду інформацію не надають. Переконливо прошу дати роз'яснення.

Тетяна ДАНИЛЬЧЕНКО.

Лубни Полтавської області.

Відповідає директор Департаменту пенсійного забезпечення Міністерства праці та соціальної політики України Микола ШАМБІР:

— Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» збережено умови призначення пенсії на пільгових умовах, які були передбачені Законом України «Про пенсійне забезпечення».

Згідно із пунктом «ж» статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» та постановою Кабінету Міністрів (№ 244 від 16.05.1992) «Про порядок призначення пенсій на пільгових умовах жінкам, які працюють у сільськогосподарському виробництві та виховали п'ятеро і більше дітей» жінки, які працюють у сільгосппвиробництві (незалежно від форми господарювання) на постійній основі та виховали п'ятеро і більше дітей до 14-річного віку, мають право на пенсію незалежно від віку та наявного трудового стажу. Тобто однією з основних умов для призначення пенсії на пільгових умовах є робота у сільгоспвиробництві.

Відповідно до Прикінцевих положень Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (із змінами) жінки, які народили п'ятеро або більше дітей і виховали їх до 6-річного віку, а також матері інвалідів з дитинства, які виховали їх до цього віку, мають право на призначення дострокової пенсії за віком, але не раніше, ніж за 5 років до досягнення пенсійного віку, передбаченого статтею 26 цього закону (жінки — 55 років), за наявності не менше 15 років страхового стажу.

Матері, які народили п'ятеро і більше дітей і виховали їх до шестирічного віку, мають право також на пенсію за особливі заслуги згідно із статтею 1 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною». Пенсія за особливі заслуги встановлюється як надбавка до розміру пенсії, на яку має право особа відповідно до закону. Розмір надбавки визначався комісіями зі встановлення пенсії за особливі заслуги перед Україною при облдержадміністраціях до 01.01.08 у розмірах від 20 до 25 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність. А після зазначеної дати — у розмірі 35—40 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Закон України «Про внесення змін до статті 1 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» (№ 3045-IV від 02.11.05) закріпив право жінок, удостоєних почесного звання «Мати-героїня», на отримання пенсії за особливі заслуги у максимальному розмірі — 40 відсотків прожиткового мінімуму визначеного для осіб, які втратили працездатність.

Про безпечність інфрачервоних випромінювачів

Як впливають на людей широко розрекламовані електричні обігрівачі, що діють як інфрачервоні випромінювачі? Чи настільки вони економні, ефективні, а головне — чи достатньо безпечні? Скажіть також, чи можна такі обігрівачі вмикати у дитячій кімнаті?

Василь СТРІЛЕЦЬ.

Глибока Чернівецької області.

Відповідає Надія ПОЛЬКА — заступник директора з наукової роботи Інституту гігієни та медичної екології ім. О. М. Марзєєва:

— Інфрачервоне випромінювання відкрив у 1800 році Вільям Гершель. Зробив це, досліджуючи розподіл енергії в спектрі за допомогою чутливого термометра.

Інфрачервоне випромінювання (від лат. infa — нижче) — оптичне випромінювання з довжиною хвилі більшою, ніж у видимого випромінювання, що відповідає довжині хвилі, більшій приблизно від 750 нм.

Людське око не бачить інфрачервоного випромінювання, а от органи чуття деяких тварин, наприклад, змій та кажанів, сприймають інфрачервоне випромінювання. Воно допомагає їм добре орієнтуватися в темряві.

До інфрачервоних випромінювань належать електромагнітні випромінювання невидимої частини спектра, що перебувають у діапазоні довжини хвилі А. 0,78 мкм—1000 мкм.

Джерелом інфрачервоного випромінювання є будь-яке тіло, температура поверхні якого перевищує температуру абсолютного нуля. Спектральний склад випромінювань інфрачервоного діапазону залежить від температури поверхні тіла. Що вища температура тіла, то коротша довжина випромінюваної електромагнітної хвилі. Вплив інфрачервоного випромінювання на людину залежить від довжини хвилі, що випромінюється, й від глибини проникнення променів.

Рівні інфрачервоного випромінювання при встановленні обігрівачів у дитячих кімнатах та інших житлових приміщеннях повинні відповідати діючим в Україні нормативним документам.

Перед тим, як потрапити на прилавки магазинів, кожен виріб проходить державну санітарно-епідеміологічну експертизу та повинен мати позитивний висновок.

Інтенсивність інфрачервоного опромінювання робітника від нагрітих поверхонь технологічного обладнання на робочих місцях не повинна перевищувати 35 Вт/м² при опроміненні 50% поверхні тіла людини (ГОСТ 12.1.005-88 «ССБТ. Общие санитарно-гигиенические требования к воздуху рабочей зоны»).

Нормативних рівнів для населення не існує, але вони повинні бути більш жорсткі, ніж вимоги для працюючих, тому для вирішення цього питання повинні бути проведені заміри інтенсивності теплового опромінення.

При використанні електричних обігрівачів дитина не повинна бути під прямими променями теплового випромінювання.

КОМЕНТУЄ ЮРИСТ

Аліменти за договором

Ми з чоловіком розлучаємося. У нас є неповнолітня донька. Ми хотіли би врегулювати всі питання щодо виховання дитини, сплати аліментів без звернення до суду. Скажіть, будь ласка, чи можна це зробити за допомогою нотаріального договору та що для цього потрібно?

Тетяна Н.

Київ.

Відповідає нотаріус Київського міського нотаріального округу Ольга ГРУЩИНСЬКА:

Відповідно до ст. 189 Сімейного кодексу України ви можете підписати договір про сплату аліментів на дитину у нотаріуса. Аліменти встановлюються у вигляді періодичних платежів. Розмір та строки виплати аліментів визначаються подружжям. У такому договорі можна також передбачити інші питання, що стосуються участі батьків у вихованні дитини. Такі, наприклад, як:

— визначення місця проживання дитини;

— місця та оплати навчання дитини;

— оплати лікування, оздоровлення, відпочинку дитини;

— обов'язкових зустрічей дитини з тим із батьків, хто не проживає з дитиною тощо.

Для оформлення договору про сплату аліментів на дитину подружжя має з'явитися до нотаріуса та мати при собі оригінали паспортів та довідок про присвоєння ідентифікаційних номерів, оригінал свідоцтва про народження дитини. При оформленні договору нотаріусом справляється державне мито, що становить 1 відсоток від розміру суми всіх аліментних платежів за весь строк дії такого договору.

Коротко і ясно

Креативність — здатність до творчості, створення чого-небудь нового. Як властивість особистості, як правило, креативність поєднується з високим інтелектом, творчою індукцією й правильною самооцінкою особистості.

Сублімація (з лат. піднесення, підняття догори) — у філософії Зигмунда Фрейда означає переключення лібідозних потягів, що не отримують задоволення, на більш високі, переважно духовні види діяльності — політику, мистецтво, науку.

Толерантність (з лат. терпіння) — терпимість до різного роду поглядів, норм поведінки, звичок, відмінних від тих, які поділяє суб'єкт. Відкритість для будь-яких ідейних течій, відсутність страху перед конкуренцією ідей.

Тоталітаризм (з лат. цілий, повний) — суспільно-політичний лад, заснований на авторитарному втручанні владних структур в усі сфери життя суспільства й окремої людини. Цей лад характеризують ліквідація демократичних свобод, однопартійна система, репресії стосовно інакомислячих.

Українські телеканали «Інтер» і «1+1» підтвердили свою готовність увійти в російський інформаційний простір, *повідомив Виконавчий секретар СНД Сергій Лебедєв*

Міністр палива і енергетики України Юрій БОЙКО на чолі української делегації проведе 23 березня в Росії переговори щодо співпраці двох країн у паливно–енергетичній сфері

У НОМЕР

Обирали і нагороджували

У Києві відбувся третій з'їзд Асоціації спортивних журналістів України, приурочений до 10-річчя цієї організації. В його роботі взяли участь новий міністр з питань сім'ї, молоді та спорту Равіль Сафіуллін і член МОК, дворазовий олімпійський чемпіон Валерій Борзов.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Відбулися чергові вибори президента АСЖУ. Більшістю голосів керівником організації втретє поспіль обрали Михайла Волобуєва. А ще нагородили переможців конкурсу «Підсумки спортивного року», який традиційно провела Асоціація спортивних журналістів наприкінці 2009 року.

Спортивний оглядач «Голосу України» Віктор Браницький став переможцем у номінації «За великий внесок у спортивну журналістику України». А Равіль Сафіуллін вручив нашому оглядачу ще й відзнаку Міністерства молоді та спорту «Почесний працівник фізичної культури та спорту».

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

«Ноїв ковчег» для братів наших менших

Громадська організація «Асоціація захисту безпритульних тварин «Ноїв ковчег», що діє в Тернополі, організувала в одному з барів торгово-розважального центру «Подоляни» благодійний концерт за участю гуртів «Лос Колорадос», «Ганс Блюз Бенд», «Ті, що падають угору» та співачки Надії Гураль. Мета — допомогти безпритульним тваринам. А на аукціоні добре йшли м'які іграшки, листівки з автографами артистів, фірмові футболки учасників музичних гуртів і навіть барабанні палички. Усі виручені на концерті й аукціоні кошти, а це 7 тисяч гривень, підуть на стерилізацію безпритульних тварин, їх утримання і екстерну допомогу.

На думку голови громадської організації Олега Грома, міська влада з цими проблемами не справляється, тому їй вирішили допомогти. У місті справді розвелися великі зграї бродячих псів. Хоч у приміському селі Дичкові обладнано для них притулок, але він не діє через брак коштів. Благодійний концерт — не єдина акція «Ноєвого ковчега». Тут, окрім коштів, організовують збір будівельних матеріалів та їх ходів для облаштування вольєрів, їжі, ветеринарних препаратів, просять взяти на виховання безпритульних щенят тощо. А ще асоціація планує розробити свій сайт, щоб привернути більшу увагу до проблеми, яка, без сумніву, хвилює всіх мешканців Тернополя.

Ще один сільський голова погорів через гроші

Десять тисяч гривень вимагав від підприємця один із сільських голів Теребовлянського району за дозвіл розмістити у селі металеві конструкції для виробництва деревного вугілля. Передача обумовленої суми відбулася біля одного з барів у райцентрі Теребовля, після чого хабарника затримали правоохоронці. Прокурор Тернопільської області Іван Мельничук порушив проти сільського голови кримінальну справу за ч. 2 статті 368 Кримінального кодексу України.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Операцію «Антиповінь» профінансували

ВЕЛИКА ВОДА

З приходом в країну справжнього весняного тепла, знову заговорили про небезпеку повеней. Міністерство фінансів України переконує, що грошей на протипаводкові роботи вистачає. Прес-служба відомства днями заявила, що фінансування протиповеневих заходів у березні збільшено на 32 мільйони гривень. Зокрема, МНС виділено 20 мільйонів гривень, Мінтрансзв'язку на ліквідацію льодових заторів отримало майже сім мільйонів гривень. Обласним державним адміністраціям на ремонт мереж водовідведення та запобігання руйнуванню мостів перераховано 5 мільйонів 309 тисяч гривень.

Проте у регіонах до водопілля почали готуватися ще взимку, і зараз лише виконують заплановане. Так, на Луганщині очікують, що весняне водопілля цього рокуноситиме більш виражений характер, порівняно з минулими періодами. Підйоми рівнів води на річці Сіверський Донець та більшості його приток можуть становити від 2 до 4,5 м. За таких умов майже на всіх річках регіону передбачається вихід води на заплаву, що може призвести до підтоплення сільськогосподарських угідь та опор ліній електропередач, розташованих вздовж річок. Існує також загроза часткового підтоплення окремих низинних частин населених пунктів, розташованих близько до річок Сіверський Донець, Красна, Айдар, Деркул, Лугань.

Місцева влада намагається попередити руйнівні наслідки повені. Зокрема, ТОВ «Луганськвода» придбало необхідні реагенти для знезараження та очищення питної води на паводковий період. На підприємствах, від роботи яких залежить життєзабезпечення області, розроблені заходи їх функціонування під час можливого затоплення територій. Крім того, створено необхідний аварійний запас пально-мастильних, будівельних та сипучих матеріалів, мішків, засобів освітлювання, захисного одягу, шанцевого інструмента. У містах та районах Луганщини, території яких можуть зазнати негативного впливу повені та паводків, уточнені плани евакуації. Для цілодобового інформування населення Луганська філія ВАТ «Укртелеком» підготувала до роботи обласну відомчу радіомережу за схемою «Хвиля».

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

На знімку: селище Спаське Новомосковського району Дніпропетровської області вже підтоплене.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

У Карпатах екстремалів накрила снігова лавина

Незважаючи на попередження, четверо сноубордистів з Києва відправилися у гори і потрапили під снігову лавину. Рятувальникам Говерлянського гірського пошуково-рятувального пункту (ГПРП) повідомили, що на горі Петрос Рахівського району сталася біда.

— У телефонному режимі з'ясувалося, що всі вибралися з-під снігового завалу, однак двоє потребують невідкладної медичної допомоги, оскільки в одного переламана нога, а в другого — рука, — **розповів «Голосу України» речник облМНС Федір Філіп.** Згодом рятувальники Говерлянського ГПРП під горою Петрос знайшли екстремалів. Після надання першої медичної допомоги їх передали під опіку медиків селища Ясіня. Двоє, які відбулися синяками, від шпиталізації відмовилися.

Ця четвірка відчайдухів (1974, 1968, 1962 та 1959 років народження) вже була відома говерлянським рятувальникам, адже напередодні еменесники попереджали всіх туристів: виходити в лавинонебезпечні Карпати не варто. Підтвердженням цьому є підписи киян у спеціальному журналі. На щастя, все обійшлося, однак така безпечність відпочивальників могла коштувати не одного людського життя.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Припинили бізнес на медичних препаратах

Працівники відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС України в Житомирській області викрили осередок нелегального розповсюдження сильнодіючих і психотропних лікарських засобів. Як розповів начальник сектору цього відділу Віталій Прокопенко, у двох чоловіків, затриманих у Житомирі, було вилучено по 40 грамів щойно придбаного сильнодіючого психотропного лікарського засобу сибазон, який призначався для подальшого збуту. Того ж вечора у селі затримали іншу учасницю події — медсестру одного з лікувальних закладів області.

Під час огляду помешкання жінки було вилучено ще 120 грамів того ж сибазону. На чорному ринку один міліграм такої речовини коштує приблизно 10—15 гривень. Віталій Прокопенко стверджує: замість призначених хворим ін'єкцій цього препарату медсестра вводила звичайний фізрозчин, а психотропний засіб виносила за межі лікувального закладу. За одну зміну могла пустити не за призначенням близько ста міліграмів препарату. Кажучи простіше, крала ліки в тяжкохворих, яким вони призначалися, щоб полегшити їхні страждання, натомість створювала трагедії в інших сім'ях, перетворюючи на наркоманів членів їхніх родин.

Весь механізм цього бізнесу та інших осіб, причетних до витоку сильнодіючих і психотропних лікарських засобів у незаконний обіг, з'ясує розслідування кримінальної справи, порушеної відразу за кількома статтями КК України, — викрадення, незаконне зберігання, збут, порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів, психотропних та сильнодіючих лікарських засобів.

А загалом, як прокоментував начальник відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС України в Житомирській області Сергій Дзюбенко, лише з початку року виявлено вже шість фактів подібного нелегального бізнесу на лікарських засобах.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Заліз на верхівку тополі, спилявши за собою всі гілки

Живим і неушкодженим зняли з 15-метрового дерева чоловіка рятувальники Козятинського відділу МНС України (Вінницька область). Зробити це було непросто, адже, забираючись на верхівку, той зрізав за собою всі гілки. До приїзду своїх рятівників він дві години просидів на дереві. Посиніло від холоду і з обдертими до крові ногами, потерпілого доставили до лікарні.

Пригода сталась у селі Комсомольське Козятинського району. 42-річний чоловік з ножівкою прийшов на околицю, вибрав найвище дерево і поліз на нього. Піднімаючись, щоразу спилював за собою гілляки. Односельцям самотужки не вдалося зняти верхолаза. Вони викликали рятувальників. За допомогою пожежної автодрабини на дерево забрався старший пожежник пожежної частини-11 Леонід Шкільнюк. Для страховки обв'язав чоловіка мотузкою і зняв на землю.

Причину такої витівки лікарі пояснили хворобою їхнього односельця. Ще донедавна цей чоловік мав відповідальну роботу. У нього за плечима дві вищі освіти. Але відтоді як захворів на шизофренію, час від часу дивує земляків непередбачуваними вчинками.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Сміття допоможе місту з електроенергією

У Запоріжжі із твердих побутових відходів одержуватимуть не тільки вторинну сировину, але й електроенергію.

Для цього на полігоні по вулиці Базовій пробурили перші свердловини для видобутку біогазу, з якого і буде вироблятися електроенергія. Як стверджують фахівці підприємства «Remondis Запоріжжя», від цього виграє все місто: перший плюс — екологічний, адже виробництво біогазу дозволяє запобігти викидам метану в атмосферу, другий плюс — вироблення альтернативної електроенергії. До будівництва енергетичного біогазового комплексу залучена фірма «Біогаз Україна» (генеральний директор Андрій Шерстньов). Підрядники вже провели тестове буравлення 10 свердловин, визначивши якість біогазу. Усього в комплексі буде 120 свердловин глибиною 25 метрів. Утилізуватимуть біогаз на спеціальному агрегаті, який, у свою чергу, вироблює електрику. Комплекс потужністю 1500 кіловатів на годину планують запустити вже до вересня. Цього вистачить, щоб забезпечити електрикою більше тисячі квартир.

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

Стоматологи звинувачують міську владу у спробі захоплення приміщення лікарні

У столиці мало не щодня з'являються повідомлення про рейдерські захоплення земель, приміщень, майна. Ще нещодавно вирували пристрасті навколо книгарні «Сяйво», Володимирського та Житнього ринків. Однак нині настала черга і медичних закладів. Уже декілька тижнів ведеться справжня боротьба за контроль над стоматологічною поліклінікою Дніпровського району. Принаймні про це вчора на прес-конференції повідомив працівник юридичної компанії, який забезпечує правовий захист цієї лікарні, Вадим Ткаченко.

«Голос України» від 11.02. та 6.03.2010 вже розповідав про те, як лікарі протидіють столичній владі в її спробі захопити приміщення медичного закладу. Та нещодавно ситуація у протистоянні досягла свого апогею.

— 17 березня близько 18 години вечора 13 невідомих людей ввірвалися до дитячого відділення поліклініки і захопили кабінет завідувача, — розповідає Вадим Ткаченко. — Молодчики не пускали до закладу навіть лікарів. Протистояння тривало до 21 години. Вирішити конфлікт допомогли активісти від Блока Кличка. Вони разом із медичним персоналом попросили молодих людей «по-доброму» залишити кабінет. Однак це вже не перша спроба столичної влади захопити приміщення лікарні. Щоправда, найближчим часом вирішити цей спір повинен суд. Нині всі документи підготовлено і відправлено на його розгляд.

Нагадаємо, конфліктна ситуація у стоматологічній поліклініці Дніпровського району виникла після того, як міська влада заснувала нове територіальне медичне об'єднання (ТМО) «Стоматологія». До нього ввійшло 11 профільних поліклінік і три комунальні стоматологічні підприємства. Проте разом із цим рішенням постало питання про зміну керівників у підпорядкованих лікарнях. Замість Людмили Ігнатенко виконувати обов'язки головлікаря поліклініки ТМО «Стоматологія» призначило Наталію Шапку.

— Нині пані Ігнатенко — головний лікар поліклініки, у держреєстрі підприємств вона числиться як керівник цієї лікарні, — продовжує далі В. Ткаченко. Все, що нині відбувається, інакше як рейдерством назвати не можна.

Однак іншої думки директор ТМО «Стоматологія» Юрій Пуденко. Він пояснює: мова про силове захоплення не йде. Просто пані Ігнатенко не хоче передати повноваження новопризначеному керівнику — Тетяні Шапці.

Блок Віталія Кличка звернувся до прокуратури столиці, аби вона зупинила дію наказу про призначення Н. Шапки головним лікарем. «Ця людина не має права керувати поліклінікою до кінця судових слухань. Більше того, за статутом медичного закладу, звільняти а призначати керівника має районна влада», — зазначили «Голосу України» в прес-службі Блоку Кличка.

Олександр ПЕКНИЙ.

ФОТОФАКТ

Біля столичної книгарні «Сяйво» відбулася акція «Народна книгарня», під час якої активісти громадських рухів, зокрема, «ОПОРА», «Збережи старий Київ», «Комітет прямої дії», «Фундація регіональних ініціатив» та бюро журналістських розслідувань «Свідомо» представили ідею повернення книгарні до комунальної власності з утворенням там культурного центру з громадською наглядовою радою.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Нічийні» квартири знаходять господарів. Але повільно

У Донецькій області налічується майже 2,5 тисячі покинутих квартир, у яких ніхто не живе. Комунальники кажуть, що розбите «нічийне» житло — велика проблема, адже за комунальні послуги там просто нема кому сплачувати. Незадоволені й сусіди: квартири без догляду часто стають причиною аварій, а відчинити двері без господарів, щоб ліквідувати, приміром, прорив труби, — проблематично. Зазвичай таке житло розташоване у непрестижних районах чи депресивних містах. Але місцева влада разом із комунальниками ремонтує частину покинутих квартир і надає тим, хто стоїть у черзі. Торік в області в такому житлі оселилися 620 нових господарів.

Ліна КУЦ.

Донецька область.

За небажання спільного життя — кислотою в обличчя дружині

Такий спосіб розправи з колишньою дружиною обрав 28-річний хмельниччанин. Кілька разів він намагався повернути кохану жінку, але вона вперто не бажала спільного життя. Тоді молодик замислив помсту. Придбав сірчану кислоту, вивчив розпорядок дня коханої, подбав про маскування. У день розправи, щоб його не впізнали, переодягнувся в жіночий одяг, волосся та обличчя прикрив хустиною. Підстерігши дружину неподалік будинку, плеснув їй в обличчя нищівну рідину. Жінка від несподіванки навіть не встигла розгледіти обличчя кривдника, лише закричала від болю. У неї постраждали очи — щоб зберегти зір, необхідна пересадка рогівки. Крім того на обличчі назавжди залишаться страшні рубці. А зловмисник, сховавши одяг, задоволений помстою, повернувся додому в Дунаєвецький район, де проживав останнім часом разом із сестрою. Зараз він затриманий і перебуває під вартою.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Незабаром у столиці оселяться «Ліхтарі-тусовщики» і «Диваки» з арматури

Художник Володимир Білоконь, автор «Закоханих ліхтарів» на Майдані, задумав подарувати Києву «Ліхтарів-тусовщиків» і «Диваків» з арматури. «Ліхтарики будуть змінювати освітлення і «вести» себе, ніби люди, що розмовляють. «Диваки» вилізуть прямо зі стін будинків, також з'явиться чоловік, що повзе по стіні. Де — поки таємниця», — розповів 35-літній скульптор журналістам.

Ну а минулого тижня на Бессарабці з'явився "березневий кіт». «Залишаючи переляк відображення» — так назвав свою роботу Володимир Білоконь. За його словами, котяра — вуличний розбійник невідомої породи. За легендою, він йшов собі, йшов у пошуках кішки, побачив своє відображення і злякався. «Чому він такий худий? Та ж зима. Й, видно, риби з кафе йому не дістається. Та нічого, незабаром відгодують. Все-таки він бессарабський кіт. Хочу, щоб він помандрував містом. Поки стоїть тут, а потім, можливо, перенесемо ще кудись» — говорить автор неформальних скульптур.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Завод — закрити, людей — на вулицю!

На підприємстві ВАТ «Кам'янець-Подільськавтоагрегат», яке входить до холдингової компанії «АвтоКрАЗ», тривожна ситуація. Розміщення замовлень тут скоротилося до нуля, а директором заводу підписано наказ про скорочення 70 відсотків працівників уже з першого квітня цього року. Таке рішення може стати приводом для повного згортання виробничого об'єкта. Представники міської влади зустрілися з трудовим колективом підприємства. Кількома місяцями раніше очільники компанії запевняли, що подібного не допустять. «Нині не залишається нічого іншого, — каже міський голова Анатолій Нестерук, — як звертатися до Президента, Прем'єр-міністра та Мінпромполітики з проханням віднайти можливість зберегти виробництво та робочі місця на заводі.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

ФОТОФАКТ

У Львові на площі Ринок урочисто відкрився Великодній ярмарок, а також його прикраса — писанка з лози заввишки 4,2 м, створювали яку майже 10 яворівських майстрів: обтягували лозою металевий каркас, прикрашали квітами. Коштує цей витвір 15 тисяч гривень.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Відчинила двері «Майстерня писанкарства»

В Івано-Франківську у приміщенні художнього музею з ініціативи цього закладу відкрито «Майстерню писанкарства». Вона діятиме до Вербної неділі. Як повідомили працівники музею, навчитись мистецтву розписування великодньої писанки тут можуть усі бажаючі.

На Прикарпатті писанки мають бути у кожному великодньому кошику. Розписують їх багато людей. Напередодні Великодня мистецьки розписані яйця можна купити у «професійних» писанкарів. Однак дедалі більше прикарпатців хочуть власноруч виготовити писанку. Це, власне, й підтверджує майстерня писанкарства. За словами працівників музею, за день сюди приходить до 40 відвідувачів, які вперше беруть до рук писачок. Аудиторія різноманітна — від 5 до 60 років. Є й такі, що приходять щодня. Перш ніж приступити до розписування, треба помолитися. Це — обов'язкова умова. Відомі прикарпатські писанкарі кажуть, щоб лінія була рівненька та чиста, а писанка відповідала всім вимогам писанкарського мистецтва, її має писати людина з чистою совістю, з ясним розумом і з добрим серцем.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

У НОМЕР

Гроші потрібні за умови, що їх буде використано з розумом

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Державний борг країни досяг своєї критичної межі, — розповів на вчорашній пресконференції заступник директора Інституту світової економіки та міжнародних відносин НАНУ Валерій Новицький. — Сьогодні розмір зовнішнього боргу дорівнює витратам на соціальну сферу, культуру та оборону разом.

Загальна сума боргу країни — колосально велика, — переконаний виконавчий директор Міжнародного фонду Блейзера Олег Устенко:

— Та водночас, для нас ситуація з зовнішніми боргами не така погана, як може здатися. Близько 100 млрд. доларів Україна заборгувала іноземним кредиторам. Сюди входять кошти, які завинила держава. Це близько 25 млрд. дол. Решта — борги українського банківського, приватного сектору. А тому величина власне державного боргу, порівняно з іншими країнами, не така вже й критична. До того ж ми очікуємо, що у 2010 році ситуація почне вирівнюватися і стабілізуватися. За прогнозами Міжнародного фонду Блейзер, цього року економічне зростання становитиме 3—4 відсотки. Це, звичайно, мало, але це все одно не падіння, не стагнація, а зростання.

Разом із цим експерт запевняє, що без співпраці з МВФ Україна може сама з боргами не впоратися. «МВФ — найдешевший грошовий ресурс на світових ринках, з найнижчими відсотковими ставками по кредитах. Говорити про те, що нам ці кошти не потрібні, можна лише за умови, що є альтернативні джерела надходження фінансів», — каже пан Устенко. І якщо наша країна очікувані кошти все ж отримає, це, будемо сподіватися, допоможе їй реструктуризувати борги, запустити економіку та підтримувати гривню.

— Якщо МВФ прийде до нас, — каже пан Устенко, — то ми матимемо ще близько 10 млрд. доларів кредиту. Адже свої кошти можуть спрямувати й інші міжнародні організації і структури. Та головне, щоб фінанси були спрямовані на реформи, а не на проїдання.

Погоджується з цією думкою і Валерій Новицький: «Гроші потрібні лише за умови, що їх із розумом потім буде використано. Треба мати програму соціально-економічного розвитку. Щоб кошти було витрачено не на тактичні цілі, а на стратегічні. Але Україна ще ніколи не брала в борг із розумом, так, щоб потім про це не пожалкувати».

Наостанок, обидва експерти зійшлися на думці: сподіватися на те, що МВФ пробачить Україні борги, не варто.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Рибалки потонули, а рятувальника доправили до лікарні

Учора тривали пошуки тіл двох загиблих рибалок на Курилівському котловані, що у Петриківському районі. Нагадаємо, тут у неділю двоє риболовів провалилися під лід. Їм намагався допомогти 52-річний перехожий і сам провалився у крижану воду. Його врятував місцевий підрозділ МНС за допомогою спеціального обладнання. Постраждалого доправили до лікарні, але той від госпіталізації відмовився.

Як повідомили у Центрі пропаганди ГУ МНС України в Дніпропетровській області, за минулі вихідні врятовано ще шістьох людей, які намагалися пройти по тонкій кризі. Серед них троє школярів: двох дев'ятирічних дітей перехожий за допомогою підручних засобів витягнув із ставка біля парку ВАТ «Суха Балка», що у Жовтневому районі Кривого Рогу, а семикласника з села Лозуватка на Криворіжжі з Інгульця «виловили» еменесники. Усіх потерпілих з діагнозом «переохолодження» госпіталізовано.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Їсти подано... одинадцять разів на день

Як і всі діти, шестирічний Пилип не любить манну кашу. Але якщо інші малята мають право на капризи, цьому хлопчиськові вибирати не доводиться. Мати Пилипа ледь зводить кінці з кінцями. Чоловік пішов, залишивши її одну з дитиною на руках, роботи немає. У безкоштовній їдальні для незаможних столичного центру «Стефанія» мати з сином щодня рятуються від голоду. По правді сказати, у цьому місці, яке зветься в народі просто «бомжатник», вони виглядають як чужі.

Щодня до київського заводу «Вулкан», де розташована дармова їдальня, приходять люди без певного місця проживання з різних кінців міста й окраїн. Видовище сумне: багато таких, що спилися, деякі з синцями й саднами на обличчях, пахне від цих людей зовсім не парфумами.

Годують тут за розкладом — одинадцять разів на добу. Постійні відвідувачі їдальні мають повноцінний сніданок, полудень, обід і вечерю. Втім, у додаткові їжі й добавці нікому не відмовляють.

Перед трапезою — обов'язкове «очищення». Бездомні слухають проповіді вчорашніх бомжів, які знайшли в собі сили піднятися з дна.

— Шість років тому я прийшов сюди як людина без певного місця проживання, хоча сам киянин, — згадує Ігор Святець, що назвався євангелістом. — Через наркотики й алкоголь став нікому не потрібний, а тут реабілітувався, повірив у Бога. Тепер допомагаю іншим.

Більшість відвідувачів їдальні їдять швидко й жадібно. Так само швидко йдуть, зрідка хтось скаже: «Спасибі». А от кухарі намагаються зробити якнайкраще: в меню всілякі каші, супи й борщі.

—В неділю, приміром, даємо щось більш смачне: коли паштет, коли булочку з маслом. На Масницю млинці з грибами пекли, а на Новий рік солодощі роздавали, — розповідає «Голосу України» завідувачка їдальні Вікторія Прохорчук.

Діти харчуються окремо. Для них — молочні каші, фрукти, соки, пряники або печиво. Посуд увесь одноразовий. Пластикові тарілки, виделки й ложки відразу викидають, а приміщення обробляють антисептиками.

Перевірка на вшивість

У центрі для злиденних — повний комплекс послуг. У ремонтній майстерні полагодять чоботи й черевики, а в перукарні підстрижуть.

—Ось тут у нас піджаки чоловічі, плащі жіночі, — Надія, пастор центра (так відрекомендувалася нам жінка), проводить до кімнати з гуманітаркою. На вішалках - «весняна коллеция». По підлозі розкидані мішки з одягом. Полки - напівпорожні. Каже, зимові речі одразу розметають. Одяг сюди здають звичайні люди, з благодійним фондом зв'язуються по телефону й діляться непотрібними речами.

— Жертвують і приватні особи, й підприємці, — продовжує Надія. — Відвідувачі в нас різні: буває, прийде вся така красуня й подавай їй шубу з чобітками. Але ж у нас не магазин.

У центрі є пральня, душові, камера схову, безкоштовний телефон і медпункт. В останній, до слова, без попередньої дезінфекції не пустять. Рятують від «непотрібних тварин»: вошів, бліх, після чого видають талончик до душу. До лікаря потрапляють лише свіжевимиті пацієнти.

— На прийом приходять з усім спектром хвороб, — розповідає місцевий доктор Віктор Кеуш. — Від соціально небезпечних — СНІДу, туберкульозу, гепатиту до банальної застуди. Загалом, усе, що є в медичному каталозі відомих захворювань, йде через нас.

Тут приймають від тридцяти до шістдесятьох чоловік на день. Далеко не всі ескулапи погоджуються на такі умови.

Бомж — стан душі

Дванадцять років тому в «Стефанію» мама вперше привела Аню. Сьогодні дівчині — двадцять. За плечима життя на вулиці, легкі наркотики, тимчасові підробітки.

— Мама вмерла три роки тому, у батька своя родина. А я зі старшою сестрою живу в Броварах. Сюди приїжджаю за звичкою. Тягне, — зізнається співрозмовниця.

— Чого ви слухаєте цю повію? — безцеремонно втручається в нашу розмову бабулька напідпитку. Фиркає, й нервівно ходою прямує на обід. Очевидно, життєві обставини не роблять цих людей добріше навіть одне до одного.

Дівчина, не зважаючи, продовжує:

— На роботу не беруть. Криза. Навіть не знаю, чому життя так склалося, може, батьки приділяли мало уваги. Взагалі я співачкою хочу стати.

За словами директора центра «Стефанія» Святослава Трет'яка, цей заклад орієнтований на незаможі версти населення. Основний контингент — бомжі. Щоправда, багато хто з них має житло, реєстрацію, навіть якісь соціальні виплати. Проте, завдяки життєвим обставинам вони приходять сюди, де можуть користуватися всіма послугами безкоштовно.

Нещодавно у фонді вирішили зробити перепис своїх клієнтів. Виявилося, що дармовими обідами не гребують люди з декількома вищими освітами, що були у минулому генералами, льотчиками, банкірами, художниками. Кожен «колишній» має свою історію падіння на дно. Декого без квартири залишили діти, декого — пагубні звички.

Але для багатьох безпритульне існування стало ледь не життєвим кредо.

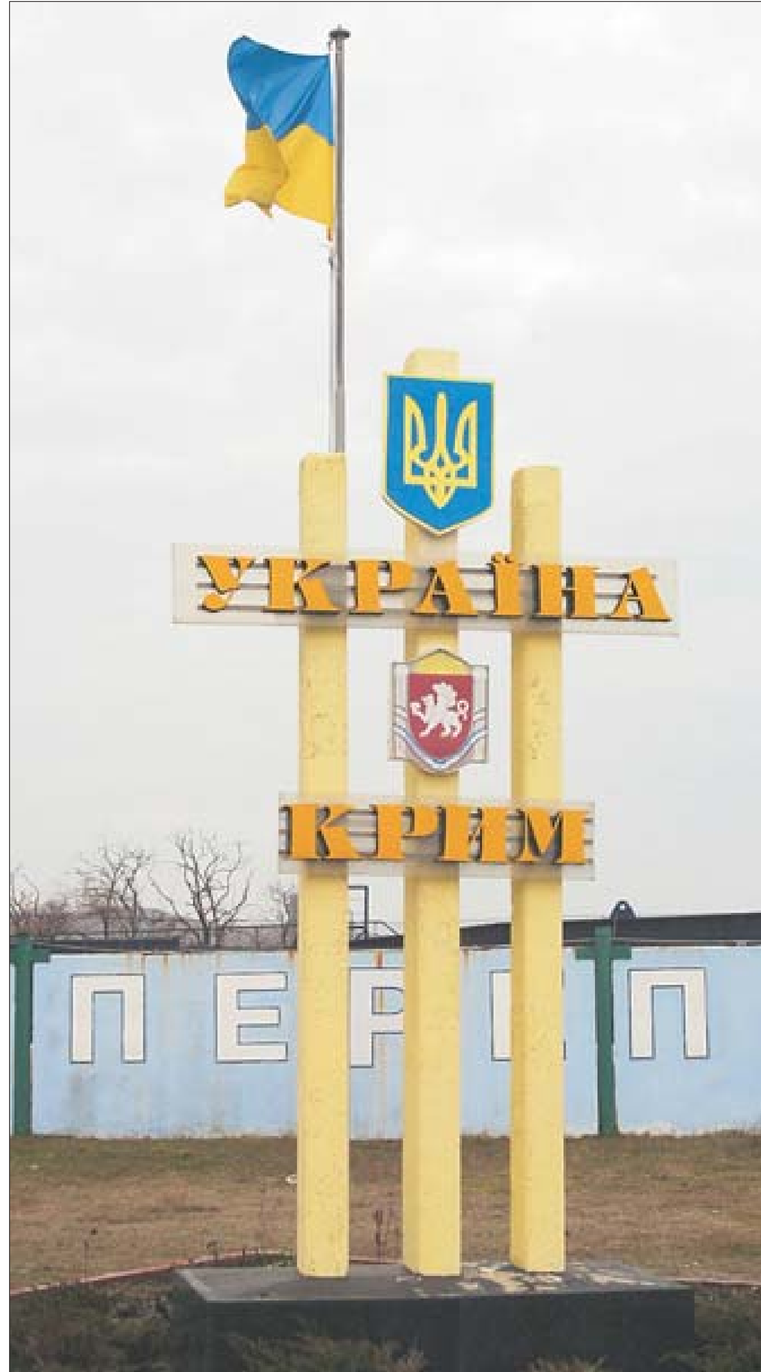
— Сам по собі «бомжизм» — якась форма залежності, адже деякі свідомо ступили на цей шлях, не життя їх підштовхнуло. А все від небажання працювати, залежати від чиєїсь волі, — резюмує Святослав Трет'як. — Наш фонд допомагає пережити складні часи й повернутися до нормального життя. В планах — створити повний цикл допомоги людям, що потрапили у важке становище, з набуттям житла та роботи.

***P. S.** Розмазуючи манку по тарілці, Пилип мріє про справжній шматок м'яса. Хто знає, яка подальша доля хлоп'яти, але хочеться вірити, що в майбутньому його голодне дитинство стане лише спогадом з минулого.*

Наталія ОВДІЄНКО.
Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ.

Берег лівий, берег правий

Більш як півстоліття пройшло від дня відкриття державної судноплавної компанії «Керченська поромна переправа». Це унікальне підприємство дало змогу скоротити на тисячу кілометрів шлях із Криму на Кавказ. Берег правий, берег лівий і всього дві з половиною милі від порту «Крим» до порту «Кавказ».

Два пороми-криголами, які наближаються до пенсійного віку, щодня перевозять більше тисячі чоловік і 200 автомобілів. Служби прикордонного, митного контролю туляться в маленьких кімнатах, а в залі очікування часом не можуть поміститися всі пасажири.

Із кризою, що прийшла, довелося відкласти й спорудження нової будівлі порту, і придбання нових суден. Грошей вистачає лише на ремонт плавскладу. Довгі роки ведуться розмови про будівництво мосту через Керченську протоку, навіть були десятки проектів. Найдорожчий з них — близько 900 мільйонів доларів, необхідна кількість робітників — до 45 тисяч, час будівництва — 3—4 роки, що за нинішнього безробіття було б непоганим виходом. Але це все, схоже, з області фантастики...

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

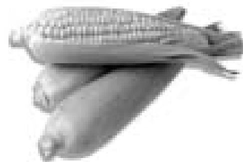

Два пороми-криголами щодня перевозять більше тисячі чоловік і 200 автомобілів

Ціна цукру на Лондонській біржі, за інформацією агентства Bloomberg, упала до 510,2 долара за тонну — мінімального за останні сім місяців рівня. Стрімко дешевшає солодкий пісок і в київських супермаркетах: кілограм його можна придбати за 8,6 гривні замість нещодавніх 10—12 гривень

Збільшити площі під кукурудзою нинішнього року мають намір 33 відсотки сільгоспвиробників, опитаних у рамках дослідження «Посівна–2009/10», *повідомляє «АПК–Інформ»*

ВРОЖАЙ-2010

Економія загрожує якості

На Одещині набирає обертів сівба ранніх зернових. В області припускають, що через пізні строки початку польових робіт площі під ними скоротяться. А перевагу, наймовірніше, віддадуть пізнім культурам, тій самій кукурудзі. Очікується, загалом ярові на зерно займуть 345 тисяч гектарів.

Здавалося б, прогнози обнадійливі. Щоправда, не додає оптимізму те, що державна допомога хліборобам має швидше декларативний характер. Господарствам обіцяли підсобити паливом за пільговими цінами: частково забезпечити солярkою по 4,8 грн. за літр, тоді як ринкова ціна — 6,6 грн., і бензином АІ-80 по 4,82 грн. (на заправках — 6,7 грн.). Різниця відчутна. Але на початок березня аграрії, приміром, Ренійського району не дочекалися поставок здешевленого дизпалива. А придбати пільговий бензин можливість у сільгоспвиробників з'явилася. Але одержувати його треба аж у Тарутинському районі, розташованому за 200 кілометрів від Рені. Заявки на дешевий бензин подали лічені господарства, інші вирішили не їхати 400 кілометрів за «державним подарунком».

Посівна в області вже триває, а аграрії все ще вирішують фінансові питання. Не вдасться роздобути кошти — отож доведеться відмовлятися від низки агротехнічних заходів: підгодівлі рослин, боротьби із сільгоспшкідниками. Така «економія» може призвести до зниження валу та якості майбутнього врожаю.

У 2009 році обсяг кредитів, наданих сільгоспвиробникам області, становив 790 млн. грн. і скористалися ними 511 підприємств АПК. Нинішнього банки позичили аграріям 13 млн. грн., у стадії переговорів перебуває оформлення кредитів на 27 млн. грн. При цьому ставка досягає 28 відсотків.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

НАМІРИ

Усі домогосподарства візьмуть на олівець

У рамках запланованого на 2012 рік Всеукраїнського сільськогосподарського перепису, Баштанський район Миколаївської області визначено регіоном, де пробний перепис відбудеться вже цього року — з 1 по 25 липня.

Періодичне державне статистичне спостереження — відповідальний і важливий захід. Тому вже зараз органи місцевого самоврядування, районні служби та організації долучилися до збору інформації про кількість домогосподарств, площі земельних угідь, стан і структуру сільського господарства, явища і процеси у цій сфері.

Підхід до збору інформації серйозний, оскільки дані ляжуть в основу прогнозування соціально-економічного розвитку й побудови державної політики галузі. Статистики мають одержати першу інформацію від сільських рад.

Галина ПОРФИР'ЄВА.
Миколаївська область.

Посівна пройде. Що далі?

Агроформуванням знову доводиться покладатись лише на власні сили

ТЕНДЕНЦІЇ

Аграрії області вже за тиждень готуються вийти в поле. Традиційно в цей час у багатьох господарствах переймаються активними пошуками пального, добрив, протруйників для насіння. Хто ще не встиг запастись — підвозить насіння. Хтось не виходить із майстерень, де тривають останні ремонтні роботи тракторів та посівної техніки. Агрономи вкотре перевіряють закладені з осені посіви, чи витримали вони випробування зими. Якщо ні — напоготові має бути все для пересіву. Одне слово, ще не по–весняному холодну погоду підігрівають хліборобські переживання і клопоти. Якою стане ця посівна? Для селян сьогодні це найголовніше питання.

Є все. Крім грошей

До того ж більшість господарників стурбовані не технологічними процесами — вони відпрацьовані десятиліттями. Сільгоспвиробників тривожить інше: чи з початком весняно-польових робіт, які закладають основу всього хліборобського року, прийдуть зміни в організацію економічного та фінансового життя господарств? А якщо конкретніше — чи дійдуть хоч якісь гроші до села? Чи знову повториться ситуація минулого року?

Ще дотепер в обласному управлінні агропромислового розвитку підраховують та аналізують торішні прибутки та збитки. Цифри, які були озвучені на останній колегії обл-держадміністрації, змушують серйозно задуматись над багатьма проблемами галузі.

Так, у 2009-му аграрний сектор краю заробив 246 мільйонів гривень прибутку. Причому середня рентабельність дотягнула до п'ятнадцяти відсотків. Показники ці дещо нижчі від позаторішніх. Та коли врахувати, що вся економіка жила в кризовому режимі, збитків зазнавали не лише дрібні та середні підприємства, а й потужні промислові велети, за село можна тільки порадіти.

Додамо до цього ще декілька оптимістичних показників. Зокрема і той, що середня заробітна плата зросла із восьми з половиною сотень до більш як тисячі гривень, а загальний зарплатний фонд із 277 мільйонів гривень — до 305 мільйонів. А орендні виплати за землю зросли майже на третину і сягнули 203 мільйонів гривень.

За таких всезростаючих показників навіть незручно говорити не те що про глибинні кризові та застійні явища в сільському секторі, а навіть про сезонні виробничі труднощі вже начебто й не йдеться.

Ось і на колегії один район за другим оптимістично звітували: ще з осені збільшили посіви озимих пшениці та ячменю. Тепер планують взятися за кукурудзу і цукровий буряк. Причому останній сіятимуть навіть там, де вже пару років як забули про солодкі корені. Та й щодо пального, насіння, добрив — жодної паніки. Всього цього вдосталь є на ринку, пропозиція перевищує попит — купуй, сій, підживлюй, захищай рослини...

І чи не єдине, що трохи насторожує, то це гривневий дефіцит. Але й тут ніхто у дзвони не б'є, особливого галасу не здіймає. Складається враження, що і тоді, коли жодної додаткової копійки в хазяйства не надійде, вони мовчки проковтнуть цю фінансову пілюлю і... знову все посіють, виростять і зберуть. До того ж не гірше, а ще й краще, як торік.

Дотацій не було, статки зростали

Останнє кажу майже без іронії. Бо саме до такого висновку підштовхує офіційна статистика. Позаторік за різними дотаційними програмами господарства області отримали близько 200 мільйонів гривень. Торік ця цифра ледве сягнула 30 мільйонів. Але ж при цьому загальний вал сільгоспвиробництва збільшився на сто мільйонів.

Далі ще цікавіше. За всіх злиднів кількість прибуткових господарств зросла з 264 до 335. А із майже півтори сотні збиткових залишилось лише з півсотні. Всіх цих здобутків досягнуто переважно за рахунок внутрішніх резервів господарств. І це не перебільшення, а логічний висновок все з тих же звітів.

Два роки тому аграрії краю для виконання всіх робіт, закупівлі техніки та необхідних матеріалів взяли 778 мільйонів гривень кредитів. А торік — у три з половиною разу менше. Тепер же, напередодні посівної, 11 мільйонів гривень кредитних коштів вдалось отримати лише трьом (!) господарствам області. Це із більш як півтисячі «колективних» і майже 1,3 тисячі фермерських господарств. Про 269 тисяч особистих селянських мова навіть не йде. Хоча саме вони вносять левову частку у вирощування овочів, фруктів, виробництво молока та м'яса.

За такого голодного фінансово-кредитного пайку, здавалося, господарства мали б просто рухнути у прірву банкрутства. Але ж ні: вижили, вистояли і навіть планують розширення посівних площ.

Пережити б весну

Бюджет нинішньої посівної оцінюється у близько 740 мільйонів гривень. У середині березня його дефіцит становив менше 50 мільйонів. Причому цифра не вважається критичною, бо кілька десятків господарств уже практично домовились про кредити з банкірами, інші підписують форвардні контракти на 35 мільйонів гривень із Аграрним фондом. Одне слово, жодного натяку на те, що посівна може зірватись чи хоча б затриматись через відсутність грошей.

І от в той самий момент, коли трактори та сівалки майже вийшли на лінійку готовності, прилетіла несподівана новина: гроші будуть, уряд готовий фінансувати якщо не всі, то значну частину дотаційних програм.

Гроші ці, якщо вони надійдуть, бо обіцянками село жило практично весь минулий рік, на заваді, звісно, не стануть. Більшість господарств уже встигла засумувати за серйозними покупками. Бо своїх ресурсів вистачало лише на те, щоб повторити виробничий цикл. А от дозволити собі вкладати капітал у розвиток виробництва можуть хіба що одиниці.

Торік у хазяйствах було списано понад 600 старих тракторів та зернозбиральних комбайнів. А нових купили трохи більше сотні. Ще рік-другий такої роботи і декому довелося б залучати до сівби коней. Тож будь-якій додатковій копійці аграрії будуть раді.

Але коли і скільки грошей надійде? Доки діятимуть ті чи інші програми? Хто визначатиме, яких першочергових капіталовкладень потребує та чи та аграрна галузь? Судячи з політики останніх років, складається враження, що всі ці питання вирішуються спонтанно і в залежності від того, чим може поділитись із селом бюджет. Натомість якогось визначеного курсу, чіткої лінії як не було раніше, так не видно й тепер. А господарства змушені діяти за одним і тим самим планом: от переживемо посівну, а там... І так з місяця у місяць. Від сезону до сезону.

У тому, що область переживе посівну, вже можна не сумніватись. 95 відсотків озимих пшениці, жита, ячменю перебувають у доброму та задовільному стані. Певні проблеми виникнуть із ріпаком. Ще з осені майже 17 тисяч гектарів його посівів загинули від посухи. Тепер третина сходів у слабкому та зрідженому стані, і, швидше за все, їх доведеться пересівати. Але господарства зроблять і це — навіть тоді, якщо бюджетна підтримка вкотре затримається.

Втім, понад 200 тисяч гектарів ріллі в області не обробляється. У деяких районах такий резерв становить від тридцяти до сорока відсотків орних земель. Знайдуться охочі вкласти засоби і кошти у вирощування сільгоспкультур — ще до осені зможуть мати на цих полях добрий врожай.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.
Мал.Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У міністерстві обіцяють підтримати не тільки цукор

ПЛАНИ

За прогнозами Міністерства аграрполітики, попри складні погодні умови, врожай зернових нинішнього року буде не меншим за минулорічний.

Про це повідомив заступник міністра агрополітики Сергій Мельник під час щорічного форуму інституту Адама Сміта «Агробізнес України». За його словами, через затяжну весну ми вдвічі відстаємо порівняно з минулим роком і у сівбі ярих, і у підживленні озимини. Але восени зернові закладено на майже 200 тисяч гектарів більше, ніж було під урожай-2009. Маємо 100-відсоткове забезпечення насінням. Це дасть можливість у разі виникнення якихось екстремальних умов збалансувати посів. Отож отримати восени зерна в межах 48 мільйонів тонн (торік було 46 мільйонів). «Хоча це цифра така, прогнозна, яку ми хочемо досягнути, у багатьох випадках залежатиме від чинника погоди, і подальших технологічних моментів», — наголосив заступник міністра.

Сергій Мельник прокоментував ситуацію з формуванням аграрної частини держбюджету на нинішній рік:

— Необхідно чітко визначити кілька головних напрямків, на які треба спрямовувати фінансові ресурси, щоб витягнути на новий рівень економіку аграрного сектору... Це — тваринництво, а у рослинництві — бурякоцукрова галузь. Маємо максимально підтримати молочне скотарство і відтворення репродуктивного стада. Прикро, що Україна вдається до імпорту і молочних, і м'ясних продуктів. Розвиток бурякоцукрової галузі — та сама картина. Торік отримали низький врожай буряків і сьогодні, не спрямувавши відповідні й політичні рішення, й фінансові на бурякоцукрову галузь, можемо знову скотитися до імпорту цукру.

Записала Галина КВІТКА.

ТИМ ЧАСОМ

Яке подвір'я без худоби

Держкомстат підрахував кількість у країні особистих селянських господарств. На початок року їх налічувалося майже 4 мільйони 600 тисяч. В їх обробітку перебувало понад 5,6 мільйона гектарів землі, зокрема 347 тисяч — орендованих. Хоча лише 222 тисячі таких господарств мають у приватній власності бодай якусь сільськогосподарську техніку.

Худоба та птиця є на більш як 3,3 мільйона приватних подвір'їв. Там утримується 2 мільйони 562 тисячі голів великої рогатої худоби (за рік кількість скоротилася на 155,6 тис.), зокрема корів 1 млн. 804 тис. (мінус 92,7 тис. голів). А от поголів'я свиней зросло з майже 2 млн. 955 тис. до 3 млн. 311 тисяч голів.

Світлана МАКОВСЬКА.

Мільйон тонн молока

Саме стільки планують надоїти у найближчі роки на Вінниччині

ПЕРСПЕКТИВА

842 тисячі тонн цієї продукції дали корівки минулого року. Першість у виробництві молока вінничани утримують не тільки завдяки численному дійному стаду...

Індивідуальний сектор попереду

— Не знаю як там в Індії, а в наших селах корівка — тварина справді священна, — так Герой України, керівник сільгосппідприємства «Радівське» Калинівського району Анатолій Пачевський пояснює одну з причин того, чому в нашому краї найбільше порівняно з іншими регіонами дійне стадо. — Дотепер пригадую, як під час війни мама з бабусею на ніч переводили корівку з хліва до хати. Вона ночувала у сінях. Так оберігали її. Завдяки тому, що мали молоко, вижили у важкі воєнні роки, так само, як і в голодному 47-му. Усміхнений сивиною співрозмовник звертає увагу ще на одну деталь.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

Найвищі показники валового виробництва молока (за підсумками 2009 року) мають у таких областях: Вінницька — 842 тисячі тонн; Полтавська — 717,9, Львівська — 682,9, Хмельницька — 620,8 тисячі тонн.

— Гадаєте, чому корів називають лагідними іменами? — запитує Анатолій Мартинович. — А як ніжно господарі звертаються до них!.. Все це йде з глибини душі, від тієї само любові до тварини.

Анатолій Пачевський відстоює ідею запровадження комплексів великотоварного виробництва молока. Втілює її у своєму господарстві. У Радівці зберегли поголів'я навіть тоді, коли у середині 90-х минулого століття у господарствах області масово спродували і вирізали тварин. Пачевський називав це не інакше, як дикунством. Відродити галузь вдалося тільки частково. У Радівці тваринництво продовжують розвивати. Нині тут реалізують один з найбільших інвестиційних проектів з промислового виробництва молока. Першу чергу нового комплексу вже ввели в дію. Водночас досвідчений господарник переконаний, що добрий господар завжди матиме у своєму хліві корівку. Індивідуальний сектор збережеться й надалі. Бо корівка, як і раніше, залишається годувальницею, дає можливість селянинові отримувати «живу» копійку. Закупівельна ціна на молоко з початку цього року дещо зросла — в індивідуальних господарів його забирають по 2,6—2,8 гривні за літр. Одразу активізувалася його продажа. Надої збільшилися. За підсумками двох перших місяців року, на 31 кілограм від однієї корови. Це порівняно з таким само періодом року минулого.

— Добрий господар ніколи не спішив виганяти корівку з хліва, щоб продати чи здати на м'ясокомбінат, — продовжує Анатолій Пачевський. — Навіть у той час, коли за молоко платили мізер. Дядько як робив у такий час? Вигодовував молоком свиней або телят і мав гроші за продане не молоко, а м'ясо.

Неспроста в індивідуальному секторі корівок нараховується більше, ніж у сільськогосподарських підприємствах. Відповідно вони поставляють на переробні підприємства більшу частку молока. Сільгосппідприємства продали його торік 32 відсотки від загальної кількості. Решта — за індивідуальними власниками корів.

Дешевше купувати не корів, а селекційний матеріал

Якщо раніше індивідуальні господарі могли ще й похвалитися надоями, вищими, ніж у господарствах, то нині їм не дотягнутися до тих показників. Наприклад, середньорічний надій від однієї корови в агроформуваннях Крижопільського району досяг торік 6,625 кілограма, Томашпільського — 6006 кг, Ямпільського — 5646, Тростянецького — 5108 кг. Загалом у десяти районах області надоїли в середньому від однієї корови більше чотирьох тисяч літрів. Середній показник по області — приблизно 4,5 тисячі літрів від однієї корови.

Такі результати пояснюють запровадженням у тваринництво низки інвестиційних проектів. Одні інвестори йдуть шляхом придбання племінного поголів'я. Купують його за кордоном. Водночас запроваджують прогресивну технологію утримання і видоювання корів. Саме завдяки такій технології у ТОВ «Хлібороб» села Зозулинці Козятинського району дві доярки доглядають триста корів. Загалом дійне стадо у Зозулинцях має сімсот корів. Молоко від них отримують у доїльному залі із застосуванням технології, яку називають «карусель». Нова технологія, за словами фахівців, забезпечує ретельне видоювання, а головне — високу якість продукції. Адже доїння проходить без контакту молока з повітрям, тому не забруднюється. Продукцію охолоджують до встановлених температур. Завдяки належним умовам, утримуються високі показники жирності.

У двох продовольчих компаніях — «Поділля» і «Зоря Поділля» — поповнили стадо племінними тваринами, які придбали за кордоном. Затратили на це не один мільйон гривень. Зате тепер мають корів-рекордисток з середньорічними надоями від семи до десяти тисяч літрів молока. Будівництво одного з найбільших молочних комплексів завершують у селі Громадське Літинського району. В ньому утримуватимуть стадо у кількості 1300 голів — за сучасними європейськими технологіями із застосуванням комп'ютерів. У ТОВ «Осіївське» Бершадського району змонтовано доїльний зал німецького виробництва, що також дасть можливість істотно поліпшити якісні показники виробництва молока.

Керівник СТОВ «Писарівське» Ямпільського району Віталій Віт розвиває тваринницьку галузь іншим шляхом — закуповують селекційний матеріал, а не племінний молодняк.

— У нас ніде придбати племінних нетелів, а за кордоном вони — золоті, — каже Віталій Віт. — Такі гроші коштують, що не передати... — Дешевше придбати селекційний матеріал для запліднення ним тварин.

Співрозмовник каже, що купують його на одному з підприємств у США. «Перед тим, як витрачати гроші, я побував там зі спеціалістами, переконався у високій якості матеріалу, — каже співрозмовник. — Спочатку запліднювали ним нашу українську породу тварин — червоно-рябу. Потім спробували зробити те саме з чорно-рябими тваринами. Результат виявився кращий. Тому тепер оновлюємо стадо».

Такий метод поліпшення племінних якостей має, щоправда, один недолік. «Поки виведена тварина дасть перше молоко, проходить чимало часу — не менше п'яти років, — каже керівник господарства. — Але це, повторюю, набагато дешевше, ніж витрачати гроші на придбання поголів'я. А час спливає швидко». Торік у Писарівці, де нараховується 559 голів дійного стада, від кожної з корів у середньому отримали 8090 літрів молока. У згаданій ПК «Поділля» теж високі результати: на фермах у філії села Заболотне Крижопільського району цей показник становив 7649 літрів; у філії села Яланець цього самого району — 7544 літри.

ФАКТ

У середньому на одного жителя області в 2009 році вироблено по 500 кілограмів молока і молокопродукції (науково визначена річна норма споживання — 370 кг). Фактично вінничани споживають протягом року в середньому 223 кілограми молока і молокопродуктів.

Круторогі рекордистки

Пальму першості з надоїв утримують дві корови-рекордистки з ПСП села Високе, що у Томашпільському районі: корівка Чайка дала торік 10873 літри молока, корівка Радість — 10754 літри. Обидві тварини української чорно-рябої породи.

Загалом від 21 племінної корови з череди сільськогосподарських підприємств торік отримали більше десяти тисяч літрів молока (у 2008 році мали тільки одну корову з таким показником); 49 племінних корів дали надої від дев'яти до десяти тисяч літрів молока.

Віктор СКРИПНИК.
Фото Світлани МАКОВСЬКОЇ.

КОМЕНТАР

Анатолій Германюк, перший заступник начальника обласного управління сільського господарства і продовольства:

— Плануємо до 2015 року вийти на показник валового виробництва молока — 1,1 мільйона тонн. Така цифра передбачена в обласній програмі розвитку тваринництва. Акцент робимо на збільшенні виробництва молока у великотоварних господарствах. Частку продажу продукції з цього сектора економіки маємо намір довести до 40—45 відсотків. Але поповнити дійне стадо без підтримки держави буде непросто. Цей процес слід підтримати виплатою дотацій. Вони передбачені постановою Кабміну. Однак тваринники області за минулий рік отримали кошти не в повній мірі. На мою думку, прийняті державні програми розвитку тваринництва варто об'єднати в одну. Такий цілісний документ з окремими розділами був би ефективнішим, його виконання простіше контролювати.

Позитивний результат у молочній галузі забезпечила б більш чітка цінова політика. Фахівці господарств, так само, як індивідуальні власники корів, пропонують встановлювати закупівельну ціну на державному рівні. Причому єдину, без змін, на весь рік. Це слушна пропозиція. Втілення її в життя забезпечило б стабільні показники у виробництві молока.

Кінської сили для заробітку достатньо

Якщо не цуратися праці

РЕАЛІЇ

Конюхи ніколи не належали до заможного прошарку селянства. За не вельми престижну роботу звичайно бралися ті, хто не міг прилаштуватися деінде у великих господарствах. Та все змінюється. Нині власники коника чи й пари домашніх їздових можуть заробити чимало, особливо в сезон. Гірше — взимку. Тварин треба годувати, а простоюють вони переважно в стайнях.

А ось мешканець села Серафинець Городенківського району Василь Петрів **(на знімку)** давав роботу рукам та своїм двом кобилам-помічницям впродовж року. Адже в селі завжди треба щось комусь підвезти, підсобити. По суботах — до райцентру на ринок товар доставити, а там теж «копійчину» можна заробити. Відвезти мішок — п'ять гривень. Й отак, гривня до гривні, щось назбирується. Жити ж якось треба.

А ще Василь не цурається й іншого заробітку, про який розповідає неохоче. Річ у тім, що чи не щодня в пошуках металобрухту долає з десяток кілометрів до районного сміттєзвалища. Звичайно, робота — не з приємних, іноді односельці чи навіть родичі кепкують з нього. Але, каже, має з такого «бізнесу» певний зиск: коли на п'ятдесят гривень завантажить підводу, іншим разом і на сотню набереться. А працю всяку треба цінувати, адже й на тому ж сміттєзвалищі комунальні працівники «на ставку» трудяться. Головне, додає чоловік, — не красти.

А блиснуло сонечко — час селянину й до польових робіт лаштуватися. Торік за одну «сотку» оранки правили до десяти гривень, такі ж розцінки, очевидно, збережуться й нині. Часто селяни розраховуються врожаєм: то мішок картопельки, то моркви чи буряків, або і зерно пропонують. А в господарстві все згодиться. Нелегко, звичайно, впродовж дня трудитися: як упряжеться Василь удосвіта, то дотемна — на полі. Іноді й дружину бере на підмогу. Замовлень вистачає, бо роблять свою справу старанно. Але зароблене, нехай і гіркими мозолями й потом, варте праці!

Людмила СТРАЖНИК.
Івано-Франківська область.

Фото автора.

П'ять членів екіпажа судна «Фаїна» стверджують, що компанія–працедавець не розрахувалася з ними за рейс, під час якого вони потрапили в полон до сомалійських піратів наприкінці 2008 року: декому з моряків не виплатили частину зарплати, інші не отримали гроші за лікарняний і компенсацію за втрачені особисті речі, *повідомив «5 канал»*

Міністр оборони України Михайло Єжель підписав наказ про встановлення професійного свята — Дня інженерно–авіаційної служби авіації Збройних Сил України, який відзначатимуть щорічно 25 лютого, *повідомляє прес–служба Міністерства оборони України*

РЕГІОНИ

ЗАПОРІЖЖЯ

Контроль за якістю води став жорсткішим

Сучасну міні–лабораторію для проведення хімічного аналізу води отримала Державна житлово–комунальна інспекція в Запорізькій області.

Відтепер контролювати якість води можна буде більш ніж за 60 показниками, наприклад, такими, як уміст аміаку, марганцю, нітратів, фенолу, хлору тощо. Лабораторія мобільна, що дає змогу проводити експрес-аналізи «на виїзді».

За словами заступника голови облдержадміністрації Геннадія Фукса, можливості такого обладнання особливо актуальні під час повеней та підтоплень територій, коли необхідно посилити контроль за якістю питної води у постраждалих населених пунктах.

Микола МАНЬКО.

ОДЕЩИНА

Школярів і вчителів контролюватиме електроніка

У гімназії №7 завершено модернізацію електронної системи безпеки, котру встановили три роки тому в порядку експерименту.

Кожний школяр і вчитель одержує електронні індивідуальні картки строком на чотири роки, за допомогою яких проходить контроль на вході до школи. Дані про власника картки передаються в комп'ютер, установлений в інформаційно-обчислювальному центрі гімназії. Тож керівництво гімназії одержує достовірну й миттєву інформацію про учнів, відсутніх на заняттях, про тих, хто запізнився. Після цього класні керівники зв'язуються з батьками й з'ясовують причину відсутності дітей на уроках.

Крім електронних перепусток, гімназію оснащено камерами відеоспостереження, встановленими у місцях найбільшого скупчення учнів. Найближчим часом такі електронні системи безпеки з'являться і в інших школах Одеси.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Військові мисливці «стріляються» на дуелях. Словесних...

СИТУАЦІЯ

Двовладдя у Вінницькій обласній організації Товариства військових мисливців і рибалок виникло після останньої звітно–виборної конференції: новообраного керівника не визнають у Києві, незважаючи на зірки генерала на його погонах...

Більш як півтисячі колишніх людей у погонах входять до складу Вінницької громадської організації Товариства військових мисливців і рибалок. Здавалося б, між ними не може бути непорозуміння. Адже кожен із них добре знає, що таке армійська дисципліна. Незважаючи на це, частина членів організації не визнають рішення конференції про обрання нового керівника. Кандидатуру генерал-майора запасу Петра Бралатана до списків претендентів внесли під час конференції. Гарнізонна рада рекомендувала залишити на посаді колишнього керівника — прапорщика запасу В'ячеслава Мотайлова. Але делегати вчинили по-своєму.

Через декілька днів після конференції до Вінниці нагрянула комісія із столиці. «Данную конференцию считать как не состоявшуюся, а ее решения не вступившими в силу», — так записали в акті перевірялъники. Під цим документом значаться три підписи: заступника голови Центральної ради Товариства військових мисливців і рибалок Володимира Геля, начальника відділу організаційно-масової роботи Юрія Федорова та інструктора цього ж відділу Володимира Карпова. Діаметрально протилежна позиція в новообраних членів гарнізонної ради товариства. «Скасування рішення конференції не передбачено жодним документом», — вважає новообраний голова Петро Бралатан. На його думку, причина приїзду столичних «патронів» організації зовсім в іншому.

— У нас є дуже ласий об'єкт, — каже генерал-майор П. Бралатан. — Це військово-мисливське господарство «Петрик» з угіддями, озерами, зоною відпочинку з готелем і будиночками для мисливців. На все це давно накинули оком деякі чиновники. Тому їм потрібні свої люди в керівництві організацією...

Не узгодили з Києвом...

Голова комісії пан Гель уточнив: до Вінниці вони прибули, щоб перевірити скаргу членів обласної організації Товариства. У ній ідеться про порушення, що мали місце під час проведення останньої звітно-виборної конференції. Перевірка підтвердила наявність таких порушень. Про це і склали акт. Одним із порушень, на думку перевіряльників, є те, що не було узгоджено норму представництва делегатів від первинних організацій. З ким мали її узгоджувати? З Києвом, звичайно. Як стверджує комісія, це передбачено «Інструкцією про проведення виборів керівних і ревізійних органів у Товаристві військових мисливців і рибалок».

Ще одне порушення зафіксували в акті: делегати, які прибули на конференцію, не мали при собі виписок із протоколів зборів первинних організацій. Їх ще треба було скріпити печаткою. Насправді тільки шість делегатів надали такі виписки, зазначено в акті перевірки. У деяких первинних організаціях значаться лише 1—2 члени. З такої кількості мисливців Статутом не передбачено створення первинної організації. Участь у конференції представників від таких «первинок» була незаконна, стверджують перевіряльники. На їхню думку, проведену конференцію не можна вважати легітимною. Отже, прийняті на ній рішення незаконні.

Новий керівник організації генерал-майор Петро Бралатан каже, що докладно

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

вивчив усі документи організації, тому ніяк не може погодитися із зауваженнями перевіряльників. За його словами, Центральна рада Товариства справді може скасувати рішення голови обласної організації чи ради тієї ж організації. Але зробити це можна тільки на пленумі. Скасування рішення конференції — таких дій Статут не передбачає.

— У березні Центральна рада планує провести пленум, на який буде винесено питання про скасування рішення нашої конференції, — каже Петро Бралатан. — Уже тепер можу сказати, що це рішення не матиме юридичної сили. Такого висновку дійшли також юристи, які аналізували документи нашої організації.

У зверненні, яке новообране керівництво поширює серед членів організації, наголошується, що колектив військових мисливців і рибалок є добровільною організацією. Створили її для задоволення інтересів та потреб військових мисливців і рибалок. Тому ніхто інший, як ті, хто її створював, не можуть втручатися в роботу організації.

Два зібрання в одному приміщенні

Прапорщик запасу В'ячеслав Мотайлов стверджує, що, як і раніше, має право керувати обласною організацією військових мисливців. Підставою для цього, на його думку, є висновки комісії з Києва, яка визнала конференцію нелегітимною. Нещодавно скликав засідання гарнізонної ради.

— Ми обговорили питання про оплату відпочинку на базі в «Петрику», — каже В'ячеслав Мотайлов. — Вирішили, що для членів Товариства та їхніх сімей відпочинок буде безплатний. Для решти відпочивальників вхід на базу коштуватиме п'ять гривень. Вартість інших послуг передбачена прейскурантом.

Під час засідання у тій само залі у приміщенні будинку офіцерів Повітряних сил України почали збиратися члени новообраної ради. Генерал-майор П. Бралатан розпочав засідання. Обговорили і схвалили текст звернення до всіх членів товариства. Закликали гуртуватися навколо новообраного керівництва. «У добровільній організації все повинно вирішуватися на таких само добровільних засадах, а не за вказівкою з Києва», — наголошували промовці. Не обійшлося без звинувачень, зокрема на адресу керівника військово-мисливського господарства «Петрик» пана Сіваченка.

Печатку заберуть силою

— Опоненти вилили на мою голову стільки бруду, — каже керівник військово-мисливського господарства «Петрик» Сергій Сіваченко. — Чотири рази тільки прокуратура перевіряла різні звинувачення. Не кажу вже про інші організації — податкову, санстанцію, обласну раду. Їх представники теж навідувалися з перевірками. Але ніхто з перевіряльників не встановив порушень. Тепер поширили чутку, нібито я вже все прибрав до рук — землю, господарство «Петрик», створену тут базу. Насправді державний акт на право постійного користування землею видано не мені, а військово-мисливському господарству. Зроблено це було більш як десять років тому — у 1997-му.

Сергій Сіваченко на посаді керівника господарства «Петрик» уже п'ять років. Каже, що за цей час підняв його з руїни. «Три місяці знадобилося тільки на те, щоб вивезти сміття», — наголошує співрозмовник. — Проклали на території бази відпочинку дороги, викопали криницю, створили розплідники з розведення риби, її вирощують в озері. А скільки дерев посадили!.. Відпочивальники не впізнають готель. У приміщенні провели євроремонт, передбачили всі зручності для відпочинку. Я ніколи не цурався роботи, тому не раз сам брав до рук лопату, інший інструмент...»

— Наші опоненти відверто заявили, якщо не віддамо печатку, заберуть її силою, — приєднується до розмови В'ячеслав Мотайлов. — Хіба так вирішуються питання?

— Ми звернулися до військової прокуратури Вінницького гарнізону, щоб перевірили всі документи про приналежність земельної ділянки і створеної на ній бази відпочинку, — каже генерал-майор Петро Бралатан. — Не дозволимо, щоб усе це прилипло до чиїхось рук. Не один десяток років господарством «Петрик» користувалися військові пенсіонери. А тепер хтось хоче загребти все це. Не вийде!

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

У Луганську ями на дорогах латають за новою технологією

Спокійно, організовано, а головне — без ядучого смороду розплавленого бітуму й надмірно шумної роботи механізмів на центральній вулиці Луганська, Оборонній, триває ремонт дороги.

Фото автора.

Водіям ремонтники не заважають, і тільки-но залатують чергову діру, дають їм можливість проїхати. Просто по свіжих латках. Такі переваги дає холодний асфальт, виробництво якого освоїли в Луганську і який за нинішніх погодних умов цілком заслуговує називатися «паличкою-виручалочкою». Застосування холодного асфальтобетону — єдиний спосіб забезпечити нормальний проїзд міському транспорту після суворої зими. Фахівці підрахували, що в нинішньому сезоні перепади від плюсової до мінусової температури відбувалися в 74 випадках. Для дорожнього покриття це згубно, а якщо врахувати, що луганські асфальтові дороги замість семи років експлуатації служать 17—20 років, можна собі уявити, в якому стані вони сьогодні перебувають.

Холодним асфальтобетоном Луганський міськвиконком зацікавився ще торік і як експеримент уклав його на деяких ділянках доріг. І серйозно замислився над тим, щоб освоїти виробництво такого матеріалу в себе. Одне слово, обійтися без посередника, і на цьому заощадити. Канадська фірма з виробництва бітумної емульсії, що є одним із тридцятимільйонних компонентів холодного асфальтобетону, погодилася на таке співробітництво. Технологію освоїли на Луганському асфальтобетонному заводі, який, до речі, був побудований ще в 50 роках. Але його «підмолодили», створили тут сучасну лабораторію, що має сертифікат якості, підготували кваліфікованих фахівців. У присутності канадських менеджерів випустили перші 150 тонн холодного асфальту. Проби показали його високу якість.

— Переваги холодної асфальтобетонної суміші перед звичайною є, й вони заслуговують на увагу, — розповідає Лариса Константинова, яка очолює міське комунальне підприємство ЕЛУА (експлуатаційне лінійне управління автодоріг). — Її ми можемо використовувати незалежно від температурного режиму. Різниці немає — на вулиці мінус 30 чи плюс 40 градусів. Причому холодний асфальт можна укладати просто у воду, не сушити компресором і навіть не обрубувати ями. Обмазувати краї бітумом теж не потрібно. Отже, затратна частина під час укладання холодної суміші знижується. Заощаджуються кошти й на матеріалі, і на трудозатратах.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

На знімку: «латання дірок» за новою технологією.

ФАКТ

Щоб відновити бетонне покриття доріг, що становлять майже 300 км, Луганську необхідно 5 млрд. гривень. Кажуть, що ямочний ремонт — це підготовка доріг до капітального ремонту. Доріг із твердим покриттям у Луганську 426 км, із них 298 км перебувають на балансі комунального підприємства ЕЛУА. П'ятнадцять років дороги не знали капітального ремонту, а нинішня зима їх просто «добила». Проте «ямочно» буде відремонтовано тільки 30 відсотків міських доріг, які перебувають на балансі комунального підприємства. Іншим або пощастить, або не пощастить. Усе залежатиме від міського бюджету, доля якого досі не визначена.

Дороге задоволення. Не продешевити б!

«Коли користуєшся метрополітеном, своє життя можеш розрахувати по секундах — тут немає ні пробок, ні дощу, ні ожеледі. Це такий точний вид транспорту, рівних якому сьогодні немає», — з гордістю зазначає начальник Київського метрополітену Петро Мірошников. І одразу додає, що така зручність, звичайно, коштує грошей.

У недавньому минулому Мірошников банкір, з цифрами, що називається, дружить. Тому коли каже, що прокласти й оснастити 1 км тунелю сьогодні коштує 60 млн. дол. (480 млн. грн.) і затим називає річний бюджет очолюваного ним підприємства — 915 млн. грн. (2009 р.), стає зрозуміло, що можливостей у метро менш як на 2 км тунелю.

І тому не варто розраховувати, що без зовнішньої фінансової підтримки повернеться у звичне русло зруйнована траса в районі автовокзалу, під якою рано чи пізно мають помчати вагони метро у бік виставкового центру, іподрому та Одеської площі. А поки що тут ніяк не здадуть в експлуатацію станції «Деміївська», «Голосіївська» і «Васильківська».

Торік на перевезенні пасажирів метро заробило лише 560 млн. грн. Вважається, що щоденний пасажиропотік київської підземки — 2 млн. осіб. Помноживши на 1,70 грн. (вартість проїзду) і на 365 днів, одержуємо зовсім іншу суму.

«Ви забули про пільговиків, адже ми залишилися єдиним видом транспорту, який перевозить усіх без обмежень, причому зовсім безкоштовно — до 390 тисяч осіб щодня», — уточнив начальник метрополітену.

І коли мова зайшла про жебраків, які вільно проникають у метро, мабуть, з огляду на дешевину проїзду, з гіркою посмішкою зазначив, що найефективніший «жебрак» — це він сам, оскільки випросив у держави 68 млн. грн. компенсації за провезення пільгової категорії пасажирів.

Грошей, як бачимо, катастрофічно бракує — не те що на нові вагони, на підлогомийні машини — досі прибиральниці метро махають ганчірками на швабрах. До речі, на зауваження про швабри головний інженер комунального підприємства «Київський метрополітен» Володимир Зель відреагував зовсім несподівано. Справа, виявляється, набагато «тонша», ніж бачиться з боку. «Я тиждень ходив у Німеччині містом і черевики залишалися чистими, а подивіться, скільки бруду заносять на підошвах наші пасажири із засмічених київських вулиць — жоден пилосос не витримає!» — сердито зазначив інженер.

Робота в метрополітені, справді, не з легких, чи то з ганчіркою, чи біля диспетчерського пульта, а заробітки аж ніяк не фантастичні — у середньому трохи більш як 3 тис. грн., при тому, що 68 відсотків персоналу працюють у шкідливих і особливо шкідливих умовах, а низка професій взагалі передбачає тільки нічні зміни й під землею.

Якщо по-хазяйськи

Головним козирем, який мені хотілося викласти у відповідь на нарікання про безгрошів'я, звичайно, були величезні рекламні плакати, в які віднедавна міцно загорнуто шедевральні мармурові колони найкращих станцій нашого метро.

Як газетяр, знаючи ціну 1 см рекламної площі друкованого видання, я не сумнівалася, що тут це будуть схожі суми, тільки збільшені в тисячі разів, адже рахунок іде навіть не на метри, а на кілометри. У метро місця вже живого не залишилося, звідки б не визирали плакат, наклейка чи ліхтар із закличними текстами, фізіономіями й товарами.

Але з'ясувалося, що річний дохід підприємства від реклами і здавання в оренду під торговельні місця площ метрополітену становив торік лише 7,7 млн. грн. і 21 млн. грн. відповідно.

І, як сказав Петро Мірошников, не в його кабінеті треба обговорювати проблему реальної вартості реклами. Тут, мовляв, сидить виконавець, а не хазяїн.

Моєму здивуванню не було меж, коли начальник метрополітену назвав хазяїна. Ним виявилася... я сама. Щоправда, не одна, в компанії з декількома мільйонами киян — власниками комунальної власності міста, яким за нашими мандатами управляють вибрані для цього депутати Київради. «Ваші представники сидять у Київраді й за вашим дорученням вирішують всі питання, у тому числі й тарифної політики. Тому щодо впливу на вартість реклами ви маєте більше прав, ніж я як керівник підприємства», — сказав начальник метрополітену.

Отож випливало, що решту всіх хвилюючих мене питань треба було адресувати до дзеркала. Зокрема, чому в переходах і вагонах метро без усіляких на те дозволів торгують всі, кому не лінь, а у інвалідів, котрі просять милостиню, майже відкрито можна розжитися наркотиками, чого міліція вперто «не помічає».

Керівник підземки, звичайно, пообіцяв особисто розібратися з кожним сигналом про подібні явища. Але дивно: щодня, буваючи в метро, я ці «явища» бачу, а станційні працівники — ні.

Проте, після досить щирих побажань брати ситуацію під хазяйський контроль, вирішила-таки з'ясувати, у чиї кишені йдуть заробітки метро від так званої непрямої діяльності.

Відповідь одержала за 15 хвилин. Мила дівчина одного із трьох агентств, телефон якого люб'язно надала мені рекламна служба метрополітену, назвала розцінки на такі послуги. Як і здогадувалася, рекламна наклейка на вхідних дверях, якби я її замовила, принесла конторі мільйонні бариші. Якщо комусь цікаво докладніше, перевірте самі. По-хазяйськи. Це не складно.

Коли ж почала допитуватися, за які такі заслуги саме це приватне агентство стало провідним оператором реклами в метро, мене коротко послали... до керівництва міста.

Коло замкнулося. І отоді подумалося: що про все це сказали б сьогодні той хлопець чи дівчина, які не жаліючи себе в холодній в'язкій рідоті «вимуровували» київську підземку, потім зі сльозами радості вмикали люстри її чудових станцій і сміялися світло і легко, як діти, котрі вперше ступили на ескалатор? Швидше за все, не повірили б, що улюблений транспорт мільйонів планомірно перетворюється на дохідне місце одиниць. У прямому значенні слова — дороге задоволення.

> У інвалідів, котрі просять милостиню, майже відкрито можна розжитися наркотиками, чого міліція вперто «не помічає».

Лише 135 міст світу мають можливість утримувати метрополітен. Підземні перевезення об'єктивно не дешеві. Але без них мегаполіси задихнулися б від вихлопних газів чи розорилися б в нерухомості. Отож шкурка вичинки варта. І міські громади на всіх континентах ідуть на такі витрати, до того ж, щоб уникнути ще більших проблем, намагаються не передавати метрополітени в приватні руки.

Якщо ми і тут вирішили «винаходити велосипед», то шлях наш — не далі від хутора Козюльки.

Людмила МЕНЖУЛІНА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Директорів «вирощуватимуть» за партами

Близько півтори тисячі співробітників компанії ДТЕК щороку проходитимуть навчання в корпоративному університеті, відкриття якого відбулося в Донецьку.

Заняття вестимуть топ-менеджери компанії та професори провідних вітчизняних та європейських бізнес-шкіл. Це перший в Україні корпоративний навчальний заклад, який пропонуватиме слухачам такий солідний рівень підготовки. «Щонайменше 80 відсотків вакансій у компанії повинні бути заповнені внутрішніми кадрами. Це наша стратегічна мета. І академія ДТЕК сприятиме реалізації мети», — зазначив генеральний директор компанії Максим Тимченко. За його словами, навчальний заклад дасть змогу розвивати управлінський персонал та стане центром інновацій та змін усередині компанії.

Підприємці кажуть, що для того, аби залишатися конкурентоспроможними, потрібно постійно опановувати нові знання і навички. В організацію академії вкладено близько 20 мільйонів гривень. У компанії, яка працює на ринку вугілля, виробництва та продажу електроенергії, підкреслюють, що, незважаючи на кризу, не відмовилися від намірів створити корпоративний університет. «Це одна із найефективніших інвестицій за останні п'ять років», — вважає генеральний директор. За парти обіцяють посадити всіх: від рядових робітників до топ-менеджерів. Зокрема, група із 15 провідних керівників розпочне навчання разом із Лондонською бізнес-школою. Крім того, партнером академії стала Києво-Могилянська бізнес-школа. До талановитих і перспективних можуть приставити персонального «коуча» (тренера). Така собі форма наставництва, але на сучасний лад. Щодо рядових робітників, то всі вони протягом кількох років також пройдуть навчання. На підприємствах, які входять до складу ДТЕК, кращих працівників відправляють здобувати вищу освіту за рахунок фірми. Таким чином мешканці індустріальних міст і селищ отримують можливість зробити кар'єру та піднятися по сходинках соціальної драбини.

Максим Тимченко *(праворуч)* вручає символічний ключ директору із управління персоналом та корпоративних комунікацій компанії ДТЕК Сергію Кордашенку.

У ДТЕК наголошують, що не «прив'язуватимуть» своїх співробітників умовою відпрацювати після навчання кілька років, а придумають різні форми мотивації. Компанія навіть готова делегувати досвідчених менеджерів до керівних структур управління енергетичною та вугільною галуззю. Фахівці кажуть, що сьогодні на ринку праці панує диктат роботодавця. Але вже за кілька років економіка відчуватиме кадровий голод. З іншого боку, в системі освіти існує явний дисбаланс: абітурієнти та їхні батьки віддають перевагу економічним та юридичним спеціальностям і не завжди дивляться на якість навчання. Тому приватний бізнес створює власні корпоративні навчальні заклади, «вирощуючи» зміну і готуючи професіоналів.

Ліна КУЩ.
Фото автора.

КРИМІНАЛ

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Ні дня без хабара

Ще двох хабарників упіймали на гарячому на Тернопільщині. Сільський голова з Чортківського району вимагав від місцевого підприємця винагороду за вигідні умови оренди частини приміщення сільської ради, де той планував розмістити магазин та інтернет-клуб. Орендна плата — 6 гривень за квадратний метр — здалася підприємцеві подарунком долі. Але за таке рішення треба було додатково «відстібнути» очільникові села дві тисячі гривень. Під час отримання хабара його затримали оперативники облуправління внутрішніх справ.

Кримінальну справу порушено й стосовно заступника директора однієї з автошкіл Тернополя. Мешканцеві обласного центру, який хотів там навчатися, він спочатку повідомив, що групи вже сформовано. Але потім пообіцяв видати документ про закінчення школи. При цьому не потрібно було відвідувати заняття і здавати іспити. Слова заступника директора дотримав: вручив пошуковцеві водійських прав необхідні документи, отримавши перед тим 2,5 тисячі гривень хабара, за що й був затриманий.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Чиновника взяли під варту

Убозівці УМВС України в Івано-Франківській області застукали на гарячому заступника голови однієї з місцевих райдержадміністрацій.

Як повідомляє СЗГ УМВС України в Івано-Франківській області, чиновник вимагав у підприємця за сприяння у вирішенні питання стосовно отримання в оренду земельної ділянки площею 1,1 гектара й безпосереднє оформлення всіх необхідних документів хабар у сумі 26 тисяч гривень. Оперативники УБОЗ затримали можновладця безпосередньо після того, як він отримав від громадянина всю суму, що вимагав.

За фактом отримання хабара прокуратура області порушила кримінальну справу за ч. 2 ст. 368 Кримінального кодексу України. Підозрюваного взято під варту.

Дарина НАЗАРЧУК.

РІВНЕНЩИНА

Білорус нелегально приймав металобрухт

У поле зору рівненських податківців потрапив громадянин Республіки Білорусь, котрий на теренах Рівненщини незаконно займався заготівлею металобрухту. В ході оперативних дій його було затримано, а під час обшуку автомобіля «Ніссан-Максіма» під сидінням водія в поліетиленовому пакеті виявлено та вилучено 600 тисяч гривень, які призначалися для розрахунків за товар. Ці гроші долучили як доказ до кримінальної справи, порушеної за фактами ухилення від сплати податків в особливо великих розмірах та службової підробки, яку передали на розгляд до Рівненського міського суду.

Євген ЦИМБАЛЮК.

МИКОЛАЇВЩИНА

Підвів модуль пам'яті

Слідчі СБУ порушили кримінальну справу за фактом розтрати великої суми бюджетних коштів, до якої причетна одна з миколаївських медичних установ.

Посадові особи установи, уклавши договір з місцевою комерційною структурою на поставку ультразвукового діагностичного сканера, в обхід тендерної процедури вирішили закуповувати обладнання частинами. Серед іншого, за модуль пам'яті до сканера медустанова на папері нібито перерахувала близько 100 тисяч гривень. Але ревізія КРУ виявила переплату бюджетних коштів, оскільки модуль вже входив до складу сканера. У той же час фіктивно придбаний носій пам'яті за своїми технічними характеристиками не відповідав ультразвуковому сканеру. До того ж приватне підприємство, що торгувало комплектуючими запчастинами, до сфери поставки медичного обладнання ніякого відношення не мало.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Вугіллячко «Надії» ще горить!

Поїздка на показову шахту не без висновків і моралі

Просуваючись повзком вузьким лазом й відчуваючи, що коліна мої саднять від незвички й від того, що наколінники злізли набік, я згадала, як кілька років тому на площі в Червонограді виступав високий державний чиновник, який щойно повернувся з шахти. Він був сповнений вражень і в запалі, не стримуючи емоцій казав: «Я побував практично в пеклі. Як же мало платять шахтарям за таку нелюдську роботу! А ці люди гідні поважного до них ставлення держави. Тому що не просто важко працюють, вони ще й кожень день ризикують життям...». В юрбі шахтарі іронізували: отак, кожен, хто тільки-но отримав високу посаду, обов'язково прагне побувати в шахті, сфотографуватися в касці. Щоправда, бувають частіше там, де стояти можна ще на повний зріст. А вже якщо добираються до лави, то обов'язково (ще у стресовому стані) обіцяють нам золоті гори. Але потім, коли стрес проходить, забувають про те, що казали. І нічого в нашому житті не міняється.

Сьогодні я б навіть сказала, що міняється, але, на жаль, на гірше. На нові шахти грошей немає, одні обіцянки, а до старих, що називається, поваги немає — устаткування оновлюється зі скрипом, зарплати не підвищуються, хоча ціни катастрофічно повзуть угору.

Не побоюся, що мене вважатимуть цинічною, і скажу таке: гаразд, в усьому світі шахтарська праця важка. Якщо боїшся труднощів, то вибирай іншу професію. Але в різних країнах ставлення до людей і їхнє життя поза шахтою разюче різниться. Між їхнім і нашим — ціла прірва. Хоча ні, мені вдалося побувати в оазі, котра кожному журналістові запам'ятовується на все життя.

Кольорова плівка шахтарського життя

...Ще під'їжджаючи до шахти «Надія», що поблизу селища Сосновка на Львівщині Юрій Царик, перший заступник начальника територіального управління держгірпромнагляду у Львівській області—начальник гірничого округу, сказав: «Подивитеся, як зараз усе змінить-ся. Наче чорно-білу кіноплівку замінили на кольорову». І справді, тільки-но в'їхали в ворота, і немов повітря інше вдихнули, начебто все висвітлилося й наповнилося благополуччям. Доглянута територія, відремонтовані будівлі. Слідом в'їхав двоповерховий автобус із робітниками. Вийшли добре одягнені люди і спокійно пішли до роздягальні.

Задзвонили зі значенням, але все-таки весело дзвони (це перезмінка почалася), і чомусь запахло свіжовипеченим хлібом. «Та тут на території пекарня своя, — пояснював Юрій Володимирович, — знатний хліб печуть, маю вам доповісти...»

А в адміністративному корпусі всі стіни були в портретах, і кожний працюючий міг себе знайти. Але найбільше мене вразили величезні дошки з оголошеннями. Те, що повідомлялися щоденний видобуток, звичайно, не могло здивувати, а от те, що висів довгий перелік путівок, які можна було залежно від внеску в загальну діяльність отримати за 25-процентну вартість або зовсім задарма, не дуже в'язалося з нашою проблемною дійсністю за воротами цієї шахти.

— Ви хто, шановна, будете? — запитав мене, коли уважно переписувала показники плану й зарплати, невисокий чоловік. Як пізніше з'ясувалося, голова профкому Володимир Лисак. Він гордо тицьнув пальцем у цифру 7000 і зауважив: «Тільки дві-три шахти в Україні платять трохи більше. Наприклад, Червоноармійська-Західна. Та вона, самі розумієте, в Донбасі. А в нашому басейні, зрозуміло, ніхто!».

Він запросив мене випити кави і поспілкуватися, а насправді йому хотілося показати, яка в них їдальня. Приміщення й справді було знатне — кахельна візерункова підлога — як у хорошому ресторані. Але ціни такі, ніби часи надворі старі, коли долар був удвічі менший. За сім гривень і перше, і друге, і салат, і булочка до кави. А вже порції, ні додати, ні відняти, — шахтарські, для здорових і сильних чоловіків, які завжди їдять з апетитом.

— Ні, це не обман зору, — знову просвіщав мене голова профкому, — у нас своє велике підсобне господарство — корови, свині — ось у чому секрет. Тому ціни й не позахмарні, а продукція щонайякісніша. Поки люди у вибої, ви зазирніть до роздягальні, в душові. Щоб уявлення мати про все. Своя пральня, свій швейний цех спецівки шиє. Ось так і живемо.

— І давно так живете?

— А як Криштопа директором став, так і живемо.

«Грошей з бюджету не дамо. А впораєтеся — ваше щастя»

Саме з такою настановою київського галузевого начальства і прийшов у директорське крісло Микола Криштопа. Вірніше, його «витребували» робітники в часи аж ніяк не благополучні, коли не те що країні, власній котельні добутого вугілля не вистачало.

Чесно кажучи, тоді шахту зовсім уже намірилися закривати, але робітники застрайкували, виявивши при цьому твердий характер, і наполягли, щоб саме Криштопа став директором. Шахтарі знали характер їхнього колишнього головного інженера, якого за непоступливість із шахти «пішли», і вірили, що цей позиції за першої нагоди точно назад відвоює.

У людей не було вибору — потрібно було рятувати не тільки шахту «9-ту Великомостовську», а й селище, тому що без шахти, кожному було ясно, в Сосновки немає жодної перспективи. Де ще працювати, як не у вибої? Більше підприємств навколо не було. Багато шахтарів подалися за кордон (відтоді хто пропав, хто повернувся хворий, заробили — одиниці, а вже сім'ї в заробітчан збереглися далеко не в усіх). Але що залишалося робити? «Шматка хліба в домі не було, діти голодні спати лягали», — згадує ті часи оператор котельні Надія Толочкевич. Лише найстійкіші вірили, що шахта відродиться.

Але коліщата закрутилися й у благодатний бік. Незабаром шахта отримала інші статус і назву — «Надія». У 2003-му, вийшовши з підпорядкування ДП «Львіввугілля» і звітуючи Києву напряму, вдалося своїми показниками здивувати тих, хто зовсім вже на шахту рукою махнув. Що особливо важливо, Криштопа збив такий міцний кістяк колективу, що тепер, здається, йому будь-які завдання під силу.

Утім, двічі на тиждень, у години прийому, відведені для того, щоб директор і все керівництво особисто поговорили з кожним, хто хоче прийти на шахту працювати, стає ясно, що чимало людей із шахти й ідуть. Не витримують, особливо молодь, що вже встигла спробувати легкого хліба: там купив, тут продав, когось навколо пальця обвів... Такі, справді, на жодній шахті не приживаються, але ті, хто залишається, відзначені особливими характером і волею. Лише ступивши на територію шахти, зазначаєш, що люди тут ніби інші, з розправленими плечима, чи що, і погляд прямiший і твердіший. Недарма, коли шахтарі ідуть із пікетами до стін Верховної Ради, в повітрі з'являється запах гару — ці жартувати не будуть.

Сьогодні «Надія» налічує у своєму складі 1150 людей, і на нинішній день вони життям своїм задоволені. Ще б пак! Два роки тому до 45-річчя шахти 13 найзаслуженіших шахтарів отримали в подарунок машини. Дітки в садок, що в Сосновці, ходять із задоволенням. Харчування — 16 гривень на день. Циркові клоуни, які в один зі мною день опинилися в цьому дитячому закладі казали: всілякі садки в Україні бачили, але такого на Західній Україні більше немає. Що приміщення доглянуте, що всі інші атрибути дитячого життя — не підкопаєшся.

І все це, не одержуючи ні копійки державної дотації. З таким станом речей багато хто не міг і не може досі змиритися. Тому бували часи, коли підприємство перевіряли до 40 різних інспектувальних організацій. Приміром, в 2006-му пройшла 41 перевірка. Порушень серйозних не знаходили, а понервувати довелося будь здоров! Утім, адміністрація намагалася, щоб на виробничому ритмі це в жодному разі не позначалося.

Фото автора.
Микола Криштопа *(праворуч)* і найстарший шахтар Богдан Кравчук.

ФАКТ

Ось уже сім років підряд державні завдання «Надія» перевиконує. За планової проходки 13,3 метра, реально шахтарі проходять 25, до того ж за добу дають країні 800 тонн високоякісного вугілля замість 440 запланованих.

«І де ви там усе це знаходите?»

Кажуть, що Алла Марченко, головний маркшейдер шахти, знає всі ходи й виходи під землею краще за всіляких кротів. Маленька, жвава, у вибої за нею не кожен чоловік уженеться, тим паче коли повзти доводиться рачки. Недарма минули 40 років шахтарського стажу! І в тому, що «Надія» своїх шахтарів від смерті береже (Господи, не дай наврочити!), багато в чому саме її заслуга. Вона, звичайно, приладам довіряє, але більше своїй маленькій долоньці. Усюди пролізе й, приклавши руку до стіни, всі підземні струми відчує. І якщо вже, «розкроївши» шахтні поля, скаже здоровенним мужикам: «Туди йдіть» — так і зроблять.

Тільки ось іти їм уже практично нікуди. Шахтні пласти відпрацьовано. Уже в кабінеті Алла Іванівна викладає на стіл товсті папки з документацією, підготовленою Українським державним науково-дослідним інститутом гірничої геології, геомеханіки і маркшейдерської справи — проектами шахтних розробок у напрямку Сосновки, які із затвердженням застопорилися й перекривають кисень «Надії».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

— Нам у міністерстві й так дивуються: і де ви там ще вугілля знаходите? Ще рік і, глядиш, доведеться шахту закривати. А куди всі ці люди подінуться? — розмірковує Марченко. — Але вихід, звичайно, є — рухатися в напрямку Сосновки, як і пропонує Донецький НДІ. Але для цього потрібні не лише дозвільні документи, а й серйозні капіталовкладення — бурошнекові установки, кожна вартістю 3 мільйони 600 тисяч гривень. Але якщо врахувати, що нам за добуте вугілля заборгували 43 мільйони гривень, то ми на ці гроші легко з проблемою впоралися б.

Багато серйозних фахівців переконані, та й ретельні підрахунки про це свідчать: технологічне відновлення вугільних шахт економічно вигідніше, ніж їхнє закриття. Україна на сьогодні має найстаріший вугільний фонд серед країн колишнього СНД — на деяких шахтах основні виробничі фонди не оновлювалися понад 20 років. На заході шахти підходять майже впритул до населених пунктів, і ніхто цьому не противиться, тому що техніка забезпечує гарантії цілковитої безпеки.

...Пройшовшись Сосновкою разом із Криштопою, переконуюся, що майже кожен другий перехожий вітається з ним за руку. «Це все наші ветерани або нинішні працівники, — пояснює Микола Григорович, — на шахті нині працюють 500 жителів селища. Що робиться з населеним пунктом, поблизу якого шахта закривається, уже маємо уявлення. Закрили п'яту Великомостовську й тепер у село Волсвин навіть автобуси не ходять. Я особисто вірю в те, що буде прийнято розумне рішення, і зневірюватися не збираюся».

Як шахтарі до перспективи «Надії» ставляться (з надією чи ні?), запитала в найстаршого робітника Богдана Кравчука. Він тільки відмахнувся: «Та я вже 20 років чую, що шахту закривають, а вона живе. І до її 45-річчя навіть машину безкоштовно отримав. Звичайно, якби не Криштопа, шахту давно закрили б. А що стало б із селищем, навіть не можу собі уявити...

Можна заперечити: ну закрили ж в Україні за роки незалежності до 100 шахт, і світ не перевернувся. До того ж закривали іноді навіть ті, які ще мали пристойні запаси вугілля і за підтримки держави могли зробити чималий внесок у розвиток економіки. Але замість цього Україна одержала велику кількість безробітних та екологічні проблеми.

А якщо згадати, як закривалися часом шахти, взагалі голова обертом іде. Виникали на обрії якісь закордонні проекти, за якими, приміром, шахта отримувала мільйон для свого повного знищення (інакше не скажеш), і зобов'язана була натомість за ці гроші повністю ліквідувати підприємство, щоб навіть сліду не залишалося на поверхні. Закопувалося в землю устаткування й навіть адміністративні будівлі, які вартістю в 5—10 разів перевищували цей злощасний мільйон. Кому це було вигідно, тепер складно сказати, але робилося все точно без царя в голові

По розуму, звичайно, робити потрібно так, як у цивілізованих країнах. Від остаточного закриття шахт (і відкриття інших) не сховатися. Але тоді потрібно за 2—3 роки до цього давати підприємствам податкові канікули, щоб ті потихеньку щось могли переорієнтувати й переобладнати. Усвідомлюючи, що навіть із розробкою Сосновського пласта відтягти все одно вдасться закриття «Надії» років на п'ять, колектив під керівництвом Криштопи відкриває спочатку швейний цех, а потім будує і підсобне господарство. Але це, звичайно, крапля в морі. Щоб дати роботу значно більшій кількості людей, потрібні серйозні пошуки інвестора, потрібні глобальні, продумані державні програми, які дадуть змогу не кидати своїх людей напризволяще.

От уже точно такого ставлення шахтарі не заслуговують. Хоч на мить нехай згадають умови їхньої праці ті державні чиновники, які в шахту спускалися й потім били себе в груди, що допоможуть і не забудуть. У них на колінах невеликі рани гоїлися. А от у шахтарів навіть міток немає на шкірі — звикли повзти. Всі їхні рани в душі, тому що надто часто «вичавлювали їх і викинули»...

ЗАМІСТЬ ВИСНОВКУ. Як каже депутат Сосновської міськради Неля Рибкіна, сьогодні хоч є до кого звернутися пенсіонерам. «У будинку нашому із 27 родин в 22 живуть шахтарі-ветерани. Коли дах почав протікати, прийшли до Криштопи — допоможіть! І допоміг. Двічі на тиждень у пекарні шахти печуть для самотніх людей хліб. Ремонт лікарні — знову силами шахти. Про школу годі й казати — без шахти зовсім занепала б.

Я веду до того, що потрібен механізм, завдяки якому після закриття шахти (а протримати її потрібно якомога довше), ні селище, ні самі шахтарі не постраждали б. Не можна людей, які так важко працювали, позбавляти подальших життєвих перспектив. Як не можна не відчувати дяки й поваги до людей, які перед суспільством нічим себе не заплямували, і тільки виявляли працьовитість і стійкість.

Ірина ЄГОРОВА.

Енергетичному експорту немає місця в тіні

Головним минулорічним досягненням вітчизняної енергетики, безперечно, є лібералізація експорту електроенергії. Адже наприкінці 2009 року, незважаючи на жорсткий супротив з боку деяких комерційних структур та урядових чиновників, було покінчено з монопольною системою експорту електроенергії. Державне підприємство зовнішньоекономічної діяльності «Укрінтеренерго», згідно з прийнятим законом, було позбавлене нероздільного права постачати електроенергію за кордон. А разом з цим з експортного енергоринку вийшов дещо посунутим один із великих посередників, — швейцарська компанія Korlea Invest Holding AG.

Саме завдяки новому закону та запровадженому ним механізму закладена основа для здійснення подальшого реформування вітчизняної енергетики.

А один з головних проявів реформування галузі — це відкритість інформації. Варто згадати, що до 2009 року майже вся інформація про економічну діяльність держпідприємства «Укрінтеренерго» була таємницею навіть для багатьох урядовців. Мало хто знав, що продають електроенергію до Європи за цінами, що значно нижчі від оптових ринкових, а надприбутки при цьому отримує посередник між «Укрінтеренерго» та закордонними споживачами. А ще важче було чітко визначити розмір збитків, що завдаються такими операціями вітчизняному енергоринку.

Але нині ситуація з експортом стала набагато прозорішою, адже після впровадження аукціонів з продажу доступу до експортних енергомереж громадськості чудово відомо, які компанії, до яких країн, у якому обсязі експортують електроенергію. Крім того, держава має стабільний дохід у вигляді податків, а державний оператор магістральних електромереж НЕК «Укренерго» отримує додаткові фінансові надходження за доступ до міждержавних мережевих потужностей.

Окрім того, конкурентний ринок експорту, що нині діє завдяки впровадженню аукціонів, дозволяє уникнути ризиків концентрації енергоекспортних потоків в одних руках і не залежить від процесу зміни урядів. Погодьтесь, останній аргумент дуже важливий для нашої країни. Сьогодні всі компанії, що мають бажання та можливість працювати з експортом електроенергії, можуть взяти участь в аукціонах і швидко, без перешкод вийти на ринок.

Підтвердженнями того факту, що лібералізація ринку експорту електроенергії пішла тільки на користь Україні, свідчать дані про зростання обсягів експорту на початку цього року. За офіційним звітом Міністерства палива та енергетики, в січні-лютому 2010 року Україна доправила до Європи на 57,2%, чи на 358,7 млн. кВт-год. більше електроенергії, ніж за той же період 2009 року. Таким чином обсяг європейського енергоекспорту збільшився до 985,9 млн. кВт-год. До речі, варто нагадати, що, за офіційними даними Мінпаливенерго, в 2009 році Україна скоротила експорт електроенергії на 49,2% (на 3 млрд. 867,9 млн. кВт-год.) порівняно з 2008 роком — до 4 млрд. 0,3 млн. кВт-год. При цьому доходи нашої країни від експорту електроенергії скоротилися на 56,7% порівняно з 2008 роком — до 208 млн. доларів. На мій погляд, усе це були прямі наслідки монополізації експортного енергоринку.

Фахівці стверджують, що в Україні нема іншого шляху крім зміцнення лібералізації ринку експорту електроенергії, адже це обумовлено не тільки економічними зисками для держави, а ще й приєднанням України до Енергетичної угоди, яка передбачає рівні права для всіх учасників ринку.

Також надію на швидке розв'язання виниклих проблем і подальший вільний розвиток експортного енергетичного ринку вселяє прихід нового уряду, в якому багато професіоналів. Зокрема, новий міністр палива та енергетики Юрій Бойко, будучи ще народним депутатом України, виступав категорично проти діючої декілька років системи монопольного експорту електроенергії виключно через ДПЗД «Укрінтеренерго». Варто нагадати, що саме Юрій Бойко першим оприлюднив інформацію про реальні об'єми збитків, яких зазнавала Україна через використання непрозорих схем у сфері експорту електроенергії. А збитки ці, за підрахунками експертів, щорічно становили до 80 мільйонів доларів. Як відомо, Юрій Бойко неодноразово звертався з депутатськими запитами в СБУ, Генпрокуратуру та МВС, вимагаючи проведення розслідування діяльності монополіста електроенергетичного ринку в 2008—2009 роках.

Тому варто сподіватися, що новий міністр палива та енергетики буде послідовним у закріпленні досягнень реформи з лібералізації ринку експорту електроенергії. Тим більше що саме зараз це найбільш потрібно. Адже нещодавнє припинення постачання електроенергії до Європи, яке сталося не в останню чергу й через виникнення дефіциту енергетичного вугілля на складах вітчизняних ТЕС, як на мене, пов'язане саме з цілим ланцюгом проблем, накопичених попереднім урядом. Одна з ланок цього ланцюга — це відсутність вугільного балансу на 2009—2010 роки, у зв'язку з чим обсяг вугілля на складах Бурштинської ТЕС скоротився до низького рівня. А саме ця ТЕС забезпечує велику частку постачання електроенергії до Європи загальною потужністю 500—550 Мвт.

Але фахівці вважають, що повного припинення експорту з Бурштинської ТЕС можна було уникнути навіть в умовах дефіциту газового вугілля. Достатньо було, щоб диспетчер енергосистеми «Укренерго» своєчасно скоротив обсяги експорту електроенергії пропорційно по кожному з переможців аукціонів. Проте, виходить, цього зроблено не було?

Отож головними причинами припинення експорту електроенергії стали, на моє переконання, недалекоглядна політика попереднього уряду, що не хотів помічати загрозливих тенденцій, та наслідки минулого монополізму «Укрінтеренерго». Адже значна частка прибутку від експорту осідала в кишенях посередника. Тим часом як генеруюча компанія «Західенерго», яка власне і виробляла електроенергію на експорт, була поставлена в умови фінансового виживання, що не давало можливості для інвестицій у розширення експортних потужностей. У результаті обсяг заборгованості 2009 року не дав можливості держкомпанії «Західенерго» своєчасно придбати потрібний їй обсяг вугілля.

На думку фахівців, є ще чотири основних причини виникнення в країні дефіциту енергетичного вугілля. Перша з них — це діюча раніше вимога попереднього уряду до НАК «Енергетична компанія України» купувати вугілля виключно в держпідприємства «Вугілля України». Це не дозволило енергетикам вчасно налагодити імпорт палива. Друга причина — зупинка компанією «Енергоатом» на плановий ремонт у зимовий період більшої кількості атомних енергоблоків, ніж зазвичай. Третя причина — це стабільне зниження в 2009 році видобутку вугілля підприємствами Мінвуглепрому, яке становило близько 15 відсотків, порівняно з 2008 роком. І, нарешті, четверта причина — відсутність у теплових генеруючих компаній, що працюють з негативною рентабельністю, грошей на закупівлю газу.

Доволі симптоматично, що на тлі проблем в українській енергетиці деякі учасники ринку, які раніше звикли працювати в тіні, намагаються на цьому зіграти і дискредитувати реформування ринку експорту електроенергії, щоб повернутися до старих тіньових схем. Зокрема, з'явилися заяви представників деяких компаній про нібито завищення цін, за якими українська електроенергія продається за кордон. Справді, оптова ринкова ціна (ОРЦ) на електроенергію в Україні є дещо вищою, ніж ціни в Європі. Але на довгострокових контрактах тимчасовий ціновий фактор нівелюється. Крім того, ціни на європейській енергетичній біржі, і ціни, за якими укладаються контракти, — це не одне й те саме. Хоча питання щодо адекватності механізму формування ОРЦ та частки дотацій у його структурі набуває неабиякої актуальності, і його потрібно вирішувати комплексно.

Водночас, за інформацією «Українських новин», нещодавно Korlea Invest Holding AG озвучила свій намір найближчим часом виставити держпідприємству «Укрінтеренерго» штрафні санкції на суму більш як 300 млн. євро за відмову в односторонньому порядку від виконання контрактів, термін дії одного з яких закінчується наприкінці 2013 року, а інших — у 2016 року. Але гадаю, що в швейцарській компанії мають чудово розуміти, що «Укрінтеренерго», до якої вони думають позиватися, не матиме можливості сплатити штрафні санкції, адже компанія володіє тільки власним офісом. При цьому, наскільки мені відомо, держава не брала на себе жодних зобов'язань щодо надання гарантій за контрактами «Укрінтеренерго».

Експерти вважають, що в нинішніх умовах можуть з'являтися сили, які намагатимуться розробляти нові тіньові схеми. Проте, вже цілком очевидно, що при існуючому уряді повернення до минулого не буде. Адже енергетичний ринок вийшов із тіні.

Дмитро ТРЕТЯК.
Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 51 (4801)
ВІВТОРОК, 23 БЕРЕЗНЯ 2010

Учора в Києві, в культурно–просвітницькому товаристві «Русское собрание» відбулася прем'єра вистави «Семь тысячелетий в августе» за книжкою Алли Потапової

У великій концертній залі Національної радіокомпанії пройшов творчий вечір Ніни Матвієнко «Талант і доля»

Пісні Полісся

У Рівненському обласному краєзнавчому музеї презентовано комплект компакт–дисків «Етнокультура Рівненського Полісся».

Вони знайомлять слухачів із кращими зразками традиційної музичної культури поліщуків і надають можливість долучитись до живої народної традиції, що збережена в сучасних поліських селах.

На перших трьох компакт-дисках — традиційна музика у виконанні сільських музик з північних районів області, на четвертому музичний фольклор репрезентує етногурт «Сільська музика» рівненського Палацу дітей і молоді, який займається реконструкцією традиційної культури та виконавської традиції регіону.

Записи здійснено в польових умовах під час фольклорних експедицій заслуженим працівником культури України Віктором Ковальчуком у 1998—2001 роках та в студійних умовах, коли сільські виконавці були в Рівному на Міжнародному молодіжному фестивалі традиційної народної культури «Древлянські джерела».

Олександра ЮРКОВА.

Українська книга в Криму

У Сімферополі відкрито перший на півострові виставково–презентаційний центр української книги.

Він також є й книгарнею. Ініціатор відкриття центру директор кримського державного видавництва «Таврія» Андрій Щекун сказав, що це тільки початок. «Українська книга», за задумом її творців, стане центром духовності, зустрічей письменників, художників, інших творчих людей із читачами, шанувальниками української культури. «Тут відбуватимуться творчі зустрічі, презентації нових книжок, — розповів А. Щекун. — Завдяки сучасним інформаційним комунікаціям читач зможе швидко придбати в нас потрібну книжку».

У центрі представлена література шести провідних українських видавництв, є домовленість і з іншими видавництвами про поставки вітчизняних книжок. Українська література в центрі реалізуватиметься за прийнятними для кримчан цінами. Нині у книгарнях всеукраїнських мереж у Криму україномовна продукція за асортиментом і тиражами не перевищує 1—1,5 відсотка.

Георгій ВЕРВЕС.

Фестиваль єврейської культури

У Чернігові стартував фестиваль єврейської культури імені Шолом–Алейхема.

Він триватиме до 25 березня. Першим заходом фестивалю стало відкриття за участі міського голови Олександра Соколова фотовиставки «Євреї в Чернігові». Вона у художніх образах розкриває життя національної громади, розповідає про її відомих діячів.

Як повідомив керівник Чернігівського міського єврейського товариства Семен Бельман, у рамках фестивалю заплановано творчі вечори та концертну програму, а також міжнародний науковий семінар «Євреї Лівобережної України: історія і культура».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Як полтавські артисти приголомшили Москву

Минає 110 років від дня народження великого оперного артиста XX століття Івана Козловського

Іван Семенович Козловський був людиною талановитою і яскравою, жив довго, бачив на власні очі падіння двох імперій — царської й радянської, близько знав багатьох великих людей свого часу. Ще малим його помітив і благословив Микола Лисенко, його спів слухала Марія Заньковецька, в Полтаві молодий Козловський ходив колядувати до Короленка і Панаса Мирного. Івана Семеновича шанував Сталін, Чарлі Чаплін мріяв хоч раз його побачити, а Шаляпін вважав співака другим у світі — після себе.

Дует Наталки і Петра (Віра Волкова та Іван Козловський).

Зрозуміло, що про Козловського багато всього написано. Варто згадати про одну унікальну історію, пов'язану з великим артистом. Подробиці тієї історії розповів колишній директор Полтавського облдрамтеатру, заслужений діяч мистецтв України Євген Тимофійович Колганов (нині він працює в Спілці театральних діячів України). Це історія про те, як одного разу Козловський разом із земляками-полтавцями приголомшив театральну Москву.

1971 року Полтавський облдрамтеатр приїхав до Москви на гастролі. Поміж інших спектаклів показували «Наталку Полтавку». Козловський прийшов подивитись. Після вистави сказав, що він грав роль Петра в Полтаві 1919 року, півстоліття тому, й досі нічого не забув. Виникла ідея: а якщо зіграти разом тепер? Дві вистави полтавців за участю Козловського відбулись 15 і 17 червня в театрі імені Моссовєта. Викликали навіть кінну міліцію, бо публіка висадила двері й вікна, щоб тільки потрапити до театру. Довелось дати одну додаткову виставу — 25 червня в Большом театрі. За всю його історію обласний театр виступав там уперше!

Щоб сповна оцінити цю подію, Євген Колганов нагадує: за тих часів українські театри не гастролювали в Москві. Навіть Міністерство культури УРСР вважало, що нас там не ждуть. Якщо їхати, то краще до Ставропольського краю, де багато українців. Але полтавський директор таки вирішив підкорити столицю Союзу. Спочатку він успішно провів гастролі полтавського театру в Архангельську, хоч вважалося, що й там нас «не ждуть». Цей успіх відкривав шлях на Москву. Але одна справа — добитися дозволу сюди приїхати, а зовсім інша — орендувати на цілий місяць театральний зал у центрі столиці й не прогоріти.

Колганову це вдалося, що само по собі було неабияким успіхом. Але того бурхливого успіху «Наталки Полтавки» не передбачав ніхто.

Червневий номер буклета «Театральна Москва» вийшов з кольоровим портретом полтавської артистки Віри Волкової на обкладинці у гримі Наталки.

Про Віру Волкову слід сказати окремо. Ця молода актриса, випускниця Ставропольського музичного училища, починала в Полтаві як хористка. Її голос явно виділявся, й виникла ідея дати їй роль Наталки. Здійснити це було непросто — ту роль грала авторитетна 50-літня актриса. Євген Колганов вдався до дипломатичного ходу: на гастролях у Ставрополі, щоб зробити приємність господарям міста, дав-таки зіграти роль Наталки Вірі Волковій. Адже вона — звідти родом. Спрацювало: всім було цікаво, а молодий ставропольський функціонер Міша Горбачов усе питав: «А где тут наша девушка?».

Відтоді молода Віра Волкова отримала законне право на роль.

І ось полтавці — в Москві. Як сказано вище, Іван Козловський прийняв пропозицію зіграти роль Петра в спектаклі своїх земляків — через півстоліття після свого полтавського дебюту. Після бурхливого успіху двох вистав на сцені театру імені Моссовєта з'явилась ідея показати виставу у Большом театрі.

Директор цього всесвітньо відомого театру прямо сказав полтавському директорові: «Вы не понимаете, куда лезете!».

І тоді Колганов пішов до Катерини Фурцевої — міністра культури СРСР. І вона дала дозвіл грати в Большом. «Тепер я здогадуюся, чому вона це зробила, — каже Євген Тимофійович. — За рік до того Козловський святкував своє 70-ліття й хотів, щоб ювілей тривав два вечори: перший — за участю російських митців, а другий — за участю українських. У ЦК КПРС йому цього не дозволили, артист образився, й Фурцева, можливо, почувалася незручно перед Козловським і хотіла в такий спосіб повернути йому моральний борг. Тому й дала дозвіл і сама прийшла дивитися нашу «Наталку Полтавку» у Большом театрі».

Між іншим, це був денний спектакль, але всі 2400 квитків розкупили, продали також усі так звані «вхідні квитки». До вистави залишалося два дні. З'ясувалося, що оформлення в гастролерів вистачило тільки на півсцени Большого театру. І москвичі за одну ніч зробили нове оформлення за полтавськими ескізами. «Вийшло навіть краще, ніж у нас, — згадує Євген Колганов. — На сцені Большого над Ворсклою плив живий туман — ми тоді ще не мали театральної димо-машини, а в москвичів вона була».

І ще одне: до 26 полтавських оркестрантів додалися 64 з Большого театру.

Вірі Волковій того дня виповнилось рівно 25 років. Оркестранти подали їй з оркестрової ями в тромбоні великий букет квітів.

Отже, Наталці-Волковій — 25, а Козловському-Петрові — 72-й рік. Але вони так зіграли двох палко закоханих, що публіка після вистави 42 хвилини (Колганов зафіксував) не відпускала їх зі сцени. Це теж був великий клопіт: увечері тут мав іти балет «Спартак», і сцену треба було звільнити якомога швидше.

На жаль, Іван Семенович перед початком вистави вигнав із залу московських телевізійників — розсердився за те, що вони не узгодили з ним якихось дрібниць. І унікальна подія залишилася не зафіксованою на плівці.

Після вистави Козловський запросив полтавських артистів до себе додому й гуляв з ними до ранку.

Згодом Волкова і Козловський грали разом ще раз: влітку 1974 року, вже в Полтаві, коли відзначалося 900-ліття міста. Цю виставу приходив дивитися Володимир Щербицький.

Тоді ж Козловський і Волкова співали дует Петра і Наталки ще й у Полтаві на стадіоні — до того ж старий артист ніс на руках свою партнерку до помосту в центрі футбольного поля.

P.S. ***Після того Козловський ще виступав у концертах — аж до 1989 року. Віра Волкова, на жаль, рано покинула сцену й померла. Євген Колганов здійснив із полтавцями ще кілька сміливих гастролей (зокрема, до Ленінграда, де успішно конкурував з московським циганським театром «Ромен», що також приїхав туди). Згодом він очолював Київську оперету, Молодіжний театр. Із цим колективом у 1980-х роках здійснив перші в історії гастролі українського театру на Сахалін та Камчатку.***

Нинішньої весни, у квітні, Євген Колганов відзначив своє 80-ліття.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото з архіву Євгена КОЛГАНОВА.

ДОВІДКА

Іван Семенович Козловський народився 24 березня (за н. ст.) 1900 року в Мар'янівці на Київщині. Батько — кравець, мати — з бідної шляхти, з нащадків гетьмана Косинського. Восьмилітнім Івана віддали до київського Михайлівського Золотоверхого монастиря, де він прожив майже 10 років, співав у монастирському хорі. Потім служив у Червоній Армії, в Полтаві, співав у церковному хорі. Там його помітили й 1919 року запросили до театру на роль Петра в «Наталці Полтавці». Затим Козловський працював у Харківській та Свердловській опері, а 1926-го його прийняли солістом Большого театру в Москві. Там прославився як унікальний ліричний тенор світового масштабу. Створені ним ролі досі вважають класичними. 1949 року він одержав Сталінську премію за роль Юродивого в «Борисі Годунові» Мусоргського. Цю роль раніше давали другорядним артистам. А Козловський зробив Юродивого мало не головною постаттю опери. Тепер усі наслідують його.

Іван Семенович ніколи не забував про Україну. Своїм коштом (за радянських часів!) створив музичну школу в рідній Мар'янівці. Учнів тієї школи часто привозив до Москви й виступав разом із ними у Кремлівському палаці. Здається неймовірним, але Козловський співав публічно майже 80 років і до старості зберіг голос у первозданній силі й свіжості. Помер він в кінці 1993 року.

Після знаменитої вистави в Большом театрі (зправа наліво — Віра Волкова, Євген Колганов, Іван Козловський).

Москвичі за одну ніч зробили нове оформлення за полтавськими ескізами

«Брати...» Михайла Андрусяка підуть на схід

Усі шкільні бібліотеки Прикарпаття отримають художньо-документальну трилогію «Брати грому», «Брати вогню» та «Брати просторів» письменника з Коломиї Михайла Андрусяка, за яку він цьогоріч удостоєний Національної премії імені Тараса Шевченка.

Про це керівники області повідомили під час зустрічі з лауреатом, що проходила в кабінеті голови ОДА. «Усе, що залежить від влади у фінансовому плані, зокрема стосовно доставки та розповсюдження, ми виконаємо», — пообіцяли вони. Перші особи також заявили про свою підтримку популяризації творчості прикарпатського письменника не тільки на теренах області, а й на сході країни. «Люди мають знати правду про свою історію», — вважають вони. За словами голови ОДА Миколи Палійчука, Михайло Андрусяк своєю творчістю зробив великий внесок у те, щоб наступне покоління українців могло виховуватися на власній історії, адже трилогія є своєрідним літописом героїко-трагічного періоду українських національно-визвольних змагань.

Треба зауважити, що до останнього дня прикарпатці гадали, затвердить чи ні своїм указом Президент України Віктор Янукович рішення Шевченківського комітету про лауреатство їхнього краянина з огляду на те, що у трилогії порушено досить дражливу на сьогодні тему боротьби УПА. Сам письменник зізнається: хоч за нього і проголосували 15 із 18 членів Шевченківського комітету, він теж до останнього моменту не мав певності, чи отримає звання лауреата. «Наскільки я знаю, боротьба велася буквально до останнього штриха в підписі Президента України, особливо саме за мою трилогію», — зазначив М. Андрусяк.

Своїх «Братів...» автор писав 20 років. А про інтерес до цього видання в суспільстві свідчить хоча б те, що книжка «Брати грому» в період з 2001-го по 2009 рік пережила уже дев'ять перевидань і загальний її тираж становить 80 тисяч примірників. «Брати вогню» перевидавали чотири рази. А нині ведуться переговори і про випуск додаткового тиражу останньої книжки художньо-документальної трилогії «Брати просторів», повідомив письменник. Чергова книжка Михайла Андрусяка теж буде присвячена темі національно-визвольних змагань. Її героєм стане легендарний Василь Кук — командир «УПА-Південь» та керівник похідних груп на сході та півдні України.

Нагадаємо, що Михайло Андрусяк, який є уродженцем села Вербівці Городенківського району Івано-Франківської області, живе і працює в Коломиї. Письменникові 55 років. Він член редколегії журналу «Перевал», заступник голови обласної організації Національної спілки письменників України, член Національної спілки журналістів України. Лауреат обласної літературної премії імені Василя Стефаника, а тепер уже й Національної премії імені Т. Шевченка.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

На знімку: голова Івано-Франківської ОДА Микола Палійчук вітає лауреата Шевченківської премії Михайла Андрусяка.

Фото автора та прес-служби ОДА.

КРАСНЕ ПИСЬМЕНСТВО

Закарпатська книга в Києві

Закарпаття відзначає 100-ліття з дня народження видатного письменника, етнографа та історика Федора Потушняка (1910—1960). З цієї нагоди в Національній спілці письменників України відбулася презентація книжок закарпатських авторів.

Заступник голови НСПУ Василь Шкляр сказав, що це не перша зустріч киян із закарпатською книжкою, але кожна з них стає несподіванкою, відкриттям.

Голова Закарпатської організації НСПУ Петро Ходанич ознайомив гостей із сучасним літературним процесом у краї. А головну увагу зосередив на доробках корифеїв крайового письменства Федора Потушняка і Зореслава. Творчість цих майстрів довго залишалася невідомою широкому загалу. Хоч Ф. Потушняк був серед засновників обласної письменницької організації, видав чимало книжок прози, серед них і роман «Повінь», але в тіні залишалася його поезія. Вона модерністська, отже, не вписувалася в рамки соцреалізму. А Зореслав, як капелан Карпатської січі, вважався «українським буржуазним націоналістом», тож годі було й думати про публікацію творів поета. Лише останніми роками надруковано книжки з їхнім творчим спадком. Поезія цих письменників стала відкриттям в українській літературі.

Цікавий був виступ редактора видавництва ВАТ «Закарпаття» Дмитра Федаки, який видав 18 книжок серії «Письменство Закарпаття». Він розповів про підготовку до друку книжки поезій Федора Потушняка «Мій сад» і книжки поезій та есеїв Зореслава «Блакитні ескадри». У цій серії вийшли вибрані твори Юрія Боршоша-Кум'ятського, Августина Волошина, Івана Ірлявського.

Професор Василь Химинець презентував книжку «Освіта Закарпаття». Підкреслив, що очолюваний ним творчий колектив працював над нею кілька років, адже за мету поставлено простежити стан розвитку освіти краю від першої школи в Ужгороді (1378 р.) і до нашого часу.

Директор Закарпатського держархіву Михайло Делеган ознайомив зі збірником архівних документів про Карпатську Україну. Ці унікальні документи довгі роки були під сімома замками.

Про відповідальність кожного свідомого громадянина перед минулим і майбутнім говорив народний депутат України, письменник-документаліст Станіслав Аржевітін. Він продовжує роботу над серією документальних книжок про рідне село Колочава. Акція відбулася за фінансової підтримки пана Аржевітіна, на його ж кошти придбано книжки закарпатських авторів для бібліотеки НСПУ, Товариства закарпатців у Києві.

Василь НИТКА.

Ужгород.

100 років тому перевидали «Русалку Дністрову»

Уперше альманах, підготовлений діячами літературного гуртка «Руська трійця» Маркіяном Шашкевичем, Яковом Головацьким та Іваном Вагилевичем, побачив світ у Будапешті 1837 року.

У «Русалці Дністровій» друкували матеріали з історії України, твори відродженої літератури, мовознавчі, історичні та етнографічні праці. В альманасі вперше використано не церковнослов'янську суміш, а живу народну українську мову. Можливо, саме тому книжка зазнала переслідувань місцевих церковної та світської влад. Із тисячі примірників 800 конфіскувала львівська поліція. І лише 10 березня 1910 року в Тернополі вперше в Україні побачила світ перевидана «Русалка Дністрова». Підготував альманах до перевидання викладач Бережанської (згодом — Тернопільської) гімназії Йосип Застирець. У фінансуванні допомогло жіноче культурне товариство імені княгині Ярославни в Тернополі. Примірник перевиданої «Русалки» з дарчим написом Йосипа Застирця зберігається у Львівській науковій бібліотеці імені В. Стефаника.

А в державному архіві Тернопільської області в ці дні розгорнуто експозицію, присвячену 100-річчю перевидання альманаху. Тут представлено матеріали про діячів гуртка «Руська трійця», історію видання «Русалки», публікації матеріалів Тернопільського повітового старости про дозвіл товариствам «Просвіта», «Рідна школа» на проведення у 1930 роках вечорів, присвячених пам'яті Шашкевича та появі «Русалки Дністрової». Цікавими є фрагменти статті місцевого дослідника Петра Медведика «Маркіян Шашкевич на Тернопільщині». До речі, в Тернополі в роки незалежності спробували відродити альманах «Русалка Дністрова». Через фінансову скруту виходить він нерегулярно.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Країна чудес без «Аліси»

...До IMAX — найкрутішого столичного кінотеатру, де крутять 3D-стрічки, — можна було навіть не потикатися. Ажіотаж. Інтернет обурено сповіщає: квитки на «Алісу в Країні Чудес» там розкупили за два тижні до прем'єри. Адміністрація вже й не береться за слухавку: вдосталь черг і прибутків. Станції метро й передовиці преси обліплені кучерями Джонні Деппа та Мії Васиковської (головна героїня). Утім, хто тут головний? Усюди ж бо — Джонні Депп.

До кролячої нірки масово тягнуться глядачі з райдужними окулярами на носі. Купувати диск у «піратів» нема сенсу: тривимірні фільми — для великих екранів.

...І вже не товстунців Труляля і Траляля несе в пазурах здоровенний птах, а вас, глядача. Ці колючки от-от штрикнуть в око. Причмелена гусениця видихає кальянний дим просто в обличчя. Чеширський котяра з маніякуватою усмішкою видряпує звання народного кумира — де там Коту в чоботях! Джонні Депп, попри надмір макіяжу, знову завойовує жіноцтво. Він і видається найпереконливішим з усіх живих акторів. Їм довелося зніматися перед зеленим екраном і промовляти до повітряної кульки, поки технологі малювали ззаду чудасію. Червона Королева (Хелена Бонем-Картер) не увиразнює міміку й запам'ятовується хіба що роздери-душу вереском «Голови ге-е-ть!».

Картинка від Тіма Бартона зриває з глядацького місця і всмоктує в нутро фільму. Ми вже ходимо в кіно заради самих спецефектів. У 3D гримують давні «Зоряні війни» та «Володаря кілець». Майбутньому віщують голограмне кіно. Хоча чому віщують? На останній церемонії нагородження премії Grammy Майкла Джексона «воскресили» саме голограмою. «Йому» підспівував хор живих зірок...

Ми отримуємо звідусіль імітацію — високоякісну, коштовну, котра «начісує» велетенські касові збори, бо незвична. Як от «Аватар», незважаючи на примітивний сюжет. Будь ласка, передайте ще поп-корну.

...За кілька годин «алісячі» враження вивітрюються. В обличчя мовби пшикнули різким дезодорантом — воно й минуло. Попри неймовірну графіку й запевнення, що «керролівським духом» там пахтить добряче, чогось було замало. Либонь, справжнього керролівського парадоксу.

Аніта ГРАБСЬКА.

Монографія про русинські громади

Монографія, присвячена актуальним питанням етнонаціональних відносин в Україні, вийшла друком за сприяння облдержадміністрації та обласної ради у чернівецькому видавництві «Прут».

Автор книжки «Русинство: минуле і сучасність» Ігор Буркут досліджує історію етноніма «русин» і його рух до самоназви «українець». Основна увага дослідника приділена особливостям боротьби різних етнонаціональних орієнтацій серед корінного східнослов'янського населення Галичини, Буковини і Закарпаття у XIX—XX століттях, а також становленню сучасного політичного русинства. На видання з обласного бюджету у рамках програми підтримки книговидання виділено 10 тисяч гривень.

У книжці чітко розмежовується плідна робота активістів русинських організацій Закарпаття зі збереження великих духовних скарбів автохтонного населення краю й діяльність заполітизованих структур, які ставлять вимогу незалежності «Республіки Підкарпатська Русь». Багато місця в монографії присвячено історії формування та сучасному становищу русинських громад в інших європейських державах. Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів і студентів — політологів, етнологів, істориків і філологів, а також на всіх, хто цікавиться етнополітикою.

Сергій СУЛИМА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 51 (4801)
ВІВТОРОК, 23 БЕРЕЗНЯ 2010

Києво-Могилянській академії та Львівському національному університетові передано базу даних відкритого електронного архіву СБУ.

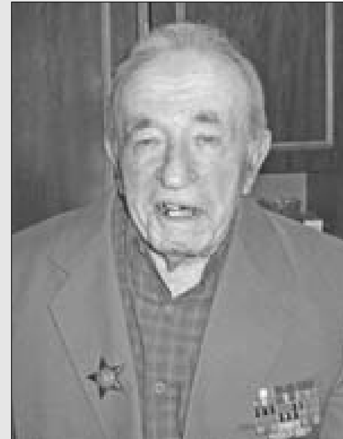
Сьогодні в столичному Національному музеї Великої Вітчизняної війни — презентація Міжнародної пересувної виставки "Імена замість номерів" (до Дня визволення в'язнів фашистських концтаборів).

КРИМ

Поклонімося мертвим і живим...

Пам'ять — одна з головних якостей воєнного покоління. Адже все, що вистраждано й пережито, забуттю не підлягає. Пам'ять, одягнена в солдатську шинель, для ветеранів війни ніколи не закінчується.

«Минуло 65 років, як закінчилася Велика Вітчизняна війна, але спогади про неї не дають мені спокою», — каже учасник війни з перших днів і до Перемоги **Ілля Якович Рапопорт (на знімку)**.

Народився він 7 листопада 1922 року в Білорусії. Війну зустрів у Сімферополі, вісімнадцятирічним. Одразу був призваний до Червоної Армії. Спочатку — знаменитє авіаучилище в Качі, під Севастополем. Потім доучувався в Червоному Куті Саратовської області, а закінчив в Омську. Звання лейтенанта отримав 1941 року. І на фронт. Потрапив під Тулу. Літав. У 1942-му був контужений, списаний з льотної роботи. Але залишився на фронті. Штабна робота. Найважчі хвилини пережив під час взяття Кенігсберга.

«Війна є війна, хто був убитий, кого покалічило. Мені пощастило, залишився живий. Пам'ятаю, як мене викликали із бліндажа до вищого штабу. Я тільки вийшов і почався артобстріл. Бліндаж накрило повністю. Загинули там мої бойові побратими, в тому числі й командир полку. А як він мріяв про післявоєнні будні, розповідав нам, що буде робити після війни. Вічна їм слава, моїм бойовим товаришам, — розповідає Ілля Рапопорт. — Воювати закінчив у Берліні заступником командира мотопіхотного полку. Пам'ятаю крики на вулицях Берліна: «Братики, братки! Що сталося? Перемога!? І автомати в черги в небо. Три або чотири дні ми відзначали нашу Перемогу».

Служив Рапопорт до 1953 року. Закінчив службу у званні майора в місті Гродно в Білорусії. «Дорожу орденом Червоної Зірки, який отримав у 1942-му, двома орденами Великої Вітчизняної війни II ступеня, нагородою за Кенігсберг і за Берлін. Взагалі на війні нагород малих і великих не буває. Вони всі завойовані кров'ю солдата», — підкреслює фронтовик.

Георгій ВЕРВЕС.

КІРОВОГРАДЩИНА

Книга до 65-річчя Перемоги — на позичені гроші

Кошти на книгу про історію воєнних подій на Кіровоградщині обласна державна адміністрація планує... позичати. Про це під час апаратної наради повідомив голова облдержадміністрації Володимир Мовчан. «Треба зараз десь позичати гроші на видання, бо коштів немає... Згодом ми їх повернемо через управління у справах преси та інформації», — сказав Володимир Мовчан. Загалом на книгу із розповідями видатних вояків, які брали участь в боях за область, потрібно 90 тисяч гривень.

Петро МЕЛЬНИК.

Переможець з... Перемоги

Тільки на 101-му році життя він довів, що є учасником бойових дій у Великій Вітчизняній війні, і став... майором української армії.

Він народився 1908 року в селі Слоут під Глуховом, у селянському обійсті Шакотьків — нащадків славної Глухівської сотні Ніжинського полку.

Минав час. Малий Микола Шакотько закінчив у рідному селі три класи церковно-приходської школи, навчився пасти гусей і корів. Криваві події, коли влада в 1917-1920 роках змінювалася в Слоуті та навколишніх селах мало не щомісяця, й досі в пам'яті Миколи Явтуховича, мов калейдоскоп, здебільшого у червоних і чорних тонах: смерть, кров, постріли, блискавки шабель у руках вершників... Нарешті сяк-так утихомирилося.

Зараз Микола Явтухович — на свої 102 роки — ще в добрій пам'яті і при світлому розумі — вважає, що йому пощастило. Вдалося уникнути і 1930-го, коли селян у колгоспи заганяли, і 1933-го, коли голодом косили села України. У той час служив у війську — молодого богатиря залюбки забрали до Червоної Армії. Служив у Баку. Прекрасно освоїв професію водія. Та й грамоті підучився, світу побачив. Демобілізувався, шоферував в МТС села Хлопкове (у 1946-му перейменоване на село Перемога). Тут зустрів уродженку хутора Калюжне Тетяну, молодшу на 11 років. Закохалися, побралися. Та натішитися життям і коханням молодій сім'ї не судилося — 1941-й, війна й Микола Явтухович на фронті з перших її днів.

Спершу воював у Білорусії, обороняв Мінськ. Підвозив вантажівкою снаряди артилеристам під обстрілом німецьких винищувачів. Добув німецького автомата з кількома ріжками патронів, бо нерідко доводилося вступати в бій і як піхотинцю. Їхні частини ворог сильно пошарпав, вантажівок не лишилося зовсім. Водіїв, яких не вбило, зібрали під Липецьком і під командуванням легко пораненого офіцера відправили в місто Фрунзе — одержати нові автомобілі і негайно повернутися, своїм ходом, назад, у Білорусію.

Життя і СМЕРШ

По дорозі в Середню Азію їхній поїзд кілька разів бомбардувала німецька авіація. Похоювавши вбитих, підрихтовували паровоз і прямували далі. Смерть обійшла Миколу Шакотька, і він добрався до Фрунзе. Вантажівки отримали, та про повернення у Білорусію не було й мови — вона вже окупована. Шакотько з іншими бійцями-водіями влився в інший підрозділ, який послали на захист Москви. Знов знайомий Миколі Явтуховичу шлях — під бомбардуванням везти снаряди. У районі Подольська їхній полк зазнав нищівного удару. Хто лишився живий, опинилися в тилу ворога. Підполковник зібрав уцілілих — чверть особового складу — і наказав окремими групами відходити в тил: пробиратися до передової нема сенсу, навіть не можна визначити, де вона. Тож йшлося вже про збереження решти бійців...

Микола Явтухович й досі здригається, згадуючи кількамісячне блукання лісами, короткі сутички з фашистами, кількахвилинні відвідини зайнятих німцями сіл, де оточенців могли підгодувати й дати теплу одіж, а могли й видати окупантам. Всього бувало. Частина бійців — уродженців України — вирішила пробиватися в рідні краї. Важка то була дорога. Втрата бойових друзів на шляху додому, безперестанні сутички з німцями та поліцаями, недоїдання та недосипання.. І ось воно — перше село українськoї землі. До неї дійшло лише двоє. Рядовий Шакотько упав на землю, цілуючи її, не розумів, чому вона така солона. Лише потім збагнув — обдер вуста об грудня, на них запеклася кров...

Пробрався до Хлопкового — це вже легше було, бо знайомі місця і люди свої. Після визволення села від німців Микола Явтухович з'явився на призовний пункт військкомату. І... потрапив «в обійми» до СМЕРШу. Його відправили до Сум, де скрупульозно перевіряли кожен крок, починаючи від 22 червня 41-го. Солдат написав гори пояснювальних записок, витримав сотні допитів. Смершівці дали запити по всіх військових частинах, де він до цього воював. На щастя Шакотька, належні документи збереглися, знайшлися й живі свідки, виходило, що Шакотько сумлінно і стійко виконував військовий обов'язок, у всіх випадках керувався наказами командирів. Отож з нього зняли всі підозри. Просився знову на фронт — сказали, що водії вкрай тепер потрібні і на звільненій території. Так Микола Явтухович став бійцем Глухівської воєнізованої протипожежної частини.

Битва з бюрократами

Після війни, аж до пенсії, працював водієм райспоживспілки. Ростили з дружиною доньок — Тамару, Наталю, Валю, а потім і онуків, поралися по господарству. Микола Явтухович тримав чудову пасіку. У 1965 році в СРСР офіційно встановили свято Перемоги, колишні фронтовики отримали певні пільги. З 1965-го Микола Явтухович Шакотько їздить по військкоматах. Там кажуть: немає підтверджувальних документів вашого перебування на фронті. Шакотько починає писати до різних інстанцій і відомств, аж до Подольська, де був (і нині є) архів Збройних Сил СРСР. Отримував відписки: нема в списках, не знайшли... «Особливо злили мене ті відписки з Подольська, — розповідає колишній фронтовик, — вовував у них же під носом, і така ото мені вдячність...».

Фото Володимира КОВАЛЕНКА.

Бій за встановлення справедливості тривав понад сорок років. Уже в незалежній Україні на допомогу батькові прийшли діти та онуки. «Нам істотно допомогла районна ветеранська організація на чолі з Миколою Кубаном, — каже дочка ветерана Наталія Миколаївна. — Нарешті торік надійшли з Москви документи з підтвердженням: наш батько, дід, прадід справді брав участь у бойових діях під час Великої Вітчизняної війни. То була наша родинна перемога, яку розділили й активісти ветеранської організації».

Схоже, влада — і місцева, і київська — була і шокована, присоромлена повною перемогою 101-річного ветерана, колишнього рядового Другої світової. Його швиденько нагородили орденом «За мужність» III ступеня, медаллю «Захиснику Вітчизни» й присвоїли звання... майора (!) української армії.

— Фашиста виявилося перемогти легше, ніж бюрократів, — розповідає Микола Явтухович. — Міркуйте самі: аби розгромити гітлерівську армію, нам знадобилося чотири роки, мені, аби вирвати в чиновників потрібний документ, — 44. Жаль, що до цього дня п'ять років не дожила моя дружина Тетяна Максимівна, хай царствує...

Його правиця лягає на орден «За мужність». Відзнаку, яка підкреслює основну рису козацького нащадка, рису переможця, для якого в житті понад усе важать правда і справедливість...

Григорій ХВОСТЕНКО,
Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

І вони стали поряд з нами

Майже сорок років тому до Маріуполя (тоді Жданов) на відкриття пам'ятника-літака приїжджали покришкінці. Нам, піонерам, що стояли в почесній варті, запам'яталися сивочолі ветерани. Здавалося, що такими — сивими — вони були завжди. І лише з роками усвідомилось, що прославленому асу Олександру Покришкіну в грудні сорок першого, коли він одержав першу бойову нагороду — орден Леніна, виповнилося лише двадцять вісім, а дві Зірки Героя Радянського Союзу він мав у тридцять літ.

І ось гортаю недавно віддруковану книгу «Атакує Покришкін» — історика за фахом, краєзнавця, відомого далеко за межами Чернігівського району — Миколи Єременка. Книга базується не тільки на друкованих джерелах, а й містить спогади Катерини Сьомик, Єлизавети Копоть (Олійник), Олександра Сінчі та інших живих свідків перебування легендарного льотчика-винищувача на нашій землі.

Нещодавно до Чернігівки з Москви надійшов лист, який написали син легендарного льотчика Олександр Олександрович Покришкін та його дружина. Вони вдячні Миколі Єременку за пам'ять, за те, що в Україні не забувають про наших спільних героїв.

Про Покришкіна написано багато. Але інформація здебільшого переходить від автора до автора. Тим цінніше, що Микола Єременко знайшов нові факти з життя героя. Про деякі з них не знали навіть у його родині. Приміром, подробиці одруження Олександра Івановича і Марії Кузьмівни, умови їхнього побуту в Чернігівці. В книзі вперше опубліковано три фото, яких немає в сімейному архіві.

Саме цим епізодам з життя Олександра Покришкіна приділяється найбільше уваги, хоча книга містить цікаві факти й з повоєнного періоду. Тут багато фотознімків. Сигнальний тираж поки що — 300 примірників, але завдяки підтримці небайдужих людей, керівників сільгосппідприємств, фермерів, накладу буде збільшено і основну його частину безоплатно передадуть навчальним закладам та бібліотекам.

Віриться, що книга матиме багато вдячних читачів. Підтвердження тому — реакція старшокласників Чернігівської загальноосвітньої школи «Надія». Вони з радістю отримали з рук автора підписані для кожного з них книги і довго гортали сторінки, цікавилися подробицями. Можливо, це підштовхне хлопців і дівчат до роздумів про подвиг своїх дідів у роки останньої світової війни. І кому, як не шкільній молоді, дбати про пам'ятники та військові поховання наших визволителів!

Фото з архіву.

Такими запам'ятали Олександра і Марію Покришкіних жителі Чернігівки.

Для читача тут є немало цікавого. Скажімо, як Олександр Покришкін та його побратими переганяли з Москви, Кавказу та Ірану до Чернігівки американські винищувачі «аерокобри» і випробували їх. Уважалося, що ці літаки поступалися німецьким, англійським та радянським винищувачам, бо випускалися для супроводу дальніх бомбардувальників і були важкими. Та Олександр Покришкін і його соколи довели, що це не так. У липні 1944 року «Известия» повідомляли, що американські газети «Нью-Йорк геральд трибюн» і «Нью-Йорк-таймс» назвали його «кращим льотчиком Другої світової».

А ще книга нагадує, що майже тридцять майбутніх Героїв Радянського Союзу, вихованців Покришкіна, одночасно перебували у нас у Чернігівці з осені 1943-го по весну 1944 року. І лише недавно, завдяки старанням директора районного музею Антоніни Харченко, історика-краєзнавця Миколи Єременка та їхніх однодумців, встановлено пам'ятний знак і меморіальну дошку на честь льотчиків-героїв. Тепер же дотримано слова, даного під час відкриття цієї пам`ятної дошки — видано книгу. А про вулицю Покришкіна у Чернігівці залишається поки що мріяти...

Вікторія МАРЧЕНКО.

Запорізька область.

На війні нагород малих і великих не буває. Вони всі завойовані кров'ю солдата

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 25.02.2010 року у справі № 2/203/09 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Исидан» (54001, м. Миколаїв, вул. Спаська, 1, код ЄДРЮОФОП 34949218) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Бутяк В. М. (54029, м. Миколаїв, вул. 8-го Березня, 51, к. 103, ліц. АВ № 466538 від 20.05.2009 року, тел. м. 096 803 1994).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, б. 157) від 11.03.2010 р. по справі про банкрутство № 42/19Б Відкрите акціонерне товариство «ЕОМінформ» (86607, Донецька область, м. Торез, вул. Механічна, б. 14, код ЄДРПОУ 05703158, р/р 260053016025 в філії Торезьке відділення №3225 ВАТ «Державний ощадний банк України» м. Торез, МФО 394330) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатор призначений арбітражний керуючий Несвіт Людмила Пилипівна (ліцензія АВ № 158237, 83056, м. Донецьк, вул. М. Маметової, 8/2).

УКРСИББАНК
BNP PARIBAS GROUP

АТ "УкрСиббанк"
оголошує
про проведення конкурсу
щодо вибору
потенційних партнерів
по виготовленню, доставці та монтажу меблів (стійок).
Інформація про компанії
приймається до
06 квітня 2010 року включно
За довідками звертатися за телефоном (044) 537-49-06
www.ukrsibbank.com

Постановою Господарського суду АР Крим (вул. Рози Люксембург/Річкова, буд. 29/11, м. Сімферополь, 95003), справа № 2-31/2668-2009 від 04 березня 2010 року, Комунальне підприємство «Аква» (96200, АР Крим, смт. Роздольне, вул. Калініна, б.1 4, ЗКПО 32989112) визнано банкрутом і у відношенні нього відкрита процедура ліквідації.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Майстренко Павло Володимирович (ліцензія АБ 216996 від 27.04.2005 р.), 95053, м. Сімферополь, вул. Лебедєва, буд.1 5.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 28.01.2010 року по справі № 31/187 визнано банкрутом фізичну особу - підприємця Свірідова Сергія Євгеновича (82400, м. Стрий Львівської області, вул. Підкови, 34; ід. код 2888115058).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Опришка О. З. (м. Львів, вул. С. Бандери, 5а/7).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

06.04.2010 року о 10 годині Українська Універсальна товарна Біржа проводить аукціон з продажу активів платника податків, які перебувають в податковій заставі.

ДПІ в м. Свердловську ДП «Свердловантрацит» (код 32355669)

Лот № 1 Будівля кафе «Весна» площею 498 кв. м. (інвентарний № 196) розташоване за адресою: Луганська обл., м. Червонопартизанськ, вул. Гагаріна, 64.

Початкова (стартова) ціна — 402758,40 грн. у т. р. ПДВ.

Документація на право власності відсутня.

Порядок розрахунків — повна оплата активів покупцем протягом трьох банківських днів після укладення договору купівлі-продажу.

У випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (переможцю аукціону) не повертається.

Усі витрати по оформленню прав власності несе покупець.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від стартової ціни вноситься на р/р 2600700004058 в АКБ «ПравексБанк», МФО 321983, код ЗКПО 16470831 Українська Універсальна товарна біржа, м. Київ, пр-т Академіка Глушкова, 1, пав. № 6.

17,00 грн. — реєстраційний внесок за участь в аукціоні вноситься на р/р 26000168371 в АТ «Райффайзен банк Аваль» м. Київ, МФО 380805, код ЗКПО 30516050, ТОВ «ЛОТ», м. Луганськ, кв. Олексієва, 13.

Прийняття заявок на участь в аукціоні приймається за одну добу до назначеної дати аукціону за адресою: м. Луганськ, кв. Олексієва, 13.

Довідки за телефонами: (0642) 34-43-23, (044) 596-96-24.

Ліквідатор Товариства з обмеженою відповідальністю «Пульсар-К» Жулавський Сергій Аркадійович повідомляє усіх кредиторів ТОВ «Пульсар-К», про те, що 25.02.2010 р. господарським судом Сумської області (40011, м. Суми, пр. ім. Т. Г. Шевченка, 18/1) винесено постанову по справі № 6/11-10 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Пульсар-К» (40030, м. Суми, вул. Пролетарська, буд. 35, ід. код 33218867, п/р 26003008557001 в Ф ВАТ КБ «Надра» Сумське РУ «Слобожанське», МФО 337535) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Жулавського Сергія Аркадійовича (Україна, 40003, м. Суми, а/с № 734, ліцензія серії АВ № 397156 від 19.05.2008 р.). Кредитори мають право у місячний строк з дня опублікування даного повідомлення направити на адресу ліквідатора заяви з вимогами до банкрута.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до п. 2 ст. 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України № 1625-IV від 18.03.2004 року Донецький апеляційний адміністративний суд повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання **Гімона Миколи Михайловича** безстроково суддею Донецького апеляційного адміністративного суду.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 24.02.10 р. у справі № Б26/6-10 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОММЕТЕКС-КР» (ЄДРПОУ 33178856; юридична адреса: 50031, м. Кривий Ріг, вул. Женевська, буд. 17Б; п/р № 26002302044; у Лівобережному відділенні № 8420 ВАТ «Державний Ощадний банк України», код 04841386, МФО 306340), відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Глядченка Володимира Миколайовича (49000, вул. Свердлова, буд. 68, кв. 4, м. Дніпропетровськ, ідентифікаційний номер 2794807476).

Повідомлення про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: **ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789**
1.1. Поштова адреса **84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.**
1.2. Контактні телефони **(06264) 3-97-07 факс 3-98-01, 3-14-06.**
2. Інформація про предмет закупівлі: **"Роботи з заміни повітряпідігрівача 1-ї ступені котлоагрегатів БКЗ - 160 - 100 ПТ ст. № 7, ст. № 9".**
3. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України" 09.02.2010 р. № 22 (4772).
4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою **о 15.00 - 18.03.2010 р.**
5. Вартість Договору поставки (з урахуванням ПДВ) 793 071,60 грн.
6. Інформація про переможця: **ДП "Дніпрпетровське монтажне управління" ВАТ "Південтеплоенергомонтаж" , код ЄДРПОУ 00121092**
6.1. Юридичний адрес: 49101, м. Дніпропетровськ, вул.. Херсонська, буд. 5
6.2. Поштова адреса: 49101, м. Дніпропетровськ, вул.. Херсонська, буд. 5
6.3. Телефон / факс: (056) 745-10-53

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 16 лютого 2010 р. у справі № 4/92-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Мирославського сільського споживчого товариства (13343, Житомирська обл., Бердичівський район, с. Скраглівка, вул. Миру, 42, код ЄДРПОУ 30389015, р/р 26001055600305 в ЗАТ КБ Приватбанк, МФО 311409).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петричука Б. Б. (Житомирська обл., м. Бердичів, вул. Свердлова, 57, кв. 63, ліцензія АВ № 397262 від 12.09.2008 р., тел. (04143) 4-03-78).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

На виконання п.6 ч.2 ст.93 Закону України "Про банки і банківську діяльність" повідомляю, що кредитори Акціонерного комерційного банку "Східно-Європейський банк" можуть ознайомитися з переліком вимог щоденно у робочі дні з 9.00 до 17.00 в приміщенні АКБ "СЄБ" за адресою: бульв. Дружби Народів, 17/5. Перелік вимог кредиторів буде поданий до Національного банку України до 25.03.2010 р.

Ліквідатор банку
Чередніченко М.В.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 22.02.2010 по справі № Б-50/224-09 ФОП Мушинську О. В. (код 2820318721, 61001, м. Харків, пр. Гагаріна, 1-а, кв. 242) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шершень Ю. С., ліц. АВ № 307248 від 13.02.07, 61002, м. Харків, вул. Петровського, 6/8, к. 15.

Претензії кредиторів приймаються протягом 1 місяця з дня публікації.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 22.02.2010 по справі №Б-50/212-09 ФОП Катречко Р. Є. (код 3016024017, 61022, м. Харків, пр. Правди, 5, кв. 17-а) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шершень Ю. С., ліц. АВ № 307248 від 13.02.07, 61002, м. Харків, вул. Петровського, 6/8, к. 15.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

До відома контрагентів та усіх зацікавлених осіб!

Страхова компанія «АСКО-Медсервіс» (ідентифікаційний код 13550765) повідомляє про зміну свого найменування та місцезнаходження:

Попереднє найменування: Акціонерне товариство закритого типу «Акціонерна страхова компанія «АСКО-Медсервіс»; нове найменування: Приватне акціонерне товариство «Страхова компанія «АСКО-Медсервіс»; попереднє місцезнаходження: 01133, м. Київ, вул. Щорса, 29; нове місцезнаходження: 03150, м. Київ, вул. Горького, 122; місце та дата внесення запису про зміну найменування та місцезнаходження: Печерська районна у місті Києві державна адміністрація, 15.03.2010 р.

ІНФОРМАЦІЯ
про продаж на аукціоні вбудованих нежилих приміщень площею 83,0 м², розташованих у підвальній частині адміністративної будівлі за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 125.

Балансоутримувач: ВАТ «Дондіпрошахт»

ЛОТ № 1: Вбудовані нежилі приміщення S-83,0 м², рік будівництва будівлі - 1952.

Ціна продажу Лота № 1 без урахування ПДВ - 331 500,0 грн., ПДВ 66 300,0 грн.

Ціна продажу Лота № 1 з урахування ПДВ - 397 800,0 грн.

Оплата за реєстрацію заявки (17,0 грн.) та залогова сума у розмірі 10 % від стартової ціни з урахуванням ПДВ (39 780,0 грн.) вносяться на п/р ДФ ТБ «ИННЭКС» № 26002135658 у ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Київ, МФО 380805, код ЗКПО 34899178.

Умови продажу: спосіб розрахунку за придбаний об'єкт - грошові кошти юридичних і фізичних осіб. Кінцевий термін прийняття заявок на участь в аукціоні - три дні до початку торгів. Ознайомитися з об'єктом можна з 8-00 до 17-00 щоденно за місцем розташування Лота.

Аукціон відбудеться через 30 днів після публікації цієї інформації у пресі об 11-00 за адресою: 87023, м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5, оф. 604, тел.: (062) 95-45-96, 385-86-04.

Ухвалою Господарського суду Львівської області (79014, місто Львів, вулиця Личаківська, 128) від «27» лютого 2010 року порушено провадження у справі № 21/11 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія «Лізинговий дім» (код ЄДРПОУ 31730064, розрахунковий рахунок 260064799 У ЗАТ АКБ «Львів», МФО 325268), місцезнаходження: 79057, Україна, місто Львів, вулиця Євгена Коновальця, 103/605, та відкрито процедуру санації боржника.

Керуючим санацією призначено керівника боржника - Ситюка Олега Івановича. Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Ковалко Г. І. (ліцензія АБ № 176053 від 07 червня 2005 року), яка проживає за адресою: Львівська область, місто Червоноград, вулиця Клюсівська, 18/29.

Претензії кредиторів прийматимуться протягом тридцяти днів, рахуючи від дня публікації цього оголошення.

---

15 березня 2010 року прийнято рішення власника (засновника) про ліквідацію Приватного підприємства «Центрстильінвест» (79039, м. Львів, вул. Шевченка, 75б/6, ЄДРПОУ 36174977).

Претензії кредиторів по Приватному підприємству «Центрстильінвест» приймаються протягом двох місяців з дня виходу оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, б. 44-Б) від 02.03.2010 року по справі № 44/108-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «КФ»САПФІР», ідентифікаційний код: 34298959, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «АЛМАЗ-К».

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Представництво «Ей.Сі.ЕАКРАФТ СЕЙЛЗ енд КОНСАЛТІНГ ГмБХ», код ЄДРПОУ 26609313 оголошує про припинення діяльності в зв'язку з ліквідацією. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення. Адреса представництва: 04070, м. Київ, вул. П. Сагайдачного, 25Б, телефон: 498 5220.

---

1. Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) Постановою від 16.03.2010 року по справі № 8/10 Приватне підприємство «Кобза» (79000, м. Львів, проспект Свободи, 37/3; код ЄДРПОУ № 32602062) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

2. Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) Постановою від 16.03.2010 року по справі № 8/9 Приватне підприємство «Західпромінвестбуд» (79000, м. Львів, проспект Свободи, 37/3; код ЄДРПОУ № 32801104) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Печатку, штампи, установчі документи, статут, свідоцтво про реєстрацію, свідоцтво платника ПДВ ПП «Кобза» та ПП «Західпромінвестбуд» вважати недійсними.

Претензії кредиторів по вище, вказаних підприємствах приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення.

Ліквідатором вище вказаних підприємств призначено Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ № 271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71б, кв. 3).

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 02.03.2010 року по справі № 44/96-б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ФКМ-ІНВЕСТ» (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, буд. 18, Код ЄДРПОУ 35691768) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОСТСНАБ» (02222, м. Київ, пр-т Маяковського, 32-Д, к. 10, Код ЄДРПОУ 33493314).

Печатку, штамп та установчі документи банкрута ТОВ «ФКМ-ІНВЕСТ» вважати недійсними.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 09.03.2010 року по справі № 44/97-б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ІНТЕРТРЕЙДЕНЕРГО» (01042, м. Київ, вул. Чигоріна, 55, Код ЄДРПОУ 30855430) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОСТСНАБ» (02222, м. Київ, пр-т Маяковського, 32-Д, к. 10, Код ЄДРПОУ 33493314).

Печатку, штамп та установчі документи банкрута ТОВ «ІНТЕРТРЕЙДЕНЕРГО» вважати недійсними.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) Постановою від 26.08.2009 року по справі № Б11/112-09 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Фарм Альянс» (07444, Київська обл., Броварський р-н, с. Світильня, вул. Корольова, буд. 4, Код ЄДРПОУ: 32113562) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОСТСНАБ» (02222, м. Київ, пр-т Маяковського, 32-Д, к. 10, Код ЄДРПОУ 33493314).

Печатку, штамп та установчі документи банкрута ТОВ «Фарм Альянс» вважати недійсними.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Запорізької області (69000, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 24.11.2009 року порушено провадження у справі № 16/267/09 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Катюша» (71100, Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Мелітопольське шосе, 68-а, код ЄДРПОУ 22126015, р/р 26002301160443 в ПІБ м. Бердянськ, МФО 313117).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Іваннікова Володимира Анатолійовича (71154, Запорізька область, Бердянський район, с. Луначарське, вул. Гагаріна, 85, ліцензія Мінекономіки серії АБ № 176232 від 26.09.2005 р.).

Оголошення подано з метою виявлення всіх кредиторів та осіб, бажаючих взяти участь у санації боржника.

Ухвалою господарського суду Кіровоградської області від 08.02.2010 року порушено провадження у справі № 10/200 про банкрутство щодо Дочірнього підприємства «Керамзит» (ЄДРПОУ 23685420, адреса: м. Кіровоград, Маловисківське шосе, 7 км). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Заболотного Геннадія Вадимовича, ліцензія серії АБ № 176194 від 07.09.2005 року, адреса місця проживання: м. Кіровоград, вул. Врубеля, буд. 5.

Ліквідаційну процедуру стосовно відсутнього боржника — ДП «Керамзит», за ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», а також повноваження ліквідатора Заболотного Г. В. припинено.

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

СПОРТ

№ 51 (4801) ВІВТОРОК, 23 БЕРЕЗНЯ 2010

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів. Вітер північно-західний з переходом на південно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі від 2 градусів морозу до 3° тепла, на північному сході 0—5° морозу. Удень 3–8 градусів тепла, у західних і південних областях до 13° тепла, у Закарпатті й Криму вночі 0—5° тепла, удень 10—15 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 БЕРЕЗНЯ

1910. Народився видатний японський кінорежисер Акіро Куросава («Расьомон», «Сім самураїв»). **1918.** Наказ Ради Міністрів УНР про українізацію. **1921.** Місто Олександрівськ перейменовано на Запоріжжя. **1944.** Закладено Центральний ботанічний сад АН УРСР. **1950.** Набула чинності конвенція Всесвітньої метеорологічної організації. Тепер ця дата — Всесвітній метеорологічний день. **1994.** У Брюсселі підписано угоду про партнерське співробітництво між Україною та Європейським Союзом.

Турнірна хроніка

Стрільба з лука. Пореч (Хорватія). Чемпіонат Європи в приміщеннях. Командна першість Класичний (олімпійський) лук. **Жінки. 1. Україна (Вікторія Коваль, Ніна Мільченко, Тетяна Дорохова).** 2. Італія. 3. Грузія. **Чоловіки.** 1. Італія **2. Україна (Віктор Рубан, Маркіян Івашко, Валентин Хавтура).** 3. Франція. **Юніорки. 1. Україна (Світлана Гольянова, Лідія Січенікова, Марія Куриляк).** 2. Росія. 3. Польща. Блочний лук. 1. Росія. **2. Україна** 3. Італія. **Юніори.** Особиста першість. Класичний (олімпійський) лук. 1. Сермет Чінар (Туреччина). 2. Болот Цибжитов (Росія). **3. Євген Марченко (Україна).**

Біатлон. Голменколлен (Норвегія). Етап Кубку світу. Жінки. Мас-старт 12,5 км. 1. Сімона Гаусвальд (Німеччина) — 37:00.7 (1+1+0+0); **2. Віта Семеренко (Україна) — +14.7 (0+0+0+0);** 3. Магдалена Нойнер (Німеччина) — +22.2 (0+1+1+1)... **5. Валентина Семеренко (Україна) — + 31.7 (0+0+0+0).**

Художня гімнастика. Київ. Міжнародний турнір Кубок Дерюгіної. **Багатоборство.** 1. Дарія Дмитрієва (Росія) — 109.402 бали; **2. Аліна Максименко (Україна) — 109, 025; 3. Ганна Різатдінова (Україна) —108, 7.** Фінали в окремих видах. **Вправи зі стрічкою. 1. Максименко — 27,8;** 2. Дмитрієва — 26,650; 3. Олександра Наркевич (Білорусь) — 26, 5. **Вправи зі скакалкою. 1. Максименко — 27, 8; 2. Різатдінова (Україна) — 27,1;** 3. Дмитрієва — 26,575. **Вправи з м'ячем.** 1. Дмитрієва — 27,425; **2. Максименко — 27,3;** 3. Наркевич — 26,150. **Вправи з обручем.** 1. Дмитрієва — 27,952; 2. Наркевич — 26,950; 3. Неті Ривкін (Ізраїль) — 26,6.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Одеса» — «Пульсар» (Рівне). 104:71 (27:16, 29:21, 25:12, 23:22). «ДніпроАзот» (Дніпродзержинськ) — «Політехніка-Галичина» (Львів). 73:76 (19:9, 14:30, 16:17, 24:20). «Азовмаш» (Маріуполь) — «Феро-ЗНТУ» (Запоріжжя). 81:69 (25:15, 15:18, 23:21, 18:15). «Будівельник» (Київ) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 97:84 (27:25, 23:18, 26:29, 21:12). «Хімік» (Южний) — «Київ». 60:81 (18:20, 17:23, 10:23, 15:15). «Грифони» (Сімферополь) — «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг). 61:96 (14:17, 16:28, 18:24, 13:27).

«Будівельник», «Кривбасбаскет» — по 19 перемог, «Феро-ЗНТУ» — 16, «Одеса», «Київ» — по 14, «Азовмаш» — 13, «Дніпро» — 11, «Галичина», «Говерла», «Миколаїв» — по 9, «Хімік» — 8, «Пульсар» — 4, «ДніпроАзот» — 3, «Грифони» — 0.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 18-й тур. «Зірка» (Кіровоград) — «Севастополь». 0:0. «Геліос» (Харків) — «Десна» (Чернігів). 0:0. «Фенікс» (Калініно) — «Прикарпаття». 2:1. «Кримтеплиця» (Молодіжне) — «Енергетик» (Бурштин). 2:1. «Волинь» (Луцьк) — «Дністер» (Овідіополь). 3:0. «Харків» — «Динамо-2» (Київ). 0:1. «Нафтовик» (Охтирка) — «Олександрія». 0:1. «Сталь» (Алчевськ) — «Арсенал» (Біла Церква). 1:1. «Львів» — «Нива» (Тернопіль). 3:0.

«Севастополь» — 39 очок, «Львів», «Геліос» — по 34, «Сталь» — 32, «Олександрія», «Волинь» — по 31, «Арсенал» — 29, «Десна» — 28, «Динамо-2» — 27, «Кримтеплиця» — 26, «Фенікс» — 22, «Зірка» — 21, «Нафтовик», «Дністер» — по 20, «Енергетик» — 19, «Прикарпаття» — 9, «Нива» — 8, «Харків» — 2.

«Снаряд» розірвався за секунди до гонгу

Бокс. Дюссельдорф (Німеччина). Чемпіон світу за версіями IBF, IBO, WBO Володимир Кличко (54-3-0, 48 KO) відстояв титул у захопливому поєдинку на рингу, встановленому на полі заповненої вщерть футбольної «Еспріт-Арени» (вміщує 55 тисяч глядачів, за боєм спостерігали 51 500), з американцем Едді Чемберсом (35-2-0, 18 KO). Українець нокаутував суперника лівим боковим ударом у 12-му раунді за 12 секунд до завершення бою. Після падіння на ринг американець не міг прийти до тями понад хвилину.

Протягом усього бою Кличко перемагав суперника за очками. У другому раунді Чемберс пропустив важку двійку прямих ударів і ледь не опинився у нокдауні. Після дев'ятого раунду у Чемберса розірвалася права рукавиця, команда суперника Кличка була змушена її замінити. Чемберс, який до кінця раунду мав утомлений вигляд, отримав незапланований, але такий потрібний для нього час на відпочинок. Та й це не допомогло Чемберсу в завершальних, «чемпіонських» раундах. Кличко, не збавляючи темпу, провів серію результативних атак і, зрештою, нокаутував «швидкого Едді» — претендента зі США.

— Радий, що сьогодні зібрався повний стадіон, — сказав після бою Володимир. — Мій суперник дуже швидкий і обережний, і з ним було доволі нелегко. Хотілося зробити все правильно й не пропустити від Чемберса удар, тому я намагався діяти якомога акуратніше.

Після шостого раунду американець перестав боксувати, роблячи ставку на захист. Повторюся, було нелегко, і я радий, що вдалося виграти нокаутом. До речі, я ще ніколи не бився з таким легким суперником, але він був супершвидкий, що створювало певні труднощі. Думаю, моїм наступним суперником стане Алєксандр Повєткін. Сподіваюся, він погодиться на нашу пропозицію, але мені здається, команда Повєткіна не дуже хоче цього бою...

На знімку: першим переможця привітав старший брат Віталій.

Фото з сайту Boxnews. com. ua.

Наші серед найкращих

У Ванкувері (Канада) фінішували X Параолімпійські ігри. В останні дні змагань українські спортсмени здобували нагороди. **«Золото» на рахунку лижниці Олександри Кононової (спринт, 1 км (спортсменки з фізичними особливостями).** Срібні відзнаки виборола в естафетах у лижних перегонах: **Олена Юрковська, Юлія Батенкова, Олександра Кононова; Юрій Костюк, Григорій Вовчинський, Віталій Лук'яненко.** А **Олена Юрковська** фінішувала другою на дистанції кілометрового спринту. **Зазначимо, що це вже 15-та (!) параолімпійська медаль у спортивній кар'єрі Героя України Олени Юрковської.**

У підсумку за кількістю медалей Україна поділила третє-четверте місця. А за золотими нагородами — п'яте. Щиро вітаємо наших посланців з успішним виступом!

Представники 21 країни виборили у Ванкувері медалі. Ось лідери цього заліку: Росія — 38 медалей (12 золотих, 16 срібних, 10 бронзових), **Німеччина** — 24 (13, 5, 6), **Канада** — 19 (10, 5, 6), **Україна** — 19 (5, 8, 6), **США** — 13 (4, 5, 4), **Словаччина** — 11 (6, 2, 3), **Австрія** — 11 (3, 4, 4), **Японія** — 11 (3, 3, 5), **Білорусь** — 9 (2, 0, 7), **Італія** — 7 (1, 3, 3), **Франція** — 6 (1, 4, 1), **Норвегія** — 6 (1, 3, 2)...

Сергій Ребров — обличчя «Шкіряного м'яча»

У конференц-залі Будинку футболу відбулася прес-конференція представників ФФУ, Асоціації аматорського футболу України (ААФУ), Всеукраїнського клубу «Шкіряний м'яч» та компанії «Кока-Кола». Захід був присвячений підписанню довгострокової угоди про підтримку світовим брендом головного дитячого турніру України з футболу, яким є «Шкіряний м'яч».

Народний депутат України кількох попередніх скликань, президент ААФУ Федір Іванович Шпиг, який стояв біля витоків відродження популярного дитячого турніру, пригадав, що 13 років тому у змаганнях на призи «Шкіряного м'яча» брали участь лише 100 команд, в наступному сезоні — 13 тисяч, а торік — понад 50 тисяч. «Я переконаний, що завдяки компанії «Кока-Кола», яка має багатющий досвід спонсорування величезної кількості турнірів і була одним з перших партнерів ФІФА та УЄФА, ми зможемо підняти турнір на значно вищий рівень. Наша співпраця матиме обопільну вигоду».

На прес-конференції оголосили, що українська зірка футболу, у минулому форвард збірної України і київського «Динамо», вихованець клубу «Шкіряний м'яч» Сергій Ребров погодився на пропозицію організаторів змагання стати його офіційним обличчям.

Наслідки голевої «посухи»

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 21-й тур.

«Арсенал» — «Закарпаття». 0:0. 1 500 глядачів. **Рефері** — Годулян (Одеса).

«Ворскла» — «Таврія». 0:1. 1 500 глядачів. **Рефері** — Даньковський (Київ). **Гол:** Фещук, 67.

«Металург» Д — «Динамо». 1:1. 4 200 глядачів. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Голи:** Мхітарян, 81 — Мілевський, 12.

«Оболонь» — «Карпати». 1:3. 4 500 глядачів. **Рефері** — Зубарев (Слов'янськ). **Голи:** Яворський, 23 — Зеньов, 11, Ощипко, 71 (п), Кожанов, 78.

«Іллічівець» — «Кривбас». 0:3. 5 500 глядачів. **Рефері** — Деревинський (Київ). **Голи:** Варнаков, 36, 45, Льопа, 75.

«Дніпро» — «Чорноморець». 3:1. 12 770 глядачів. **Рефері** — Можаровський (Львів). **Голи:** Русол, 3, Назаренко, 64, Селезньов, 75 — Назаренко, 74 (автогол).

«Зоря» — «Шахтар». 0:2. 22 189 глядачів. **Рефері** — Вакс (Сімферополь). **Голи:** Вілліан, 25, Срна, 57.

«Металіст» — «Металург» Зп. 4:0. 23 685 глядачів. **Рефері** — Бойко (Київська область). **Голи:** Валяєв, 23, Девич, 59, Едмар, 60, Олійник, 79.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**16**	**4**	**1**	**46—15**	**52**
2. «Динамо»	**15**	**5**	**0**	**42—11**	**50**
3. «Металіст»	**13**	**2**	**5**	**29—14**	**41**
4. «Дніпро»	10	6	4	33—18	36
5. «Карпати»	9	7	4	35—26	34
6. «Таврія»	9	6	5	25—27	33
7. «Металург» Д	9	4	7	29—22	31
8. «Оболонь»	8	1	11	21—33	25
9. «Арсенал»	5	9	6	26—26	24
10. «Металург» Зп	6	5	10	24—36	23
11. «Ворскла»	4	8	8	18—19	20
12. «Іллічівець»	5	5	10	22—35	20
13. «Чорноморець»	5	3	12	15—28	18
14. «Зоря»	4	4	14	14—32	16
15. «Закарпаття»	**4**	**2**	**12**	**15—34**	**14**
16. «Кривбас»	**3**	**1**	**16**	**19—37**	**10**

Не знаю, як у кого, а в мене склалося враження, що динамівці наче «сплавляють» свого тренера. Схоже, що Валерій Газзаєв і сам не може розібратися до кінця, чому його команда, маючи в кожному матчі купу моментів, марнує їх один за одним. То Мілевський і Маграо в поєдинку з «Ворсклою» не влучили з кількох метрів у порожні ворота, то Ярмоленко оце тепер у Донецьку повторює «подвиги» свого капітана і бразильського колеги.

Валерій Георгієвич шкодує, що не зміг зіграти Шевченко, котрий застудився і в Донецьк не приїхав. Тренер переконаний, що Андрій неодмінно забив би пару м'ячів. Справді, могло і таке статися. Адже йдеться про справжнього професіонала, котрий виріс у цьому клубі. Подібну характеристику можна дати ще й Шовковському. Цей дует, справді, відповідає найвищим вимогам. На жаль, список на цьому завершується.

Тому виникає запитання: може, варто припинити панькатися з гравцями, жаліти їх, постійно кажучи про те, як їм важко? Скажіть, а кому сьогодні легко? Либонь, настав час керівникам клубу застосовувати жорсткіші заходи й карати штрафами прояви байдужості, недбалості тощо.

А тим часом, динамівська голева «посуха» (останнім часом кияни більше одного м'яча не забивають) дозволила «Шахтареві» випередити конкурента і стати одноосібним лідером. Хоч кияни провели на один поєдинок менше від суперника, але ще мають зустрітися з «гірниками». Варто не забувати, що той поєдинок відбудеться 5 травня, в передостанньому турі в Донецьку.

В. Б.

На знімку: ще недавні одноклубники — Володимир Єзерський (ліворуч) і Руслан Фомін — тепер по різні боки «барикади».

Фото ФК «Шахтар».

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 16538

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

